

**UNIVERZITA PALACKÉHO
V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA
KATEDRA DĚJIN UMĚNÍ**

LADISLAV ŠÍMA

(1885–1956)

magisterská diplomová práce

Bc. Barbora Komárková

doc. PaedDr. Alena Kavčáková, Dr.

OLOMOUC 2018

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci, která čítá 137 682 znaků, vypracovala samostatně pod vedením doc. PaedDr. Aleny Kavčákové, Dr. Použila jsem pouze uvedené prameny a literaturu.

V Uherském Hradišti, 17. května 2018 .....

Při mé badatelské činnosti a následném psaní této diplomové práce mi pomohlo a poradilo mnoho kurátorů, správců depozitářů a uměleckých sbírek či archivářů. Za jejich ochotu a vstřícnost bych jim na tomto místě ráda poděkovala.

Jmenovitě Aleně Štěrbové a Bc. Lence Babické, dokumentátorkám sbírek z Národní galerie, Mgr. Ditě Tajzichové, kurátorce rovněž z Národní galerie, Ivaně Mrázkové, správce depozitáře Galerie hlavního města Prahy, Mgr. Jakubu Hauserovi z Oddělení uměleckých sbírek Památníku národního písemnictví v Praze, Bc. Markétě Hornerové, správce sbírek a depozitářů Muzea umění a designu v Benešově, Bc. Heleně Bajzíkovej, správce depozitáře Oblastní galerie v Liberci, Jaroslavu Trojanovi, fotografovi rovněž z Oblastní galerie v Liberci, Mgr. Iloně Krbcové, kurátorce výtvarného umění Vojenského historického ústavu, Mgr. Kateřině Ďoubalové, restaurátorce a správce sbírek v Galerii Středočeského kraje v Kutné Hoře, Bc. Aleně Uxové, správce sbírek Oblastní galerie v Jihlavě, Mgr. Renatě Skřebské a MgA. Václavu Buchtelíkovi z Galerie výtvarného umění v Ostravě, Miroslavě Kurfürstové a Janě Effenbergerové z Moravské galerie v Brně, BcA. Ondřeji Boučkovi z Východočeské galerie v Pardubicích, PhDr. Michalu Šebovi a Jakubu Göttlichovi z Galerie Pictura v Praze, Mgr. Robertu Mečkovskému, vedoucímu portálu Art+ a samozřejmě Mgr. Patriku Šimonovi za jejich čas a možnost seznámit se s díly Ladislava Šímy.

Dále bych chtěla poděkovat Mgr. Veronice Knotkové a Mgr. Janě Konvičné z Archivu hlavního města Prahy, Mgr. Josefu Žikešovi, řediteli Vojenského ústředního archivu, Mgr. Josefu Daňkovi z Vojenského historického ústavu, Dominice Křížové, archivářce z centrálního depozitáře Památníku národního písemnictví v Litoměřicích, PhDr. Lud'ku Jirásko, CSc., a Aleně Krátké z Archivu Akademie výtvarných umění v Praze, Mgr. Barboře Fickové, kurátorce z Muzea umění a designu v Benešově, Mgr. Michalu Sejkovi a Mgr. Šárce Maškové Janotové ze Státního oblastního archivu v Praze – Státního okresního archivu v Benešově a Jiřímu Hůlovi z abARTu za pomoc při hledání archiválií a katalogů vztahujících se k Šímově životě i umělecké činnosti a poskytnutí dalších informací, jež s nimi úzce souvisely.

Velký dík také patří Kateřině Žákové a její sestře Janě Matáskové, potomkům Šimovy neteře Evy Markové, které byly ochotny mi prozradit několik střípků z malířova života a poskytnout reprodukce Šimových dosud neznámých obrazů.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala vedoucí své práce, doc. PaedDr. Aleně Kavčákové, Dr., za její odborné vedení, podnětné připomínky a především trpělivost. Bez obrovské pomoci a podpory mé rodiny a nejdražších přítelkyň, bych však tuto práci nikdy nedokončila. Za to jim patří mé uznání a největší dík.

Obsah

Úvod	7
1. Přehled bádání	9
1.1. Odborná literatura a katalogy	9
1.2. Pramenný materiál	15
2. Biografie	18
3. Tvorba	32
3.1. Počátky tvorby (1900–1914)	32
3.2. Tvorba za Velké války (1914–1918)	38
3.3. Meziválečná tvorba (1919–1938)	41
3.3.1. Rok 1919	41
3.3.2. Dvacátá léta 20. století	44
3.3.3. Třicátá léta 20. století	50
3.4. Tvorba za druhé světové války (1939–1945)	55
3.5. Poválečná tvorba (1946–1956)	57
4. Závěr	59
5. Summary	61
6. Literatura – seřazená abecedně	62
7. Internetové zdroje – seřazené abecedně	67
8. Prameny – seřazené abecedně	70
9. Texty Ladislava Šímy – seřazené chronologicky	73
10. Soupis prací Ladislava Šímy	74
11. Seznam obrazových příloh	122
12. Obrazová příloha	150
13. ANOTACE	179

***„Umění není přepychem, volá a vede nás, a právě v těžkých dobách dává duši jistotu
a možnost spočinutí.“***

Ladislav Šíma

1933

Úvod

Úvodní citát napsal Ladislav Šíma, dříve Ladislav Šunda, ve svém referátu o Komorním sdružení Benešov v roce 1933.¹ V této době už byl považován za všestranného umělce, který prošel studiem na Akademii výtvarných umění v Praze, byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Skupiny výtvarných umělců a v neposlední řadě uznávaným gymnaziálním profesorem kreslení. Umění tedy pro Ladislava Šímu rozhodně nebylo přepychem, ale určitou možností uniknout od reality a na chvíli se věnovat něčemu, v čem spatřoval nejen jistotu, ale také útěchu, klid a potěšení.

Život a tvorbu tohoto pražského malíře doposud nikdo nezmapoval. Proto si tato diplomová práce klade za cíl sestavit autorovu biografii, nalézt co nejvíce jeho děl a zhodnotit malířův přínos pro soudobé české i evropské umění.

Diplomová práce má v podstatě standardní členění na tři kapitoly – Přehled bádání, Biografie a Tvorba. První část kapitoly Přehled bádání shrnuje veškeré literární zdroje týkající se Ladislava Šímy, jež pocházejí z Vědecké knihovny v Olomouci a skladu v Praze-Písnici. V něm jsou deponovány různé písemné dokumenty zpracované v informačním systému abART. Přehled literatury doplňuje podkapitola o bohaté písemné pozůstalosti tohoto malíře uložené v centrálním depozitáři Památníku národního písemnictví v Litoměřicích.

Druhá kapitola, Biografie, se opírá o literaturu a archiválie představené v předchozí kapitole. Písemné doklady z Šíмова života, zejména bohatou korespondenci, spravuje zmíněný depozitář v Litoměřicích. Další přínosné prameny jsou rovněž uloženy v Archivu Akademie výtvarných umění v Praze, v Archivu hlavního města Prahy a ve Vojenském ústředním archivu – Vojenském historickém archivu v Praze. Benešovskou etapu Šíмова života dokumentuje Státní oblastní archiv v Praze – Státní okresní archiv Benešov.

Šímovu tvorbu více přibližuje třetí závěrečná kapitola rozdělená do pěti podkapitol podle politických mezníků. Jednotlivá období blíže specifikují autorův rukopis, a to prostřednictvím konkrétních příkladů pocházejících z aukčních galerií, ale také například

---

¹ LA PNP, fond Šíma Ladislav – rukopisy vlastní (Komorní sdružení Benešov, rukopis referátu), 1933, přír. č. 45/69, inv. č. 156, s. 1.

z Galerie hlavního města Prahy, Muzea umění a designu Benešov či Vojenského historického ústavu Praha. Hojným počtem prací Ladislava Šímy disponuje také Národní galerie v Praze. Pořízené reprodukce je však možné použít pouze pro studijní účely. Všechna dostupná díla a archiválie z fondu Ladislava Šímy či fondů s ním spjatých byly osobně prozkoumány a zdokumentovány v daných institucích.

Mimo jiné práci doplňuje soupis všech Šímových děl, obrazové a textové přílohy s náležitými seznamy. Obrazové přílohy zahrnují dobové fotografie a vybrané příklady reprodukcí malířových děl, popřípadě fotografie reprodukcí děl jiných autorů použitých ke komparaci v kapitole Tvorba.

Pro ucelený pohled na život a tvorbu Ladislava Šímy jsem se pokusila kontaktovat jeho vzdálené příbuzné. Na aukci malířových děl, která proběhla v roce 2013, byla totiž prodávána díla z Šímovy pozůstalosti, která aukční Galerie Pictura obdržela od jeho prasynovce.² Ten však o svém příbuzném neměl žádné povědomí a v dílech, která po malíři zůstala, viděl jen jejich finanční hodnotu. Na podzim roku 2017 jsem díky zmíněnému benešovskému muzeu získala kontakt na paní Kateřinu Žákovou, což je dcera Šímovy neteře Evy Procházkové Markové. S ní nebo její sestrou však k setkání nedošlo především z důvodu tragédie v rodině. Nicméně mi poskytly reprodukce dalších pěti Šímových děl.

---

² Informaci poskytl dr. Michal Šeba z Galerie Pictura, 14. 9. 2017.

1. Přehled bádání

1.1. Odborná literatura a katalogy

Literaturu vztahující se k Ladislavu Šímovi tvoří ponejvíce výstavní katalogy, v menší míře novinové články, příspěvky ve sbornících, slovníková hesla či diplomové práce. Kvůli zachování časové posloupnosti přehledu bylo nutné samostatně uspořádat poslední dva odstavce. Ty zahrnují jednak diplomové práce a pak také aukční katalogy. Prameny jsou však různých dat, a proto by závěr tohoto výčtu narušily.

Katalogy Spolku výtvarných umělců Mánes (dále jen SVU Mánes), ve kterých se Ladislav Šíma jako člen prezentoval, doprovázely výstavu v Pavilonu Mánes v roce 1911,³ v Obecním domě v roce 1917,⁴ dále vánoční trh v Síni Mánesa v roce 1922⁵ a členskou výstavu opět v Obecním domě v roce 1924.⁶ Všechny katalogy vždy začínaly stručným úvodem k výstavě a zejména seznamem vystavených prací včetně údajů o výtvarné technice, v případě vánočního trhu i o ceně.⁷ Tyto katalogy tedy slouží pouze jako doklad Šímovy účasti na členských výstavách a o jeho předložených dílech.

Druhou skupinou katalogů lze spojovat jak s výstavami konanými v Praze, tak především v Benešově, kde se o jejich uspořádání zasloužilo tamní Komorní sdružení (dále jen KSB). První výstavu Ladislava Šímy a Míši Suchánka uspořádal benešovský spolek brzy po svém založení, tedy již v roce 1932.⁸ Navzdory tomu, že se nejednalo o samostatnou výstavu, převládala na ní zejména Šíмова díla.⁹ Oba vystavovatelé byli v katalogu opět uvedeni kratšími medailony vypovídajícími o jejich studiích, výstavách, významných zakázkách či reprodukcích v uměleckých revue.

---

³ XXXV. výstava SVU Mánes (kat. výst.), Pavilon Mánesa v Praze 1911.

⁴ 48. výstava SVU Mánes (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1917.

⁵ LXII. výstava Spolku Výtvarných Umělců Mánes. Vánoční trh prací členů spolku (kat. výst.), Síně Mánesa v Praze 1922.

⁶ LXXXI. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes. Členská (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1924.

⁷ Můžeme tak porovnat ceny děl Ladislava Šímy a jeho souputníků. Na této prodejní výstavě dal Šíma k dispozici celkem čtyři oleje, každý v hodnotě 200 Kčs. Například Václav Špála prodával své akvarely v hodnotě od 200 do 700 Kčs, kresby Rudolfa Kremličky se prodávaly v rozmezí od 100 do 700 Kčs atd. Viz LXII. výstava Spolku (pozn. 5), nestr.

⁸ I. výstava Komorního sdružení v Benešově – Ladislav Šíma a Míša Suchánek (kat. výst.), Komorní sdružení v Benešově 1932.

⁹ Šíma zde představil šedesát tři obrazů, kdežto Suchánek jen sedmáct plastik. Viz Ibidem, nestr.

Svá díla vystavoval Ladislav Šíma spolu s Václavem Pavlíkem¹⁰ v roce 1934 v Hradci Králové a o dva roky později také v Benešově. K první expozici byl vydán skromnější dvanáctistránkový katalog s doprovodným textem Jarmila Krecara, který se snažil charakterizovat výtvarný přednes obou malířů. Nechyběly zde ani seznamy vystavených děl a několik reprodukcí.¹¹ Benešovský „katalog“ v podobě dvoulistu ve zkratce shrnoval základní údaje o tvůrcích a byl doplněn soupisy představených děl.¹²

Dva salonní katalogy k uspořádanému I. a II. Zlínskému salonu v roce 1936 a 1937 zahrnovaly rovněž Šímovy práce. Nutno ovšem podotknout, že neobsahovaly o moc více informací než katalogy SVU Mánes zmíněné výše – uváděly pouze autory s jejich díly a udělenými prodejními cenami.¹³

V následujících letech se Šíma zúčastnil ještě několika výstav konaných v Praze a při těchto příležitostech byly rovněž vytištěny katalogy. Výstava *Národ svým výtvarným umělcům*, zahájená na konci roku 1939 Kulturní radou Národního souručenství, při Národní radě české, prezentovala práce malířů, sochařů a grafiků, kteří svými projevy přispěli národní kultuře a umění a mezi něž patřil i Ladislav Šíma.¹⁴ Výstava putovala také do dalších měst, například do Českých Budějovic, Hradce Králové, Brna, Hodonína ad. Rovněž byla nainstalována v Benešově spolu s Šímovými díly.¹⁵

Další benešovská *Výstava výtvarného umění*, které se Šíma zúčastnil, proběhla v prosinci roku 1939. Nejvíce zde byla zastoupena díla Vlasty Ambrožové,¹⁶ Vladka

---

¹⁰ Václav Pavlík (1901–1966), malíř, grafik, absolvent Uměleckoprůmyslové školy a AVU v Praze (u profesora Otakara Španiela). Zúčastnil se studijních cest do Itálie, Francie, Německa a Švýcarska. Dlouhodobě spolupracoval s pražským Národním divadlem (výprava her). Nejčastěji maloval krajiny, zátiší a kytice. Viz PT [Prokop Toman], heslo Pavlík, Václav, in: *Nový slovník československých výtvarných umělců II*, L–Ž, Ostrava 1993, s. 253.

¹¹ Jarmil Krecar, *Souborná výstava obrazů Ladislava Šímy a Václava Pavlíka* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1934.

¹² *Ladislav Šíma a Václav Pavlík* (kat. výst.), Komorní sdružení v Benešově 1936.

¹³ *I. jarní Zlínský salon* (kat. výst.), Zlín 1936. — *II. Zlínský salon* (kat. výst.), Studijní ústav ve Zlíně 1937.

¹⁴ *Národ svým výtvarným umělcům* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1939.

¹⁵ *Národ svým výtvarným umělcům* (kat. výst.), Zasedací síň Okresního domu v Benešově 1940.

¹⁶ Vlasta Ambrožová (1896–1956), malířka, grafička a učitelka v Lounkách u Roudnice. Studovala na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u Emilie Krostové, Arnošta Hofbauera, Emanuela Dítěte a Jakuba Schikanedera. Viz PT [Prokop Toman], heslo Ambrožová, Vlasta, in: *Nový slovník československých výtvarných umělců I*, A–K, Ostrava 1993, s. 18.

Antuška,¹⁷ Oty Bubeníčka,¹⁸ zmiňovaného Václava Pavlíka, Karla Scharfa¹⁹ a také Ladislava Šímy. Autor úvodního slova, Bohdan Pudlač mladší, se pak k prezentovaným pracím ovlivněným především francouzským uměním a k postoji tehdejší veřejnosti vyjádřil těmito slovy: „Návštěvníci výstav v dnešní době moderního umění, vidí zde mnohdy věci, jimž zcela, či alespoň částečně nerozumí. Diví se také, proč vlastně ten umělec maluje tímto způsobem, a často i pochybují o jeho dovednosti. Je to ovšem názor laiků neobeznámených s cestami, jimiž se umění vyvíjelo a po nichž se ubíralo.“²⁰

V expozici *Obraz a socha v bytě I.* v roce 1940 se členové SVU Mánes zamýšlí nad otázkou „umění v příbytku“.²¹ I zde je Šíma zastoupen jedním akvarelem s názvem *Gladioly*.²²

Samostatná výstava Ladislava Šímy v Síni Mánesa v Praze se konala v roce 1942 a textově ji doprovodil Šímův dlouholetý přítel Jaromír Pečírka.²³ Na pozadí Šímových pocitů a životních útrap vylíčil Pečírka pražského umělce, který se v závěru dvacátých let 20. století uchýlil do Benešova. Popsal jeho výtvarné začátky, ve kterých názorově vycházel z Muncha a Gogha, i jeho umělecké zvraty po světových válkách. Z celého textu bylo patrné Pečírkovu hluboké přátelství s Šímou.²⁴

Na *Výstavě výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Musea památníku osvobození* pořádané ve výstavní síni Jednoty umělců výtvarných v Praze v roce 1945 byla vystavena díla zaznamenávající italskou, francouzskou, slovenskou, ale i ruskou krajinu

---

¹⁷ Vladimír (Vladěk) Antušek (1901–1968), rodák z Benešova, absolvent Uměleckoprůmyslové školy v Praze (obor Litografie), malíř, grafik, tvůrce mozaik a ilustrátor. Viz PT [Prokop Toman], heslo Antušek, Vladimír, in: ibidem, s. 24.

¹⁸ Ota Bubeníček (1871–1962), malíř krajinomaleb, litograf, absolvent Akademie (u J. Mařáka, R. Ottenfelda). Své práce vystavoval v Mánesu, také s okruhem tvůrců z Jednoty umělců výtvarných či Umělecké besedy. Viz PT [Prokop Toman], heslo Bubeníček, Ota, in: ibidem, s. 113.

¹⁹ Karel Scharf (1906–1968), projektant, architekt, malíř, absolvent Uměleckoprůmyslové školy v Praze u profesora O. Novotného. Viz PT [Prokop Toman], heslo Scharf, Karel, in: *Nový slovník* (pozn. 10), s. 416.

²⁰ Bohdan Pudlač ml., *Katalog výstavy výtvarného umění v Benešově* (kat. výst.), Okresní dům v Benešově 1939, cit. s. 3.

²¹ *Obraz a socha v bytě I.* (kat. výst.), Výstavní sály SVU Mánes v Praze 1940, cit. s. 5.

²² Ibidem, s. 12.

²³ Jaromír Pečírka, *Výstava obrazů Ladislava Šímy z let 1937–1942* (kat. výst.), Síň Mánesa v Praze 1942. — Výstava byla nainstalována o pět let později v Benešově a při této příležitosti byl opět vydán katalog, který se shoduje s pražským katalogem vydaným roku 1942. Viz idem, *Výstava obrazů a kreseb Ladislava Šímy* (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1947.

²⁴ Ibidem, nestr. — V témže roce vychází také recenze na tuto výstavu, v níž autor nepřináší žádné podnětné informace. Viz Neznámý autor, *Výstava obrazů Ladislava Šímy, Týden rozhlasu IX*, 1942, č. 34, s. 10.

zasazenou první světovou válkou.²⁵ Poválečná italská krajina v dílech Ladislava Šímy a Oldřicha Koníčka z roku 1919 zde byla také zastoupena.²⁶

Jaromír Pečírka byl rovněž autorem dalšího katalogu z roku 1959.²⁷ Opět je zřejmý Pečírkův vřelý vztah k Šímovi, kterého si velmi vážil jako umělce, hudebníka i člověka. Nezaměřoval se tedy jen na jeho výtvarné studium a pozdější úspěchy, ale připomněl ho i jako obdivovatele hudby, iniciátora kulturního dění v Benešově, a především jako lidskou bytost. Podruhé tedy Jaromír Pečírka charakterizoval našeho malíře ve všech oblastech jeho zájmu, čímž se stal vzorem pro pozdější přispěvatele.²⁸

V roce 1967 Ema Charvátová a Otomar Pičman naposledy věnovali pozornost osobnosti Ladislava Šímy, a to při příležitosti výstavy pořádané v Osvětovém domě v Benešově.²⁹ Každý z nich však podle svého úhlu pohledu – Charvátová navázala na Jaromíra Pečírku a jeho katalogové příspěvky. Posuzovala Šímu jako umělce a člověka. Pičman se zaměřil na Šímu hudebníka-amatéra, na což doposud nikdo neupozornil. Pičman v této části nastínil Šímovy znalosti z hudební teorie i dějin hudby, ale také jeho iniciativu pořádat večery s hudbou pod záštitou KSB.³⁰

Sepsáním literární pozůstalosti po Ladislavu Šímovi byl v Literárním archivu Památníku národního písemnictví v Praze (dále jen LA PNP) pověřen Jan Wagner, a to v roce 1969.³¹ V úvodu tohoto kratšího, přesto velmi významného soupisu, je také zařazen stručný životopis malíře. Následuje soupis písemných pramenů, které zde zanechala Šíмова druhá manželka, Božena Šímová.

---

²⁵ Jarmila Blažková, *Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Musea památníku osvobození* (kat. výst.), Výstavní síň Jednoty umělců výtvarných v Praze 1945.

²⁶ V roce 1946 se také uskutečnila *Výstava výtvarných umělců Benešovska*, které se zúčastnil i Ladislav Šíma. Fakticky katalog nepřináší žádné nové poznatky. Viz *Výstava výtvarných umělců Benešovska* (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1946. – Stejně je tomu i v případě výstavy Ladislava Šímy s Vladěkem Antuškem v roce 1948. Viz *Výstava obrazů a kreseb Ladislava Šímy a Vladěka Antuška* (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1948.

²⁷ Jaromír Pečírka, Ladislav Šíma (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959. – Tento katalog pak byl revidován v roce 1961 při příležitosti výstavy Ladislava Šímy v Benešově. Viz idem, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1961.

²⁸ I tuto výstavu doprovází recenze, tentokrát od Libuše Brožkové. Viz eadem, Z pražských výstav – druhá polovina května a počátek června, *Výtvarné umění IX*, 1959, č. 6, s. 281–283.

²⁹ Ema Charvátová – Otomar Pičman, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967.

³⁰ Srov. také: Michal Červenka, Ladislav Šíma, *Benešovský kalendář*, 2001, č. 5, s. 7–9.

³¹ Jan Wagner, *Ladislav Šíma (1885–1956): Lit. pozůstalost*, Praha 1969.

Katalogy pocházející z Galerie hlavního města Prahy (dále jen GHMP) uvedly ve svém soupisu vystavených děl také práci Ladislava Šímy,³² kterou prezentovaly na výstavě pořádané při příležitosti 10. výročí založení galerie (1973) a v rámci výstavy věnované portrétním dílům pocházejícím ze sbírek GHMP (1974).³³ Mimo zařazení autora do soupisu však v těchto katalozích nenajdeme žádné informace o jeho životě či tvorbě.

Po odchodu ze SVU Mánes se Šíma připojil k nově vzniklé Skupině výtvarných umělců (dále jen SVU). Její historii a počátky skupiny Osma se pokusil zmapovat Miroslav Lamač v roce 1988.³⁴ Velmi obsáhlá publikace mimo jiné uvádí jednotlivé členy těchto uskupení a jejich příkladné práce z let 1907–1917. Nechybí zde ani Ladislav Šíma, kterého na několika stranách zmínil v rámci SVU, ale také jako „*názorového souputníka prvních dvou výstav Osmy*“.³⁵ Lamač také Šímovi věnoval pár řádků k jeho osobě a názorovým změnám ve výtvarném projevu. Demonstroval to na čtyřech přiložených reprodukcích.³⁶

Slovníkové heslo Ladislav Šíma jako první sestavil Prokop Toman v roce 1993.³⁷ Vzhledem k množství dosud vydaných textů, nepřineslo toto heslo žádné nové poznatky.³⁸

Článek Michala Červenky v *Benešovském kalendáři* z roku 2001³⁹ patří spíše k populárně naučným příspěvkům místního zpravodaje než k odborným statím o Šímovi. Navzdory tomu v něm Červenka poprvé zmínil vilu rodiny Šímových v Benešově a přiblížil malířovu situaci za sovětské okupace.⁴⁰

---

³² V obou případech bylo vystaveno Šímovo dílo *Portrét ženy*, 1933, olej, plátno, 87, 2 x 76, 3 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA.33.*, GHMP, inv. č. M-2369.

³³ Marcela Mrázová, *České malířství 1918–1945. K 10. výročí založení Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Výstavní síň Mánes v Praze 1973, s. 13. — Marie Halířová, *Portrét ze sbírek Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 1974, nestr.

³⁴ Miroslav Lamač, *Osma a Skupina výtvarných umělců (1907–1917)*, Praha 1988.

³⁵ *Ibidem*, cit. s. 287.

³⁶ Přesněji to byla díla *Ze Stromovky* (1907–1908), *Mladík v krajině* (1907–1909), *Idyla* (1911) a *Muž s holí* (1912). Viz *Ibidem*, s. 45, 68, 287, 290.

³⁷ PT [Prokop Toman], heslo Šíma, Ladislav, in: *Nový slovník* (pozn. 10), s. 530.

³⁸ Podobně je tomu tak i v dalším slovníku, jehož editorkou je Alena Malá. Viz AM [Alena Malá], heslo Šíma Ladislav, in: *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2006*. XVI. Šan–Šta, Ostrava 2006, s. 122–123.

³⁹ Viz Červenka (pozn. 30).

⁴⁰ *Ibidem*, s. 9.

Informativnější heslo než to Tomanovo nalezneme ve slovníku, který byl vydán pod vedením Anděly Horové v roce 2006.⁴¹ Ve větší části sice Mahulena Nešlehová zrekapitulovala údaje o Ladislavu Šímovi z výše uvedených zdrojů, nicméně nově usilovala o přednes malířova výtvarného stylu v jeho stěžejních údobích a nabídla možné vlivy a inspirační zdroje, ze kterých patrně Šíma čerpal.⁴²

Nutno ještě zmínit tři katalogy, které rovněž připomínají Ladislava Šímu. Čtveřice autorů Marie Rakušanová, Petr Wittlich, Vojtěch Lahoda a Karel Srp společně vydala dva katalogy – *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu*⁴³ a *Sváry zření s podtitulem Fazety modernity na přelomu 19. a 20. století*.⁴⁴ Na obou výstavách byla prezentována Šíмова *Figurální scéna (V nevěstinci)* z roku 1912–1914.⁴⁵ Pouze v dříve uvedeném katalogu Rakušanová vysvětluje, v čem spočívá Šímův osobitý přednes.⁴⁶ Pražský katalog se také mnohem obsírněji zabývá Šímovým životem. Naopak ostravský katalog už jen vyzdvihuje nejdůležitější momenty jeho minulosti. Doposud nezmíněný třetí katalog, *Pole tvůrčí a válečná*, vychází v roce 2008 k výstavě konané v Moravské galerii v Brně (dále jen MG).⁴⁷ Šíma jako autor děl z italských bojišť, která namaloval po první světové válce s O. Koníčkem, zde nesměl chybět.

Zmínky o Ladislavu Šímovi je možné dohledat také v diplomových pracích. Marie Žáčková se ve své práci z roku 2006 zabývala geniem loci města Benešova, zejména umělci, kteří zde působili a mezi které patřil i Šíma.⁴⁸ Autorka však toto téma nezkoumala z pohledu umělecko-historického, ale didaktického. O Šímovi zde uvedla pouze několik kusých informací, které již zmiňoval katalog Emy Charvátové a Otomara Pičmana.⁴⁹ Druhá diplomová práce Marie Rumíškové se soustředila na téměř zapomenutý spolek Deutsch-

---

⁴¹ MN [Mahulena Nešlehová], heslo Šíma, Ladislav, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění. Dodatky*, Praha 2006, s. 749.

⁴² Nejvíce ho ovlivnil Munch, Cézanne a Derain. Později také francouzští kubisté a fauvisté. Viz *Ibidem*.

⁴³ Marie Rakušanová (ed.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 2007.

⁴⁴ Marie Rakušanová – Karel Srp (eds.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda, *Sváry zření. Fazety modernity na přelomu 19. a 20. století. 1890–1918* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Ostravě 2008.

⁴⁵ Ladislav Šíma, *Figurální scéna (V nevěstinci)*, 1912–1914, olej, plátno, 95 x 94,5 cm, neznač., NG, inv. č. O 10693.

⁴⁶ Viz Marie Rakušanová, *Téma a napětí*, in: eadem et. al (pozn. 43), s. 196.

⁴⁷ Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008.

⁴⁸ Marie Žáčková, *Genius Loci a motivace výtvarných prací žáků na 2. stupni základní školy* (diplomová práce), Katedra výtvarné výchovy PdF MU, Brno 2006.

⁴⁹ Viz pozn. 29.

böhmischer Künstlerbund.⁵⁰ V části, ve které hodnotila jejich výstavy s pomocí dobového tisku, uvedla i kritiku, již v roce 1911–1912 publikoval Šíma v *Uměleckém měsíčníku*.⁵¹ Poslední a zřejmě nejdůležitější diplomová práce Moniky Merdové se týkala Oldřicha Koníčka, jeho života a díla.⁵² Autorka se v ní nejčastěji zmiňuje o Šímovi v souvislosti s jejich společnou cestou do Itálie, kde zaznamenávali krajinu a bojiště po první světové válce. Užitečným materiálem jsou i Koníčkovy deníkové záznamy z cesty.⁵³

Posledními cennými zdroji tohoto přehledu jsou aukční katalogy. Na internetových aukcích totiž nalezneme okolo padesáti děl Ladislava Šímy, která byla určena k dražbě. K takovým akcím je nutno vydat náležité katalogy zahrnující krátký úvod o autorovi a seznam děl k prodeji obohacený o jejich reprodukce. Aukce, na kterých byly prodány Šímovy práce, proběhly v Galerii Pictura v roce 2013⁵⁴ a v Obecním domě v Praze v roce 2017.⁵⁵

1.2. Pramenný materiál

Rozsáhlý fond Ladislava Šímy, který dnes spravuje LA PNP s centrálním depozitářem v Litoměřicích, zahrnuje několik fotografií dokumentujících Šímu, jeho manželku či jeho poslední domov v Benešově. Pořízené fotografie většinou pocházejí z doby po roce 1930, kdy se zde Šíma natrvalo usadil.⁵⁶ Ve fondu se také nacházejí dokumenty různé povahy jako například členské průkazy, usnesení o rozvodu, kupní smlouva na parcelu v Benešově, dekret o odchodu do výslužby či úmrtní oznámení.⁵⁷ Za nejdůležitější část Šímova fondu lze označit dochovanou korespondenci, čítající téměř devět set přijatých i odeslaných dopisů a pohlednic pocházející z doby mezi léty 1915 až

---

⁵⁰ Marie Rumíšková, *Deutsch-böhmischer Künstlerbund, jeho výstavy a kritiky* (bakalářská práce), Seminář dějin umění FF MU, Brno 2010.

⁵¹ Ladislav Šíma, Výstava spolku Verein deutscher Künstler in Böhmen (Rudolfinum.), *Umělecký měsíčník* I, č. 5, 1912, s. 149.

⁵² Monika Merdová, *Malíř Oldřich Koníček (1886–1932)* (diplomová práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2016.

⁵³ Fotografie tohoto deníku jsou umístěny v textových přílohách práce M. Merdové. Viz *Ibidem*, s. 82–98.

⁵⁴ *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013.

⁵⁵ *Aukční katalog. Výběr výtvarného umění* (kat. aukce), Obecní dům v Praze 2017. – O výsledcích prodeje nás informují internetové stránky *Art+* zaměřené na aukce a trh s uměním. Viz <http://www.artplus.cz/cs/>.

⁵⁶ Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie (14 ks), přír. č. 20/69, inv. č. 337–351.

⁵⁷ LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (16 ks), přír. č. 45/69, inv. č. 1–16. – LA PNP, *ibidem*, přír. č. 77/67, inv. č. 383–386.

1956. Řada dopisů neobsahuje relevantní informace, které by se týkaly Šíмова uměleckého života či tvorby,⁵⁸ přesto lze několik dopisů považovat za velmi cenné, například ty obdržené od Emila Filly a Václava Špály při přípravách jejich výstavy, kterou Šíma uspořádal ve spolupráci s KSB v roce 1933⁵⁹ nebo bohatou korespondenci, kterou udržoval se svoji druhou manželkou Boženou.⁶⁰ Některé dopisy, které Šímovi napsal dobrý přítel Josef Max,⁶¹ vypovídají o historických událostech například o bombardování Berlína na začátku roku 1944 nebo květnovém povstání v Praze.⁶²

Doklady o Šímově studiu na Akademii výtvarných umění v Praze (dále jen AVU) nalezneme v tamním archivu, ve kterém jsou mimo jiné uloženy katalogy bývalých studentů.⁶³ K významným pramenům také patří Šímov kmenový list, přihláška a osobní výkaz z Vojenského ústředního archivu – Vojenského historického archivu v Praze (dále jen VÚA – VHA) dokumentující jeho vojenskou službu.⁶⁴ Jelikož byl Šíma původem z Prahy a strávil zde značnou část svého života, nalezneme potřebné archiválie v Archivu hlavního města Prahy (dále jen AHMP).⁶⁵ Jako pozdější člen SVU Mánes, má také v tomto archivu

---

⁵⁸ Většinou se jedná o blahopřání k Vánocům, Novému roku nebo k významnému životnímu jubileu. Přinejmenším nás informují o Šímových přátelích, kterými byli Eduard Bass, Josef Gočár, Emil Filla a mnozí další. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá, korporace, odeslaná, různá přír. a inv. č. (uvedeny v Pramenech, s. 70–72).

⁵⁹ LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Filla Emil Šímovi Ladislavu), přír. č. 95/67, inv. č. 8–12. – LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Špála Václav Šímovi Ladislavu), přír. č. 95/67, inv. č. 43–47. – LA PNP, ibidem, přír. č. 45/69, inv. č. 88–89.

⁶⁰ LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šímově Boženě – 2. manželce), přír. č. 77/67, inv. č. 189–379. – LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Šímová–Kroupová Božena, II. manželka Šímovi Ladislavu), přír. č. 77/67, inv. č. 72–112, 120–146.

⁶¹ Jiří Max (1885–1953) byl Šímov oddaný přítel a také úředník československého diplomatického zastupitelství. Jako československý konzul byl vyslán do Buenos Aires, kde působil v letech 1920–1926. V roce 1934 byl povýšen na zástupce tituláře na čs. zastupitelském úřadu v Číně. Na jaře 1939 byl krátce zaměstnán ministerstvem školství a národní osvěty. Viz Charvátová (pozn. 29), s. 31. – JD [Jindřich Dejmeš], heslo Max, Jiří, in: *Diplomacie Československa II. Biografický slovník československých diplomatů (1918–1992)*, Praha 2013, s. 160.

⁶² LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Max Jiří Šímovi Ladislavu), 12. února 1944, přír. č. 20/69, inv. č. 74. – LA PNP, ibidem, 19. května 1945, přír. č. 20/69, inv. č. 7.

⁶³ Archiv Akademie výtvarných umění v Praze (dále Archiv AVU), fond 3. 1. Úřední knihy, Katalog všeobecné školy malířské I (1896/1897–1908/1909), inv. č. K 8. – Archiv AVU, fond 3. 1. Úřední knihy, Katalog malířské školy prof. Františka Thieleho (1902/1903–1937/1938), inv. č. K 19.

⁶⁴ VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Kmenový list Šíma Ladislav, č. 34 DII. – VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Přihláška Ladislava Šímy. – VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Osobní výkaz Ladislava Šímy.

⁶⁵ Především matriční záznamy, katalogy tříd z reálné školy v Karlíně či oddací list. Viz AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence narozených v Libni 1884–1886, sign. LBŇ N9. – AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola, Praha 8, Kollárova 271/5, katalogy z let 1896/1897–1902/1903, třídy I.A, II.B – VII.B, neuspořádáno. – AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence oddaných v Praze III – Malá Strana 1893–1912, Kostel sv. Tomáše, sign. TO 011.

svoji osobní složku ve fondu zmíněného spolku.⁶⁶ Více než dvacetileté působení v Benešově, zejména v KSB zase dokládá Státní oblastní archiv v Praze – Státní okresní archiv Benešov (dále jen SOA v Praze – SOKA Benešov) a jeho fond.⁶⁷

---

⁶⁶ AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Ladislav Šíma, inv. č. 4286, sign. 4. 1, k. 90. – AHMP, ibidem, inv. č. 3274, sign. 3. 4, k. 30.

⁶⁷ SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov 1932–1945, inv. č. 1–44, k. 1–6.

2. Biografie

Ladislav Šíma se jako Ladislav Šunda narodil 12. července 1885 jako druhorozený syn do katolické rodiny Josefa⁶⁸ a Antonie⁶⁹ Šímových (dříve Šundových) žijících v domě č. p. 289 ve Staré Libni [1]. Josef Šíma pocházel z rodiny tkalce z Václavic a byl učitelem v místní měšťanské škole. Dne 22. února 1879 se oženil s Antonií Kopřivovou, dcerou Antonína Kopřivy, zedníka a majitele domu v Nové Libni č. p. 94. Společně se pak nastěhovali do domu č. p. 236 rovněž v Libni, kde se jim 20. prosince 1879 narodil Ladislavův starší bratr, Josef.⁷⁰

Povinnou školní docházku započal Ladislav Šunda v roce 1891 v obecné škole chlapecké v Libni.⁷¹ Po ukončení páté třídy a úspěšném splnění přijímací zkoušky přestoupil do C. k. české vyšší reálné školy v Karlíně (1896/1897). Studium na reálné škole bylo pro Šundu dosti obtížné. Vysvědčení ze všech sedmi let potvrzují střídavě dobrý a dostatečný prospěch u všech předmětů.⁷² Jinak tomu není ani v případě kreslení, a to i přes skutečnost, že více než polovinu studia ho výtvarně vedl František Sychra,⁷³ zastánce reformy středoškolské výuky kreslení a otec významného malíře Vladimíra Sychry.⁷⁴ Vysvědčení ze čtvrté třídy nás také nově informuje o udělení výjimečného

---

⁶⁸ Josef Šunda se narodil 7. dubna 1851 ve Václavících Josefovi Šundovi a Marii Šundové (roz. Rakové). Viz AHMP, Evidence narozených (pozn. 65), s. 180.

⁶⁹ Antonie Šundová, rozená Kopřivová, se narodila 22. prosince 1856 v Libni Antonínu Kopřivovi a Marii Kopřivové (roz. Koukolové) ze Střížkova. Viz Ibidem.

⁷⁰ Bratr Josef se stal v Praze právníkem. Viz AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence narozených v Libni 1875–1880, sign. LBŇ N6, s. 296.

⁷¹ Informace také stvrzuje zápis z hlavního katalogu třídy I.A. Viz AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola (pozn. 65), katalog 1896/1897, třída I.A, s. 43. — C. k. česká vyšší reálná škola v Karlíně byl oficiální název školy platný v době, kdy zde Šíma studoval. Dnes se však v citaci užívá poslední název školy. Za tuto informaci, poskytnutou 20. listopadu 2017, děkuji magistře Veronice Knotkové z AHMP.

⁷² Viz AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola (pozn. 65).

⁷³ František Sychra (1863–1926) po absolvování AVU v Praze začínal jako asistent na reálném gymnáziu v Kolíně, poté učil v Kutné Hoře a v Praze. Svá výtvarná díla prezentoval na výstavách Krasoumné jednoty a Umělecké besedy. Rovněž byl autorem několika satirických veseloher a esejí. Viz LM [Luboš Merhaut], heslo František Sychra, *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce 4/II. S–T*, Praha 2008, s. 497.

⁷⁴ Vladimír Sychra (1903–1963) byl malíř, grafik a ilustrátor, člen SVU Mánes a profesor na AVU. Viz EP [Eva Petrová], heslo Sychra, Vladimír, in: Horová (pozn. 41), s. 811.

povolení ke změně příjmení Šunda na Šíma.⁷⁵ Ladislav Šunda tedy složil maturitní zkoušku v roce 1903 již s přijatým jménem Ladislav Šíma.⁷⁶

Na průpravku kreslení všeobecné školy AVU v Praze Šíma nastoupil po ukončení reálné školy, tj. v roce 1903. Tři ročníky této přípravy absolvoval u profesora Bohumíra Roubalíka⁷⁷ a pod vedením profesora Vlaha Bukovace.⁷⁸ Ze záznamů, které si vedli o svých svěřencích, vyplývá, že z počátku byl Šíma spíše průměrným studentem. V závěru prvního roku měl také potíže s postupem do následujícího ročníku, jelikož nesplnil zkoušky z anatomie a perspektivy. Pokračovat ve studiích kreslení mu nakonec bylo umožněno za předpokladu, že tyto zkoušky složí na začátku roku. Ve druhém a třetím ročníku už Šíma neměl žádné další potíže se studiem, a proto jej mohl dokončit v roce 1906.⁷⁹

Ze všeobecné přípravy mohl Šíma navázat školou speciální. Proto v roce 1906 nastupuje do „speciálky“ Franze Thieleho rovněž na AVU.⁸⁰ Thieleho přístup Šímovi zřejmě vyhovoval, protože jeho prospěch se velmi zlepšil, obzvláště v prvním roce. S dobrými výsledky také splnil zkoušky z anatomie a perspektivy, se kterými měl ve všeobecné průpravce problémy. Thieleho „speciálku“ nakonec úspěšně absolvoval v roce 1908.⁸¹

V době, kdy se vzdělával na Akademii u profesora Thieleho (1906), měl být Šíma dobrovolně odveden na dvanáct měsíců činné služby k rakousko-uherské armádě.⁸² Jednoroční prezenční službu však absolvoval až po skončení studií, tj. v době od 1. října

---

⁷⁵ Výnos byl vydán 11. ledna 1900 c. k. místodržitelstvím. Viz AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola (pozn. 65), katalog 1899/1900, třída IV.B, s. 38. – Žádný z pramenů, který dokumentuje tuto změnu, neuvádí, z jakých důvodů k ní došlo. Pro srovnání: pozn. 57 nebo AHMP, fond Magistrát hlavního města Prahy I., Referát IV – popisní, Evidence pražských domovských příslušníků 1830–1910 (1920), evidenční karta Šíma Josef, 1851.

⁷⁶ AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola (pozn. 65), maturitní protokol 1902/1903, třída VII.B, s. 23.

⁷⁷ Bohumír Roubalík (1845–1928), malíř generace Národního divadla, mimořádný profesor na AVU v letech 1904–1910. Viz PT [Prokop Toman], heslo Roubalík, Bohumír (pozn. 10), s. 374.

⁷⁸ Vlaho Bukovac (1855–1922), malíř chorvatského původu, který vedl všeobecnou školu na AVU v letech 1903–1922. Ve své době patřil k mezinárodně uznávaným tvůrcům. Viz Miloš Axman – Miloslav Dlouhý – Jiří Kotalík, *Almanach Akademie výtvarných umění v Praze. K 180. výročí založení (1799–1979)*, Akademie výtvarných umění a Národní galerie v Praze nedat., s. 98. – Lamač (pozn. 34), s. 38–39. – Blíže o tomto malíři také v bakalářské práci Karolíny Šrámkové. Viz eadem, *Život a dílo Vlaha Bukovace (1855–1922)* (bakalářská práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2013.

⁷⁹ Viz Archiv AVU, Katalog všeobecné školy (pozn. 63), nestr.

⁸⁰ Franz Thiele (1868–1946), profesor německé malířské školy na pražské AVU v letech 1902–1938. Viz Axman a kol. (pozn. 78). – Lamač (pozn. 34), s. 38–39.

⁸¹ Viz Archiv AVU, Katalog malířské školy (pozn. 63), nestr.

⁸² O tomto faktu zpravuje také Šímův kmenový list, kde je uvedeno, že dne 27. března 1906 měl být odveden a 1. října 1906 přidělen k pěšímu pluku č. 91. Viz VÚA – VHA, Kmenový list (pozn. 64), s. 4.

1908 do 30. září 1909, a to u stejného pěšího pluku, k jakému měl být přidělen v roce 1906.⁸³ Téměř po roce od ukončení branné povinnosti se ještě zúčastnil cvičení ve zbrani u pěšího pluku č. 95, ke kterému byl přeložen.⁸⁴

Rok 1910 byl pro Šímu šťastný nejen proto, že naplnil veškeré závazky vůči armádě, ale také proto, že v této době již byl absolventem AVU. Proto se 12. listopadu 1910 mohl oženit se svou družkou Jaromírou Svobodovou v kostele sv. Tomáše v Praze III.⁸⁵ Z tohoto manželství také vzešel jediný Šímův potomek, syn Jan [2].⁸⁶

Záhy poté se Šíma i s rodinou přestěhoval do Plzně.⁸⁷ Odchod z Prahy však pro něj nebyl v žádném ohledu limitující. Nadále se věnoval své tvůrčí činnosti, zajímal se o kulturní dění v Praze a také o aktivity zdejších uměleckých spolků. Proto se v závěru roku 1910 stal řádným členem SVU Mánes. První spolková výstava, které se Šíma zúčastnil, proběhla od ledna do února roku 1911 v Pavilonu Mánesa. Na ní se představil jedinou olejomalbou *Krajina*.⁸⁸ Šímovo působení v tomto uskupení však netrvalo příliš dlouho. Ze SVU Mánes dobrovolně vystoupil 18. února 1911.⁸⁹

Šíma však nebyl jediným členem, který se rozhodl ze SVU Mánes odejít pro názorové neshody. Mezi další umělce patřili například Vincenc Beneš, Emil Filla, Václav Špála nebo Josef Gočár. Tito a mnozí další mladí tvůrci pak společně založili SVU na konci léta roku 1911.⁹⁰

V rámci SVU byl Šíma nejprve přizván na I. výstavu skupiny uspořádanou v lednu roku 1912. V prostorách Obecního domu v Praze byly nainstalovány například Špálův obraz *Eva*, Fillova *Salome*, Čapkova *Matka s dítětem*, Gutfreundova *Úzkost*, Gočárův *Model*

---

⁸³ VÚA – VHA, Kmenový list (pozn. 64), s. 4. – VÚA – VHA, ibidem, Osobní výkaz (pozn. 64), s. 2.

⁸⁴ Cvičení proběhlo od 21. srpna do 19. září 1910. Viz Ibidem.

⁸⁵ Jaromíra Šimová (roz. Svobodová) se narodila 19. března 1886 v Praze a byla dcerou Antonína Svobody, obchodníka s dřívím a Anny Svobodové (rozené Pokorné). Viz AHMP, Evidence oddaných (pozn. 65), s. 265.

⁸⁶ Syn Jan Šíma (17. října 1911–23. února 1983), absolvent benešovského gymnázia, skladby a dirigování na pražské konzervatoři, průkopník jazzu. Viz Jana Tywoniaková, Významní krajané, *Benešovský kalendář*, 1998, č. 5, s. 12.

⁸⁷ Zaslaná přihláška k XXXV. výstavě SVU Mánes ze závěru roku 1910 uvádí Šímovu adresu Koterovská 41, Plzeň. Viz AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Výstavní činnost, Členská výstava (obrazy) 1911 (leden–únor), inv. č. 4017, sign. 4.1, s. 54.

⁸⁸ Šímovu účast potvrzuje jednak dochovaná přihláška z fondu spolku a také katalog, ve kterém je spolu s dílem uveden. Viz Ibidem. – XXXV. výstava (pozn. 3), nestr.

⁸⁹ Viz AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Členské matriky 1907–1913, inv. č. 6, sign. 0. 1. 6, nestr.

⁹⁰ Lamač (pozn. 34), s. 177–178.

domu U černé Matky boží nebo Šímova *Idyla I* [3].⁹¹ Na II. výstavě, probíhající od září do listopadu téhož roku, bylo představeno téměř sto exponátů, mezi než bylo zařazeno i Šímovo dílo z předcházející výstavy.⁹²

Kromě pořádání výstav měla skupina také zájem publikovat odborné statě, recenze, eseje a jiné teoretické příspěvky. Pro tyto účely si založili vlastní časopis *Umělecký měsíčník*, jež vedl Josef Čapek. V pátém a sedmém čísle časopisu byly mimo jiné otištěny dvě Šímovy recenze. V nich ostře kritizoval výstavy spolku Deutsch-böhmischer Künstlerbund⁹³ a sdružení Mir Iskusstva.⁹⁴ Šímův celkový dojem z obou výstav byl dosti „chabý“. Dle jeho názoru představení autoři dosud neporozuměli modernímu umění, a proto nejsou schopni ho správně uchopit ani ve svých dílech. Navíc východní umění ve srovnání s tím západním by pro nás mohlo být zklamáním.⁹⁵

Názorové a osobní neshody, které v SVU Mánes způsobily odchod několika členů, měly stejný dopad i na členy SVU Proto jej koncem roku 1912 opustil i Ladislav Šíma a vrátil se zpět k Mánesu.⁹⁶ Tentokrát zde setrval až do roku 1914⁹⁷ a opět se aktivně podílel na jarní výstavě v roce 1913⁹⁸ i výstavě *Moderního umění* pod Kinského zahradou v roce 1914.⁹⁹ Šímova spoluúčast na utváření pražského kulturního dění rostla, a proto se spolu s rodinou odstěhoval zpět do Prahy (Letenská 3).¹⁰⁰

Jelikož byl Ladislav Šíma syn učitele, je vcelku logické, že se ve školním roce 1911/1912 ucházel o pozici asistenta pro kreslení (v nouzových případech i suplujícího

---

⁹¹ Ladislav Šíma, *Idyla I*, 1911, olej, plátno, 120 x 109 cm, znač. vpravo dole: Š., vlastnictví neznámé. Viz Lamač (pozn. 34), s. 180, 290. – Reprodukce téhož díla byla také otištěna v *Uměleckém měsíčníku* I, 1912, č. 4, s. 101.

⁹² Lamač, ibidem, s. 182.

⁹³ Viz pozn. 51.

⁹⁴ Ladislav Šíma, Výstava Sdružení „Mir Iskusstva“ (V pavillonu „Manesa“, březien–duben.), *Umělecký měsíčník* I, č. 7, 1912, s. 209–210.

⁹⁵ Ibidem.

⁹⁶ Viz Lamač (pozn. 34), s. 184. – Jeho přijetí do SVU Mánes dokládá také dopis, který mu spolek zaslal a v němž potvrzuje jeho přijetí mezi řádné členy. Viz AHMP (pozn. 66), dopis z 19. listopadu 1912, inv. č. 3274, sign. 3. 4, k. 30.

⁹⁷ Po roce 1914 nebyl Šíma nalezen v seznamech členů, nicméně jeho účast na vybraných členských výstavách spolku, například v roce 1917, 1918, 1922 a 1924, dokládají vydané katalogy SVU Mánes. Viz 48. výstava (pozn. 4). – LXII. výstava (pozn. 5). – LXXXI. výstava (pozn. 6).

⁹⁸ Na této výstavě prezentoval celkem čtyři svá díla (*Ze Žofína, Zpívající žena, Přístav v Troji* a *Blázen*). Viz AHMP (pozn. 87), Členská výstava 1913 (19. 4.–15. 6.), inv. č. 4026, sign. 4. 1, s. 56.

⁹⁹ Vystavená díla byla vybrána básníkem Alexandrem Mercereauem (1884–1945). Výstava představila nejen francouzské malíře, ale také české, opět vybrané pařížským básníkem, například Josefa Čapka, Otakara Kubína, Bohumila Kubištu, Václava Špálu i Ladislava Šímu. Viz Lamač (pozn. 31), s. 189–190.

¹⁰⁰ Změnu adresy uvádí podaná přihláška na výstavu SVU Mánes z roku 1913 i zápis ze seznamu členů z téhož roku. Viz AHMP (pozn. 98). – AHMP (pozn. 89).

učitele) na Masarykově státním reálném gymnáziu v Praze. Jako asistent zde působil až do 31. března 1915, kdy byl mobilizován.¹⁰¹

Dne 1. dubna 1915 byl Šíma povolán zpět k pěšímu pluku číslo 95 jako cvičitel nových rekrutů. Proti tomuto rozhodnutí se však hodlal bránit, poněvadž byl nemocný. Raději chtěl být přidělen do kanceláře než k výcviku „nováčků“.¹⁰² Toto přání se mu však nesplnilo a koncem roku 1915 ho povýšili na velitele pracovního oddílu ruských zajatců, se kterými byl do posledního měsíce roku 1916 v Srbsku, Dalmácii a Černé Hoře.¹⁰³ Další zápis z Šímovy přihlášky do služby z VÚA – VHA pochází z doby kolem března roku 1917. V něm je uveden jeho dobrý zdravotní stav a povolení k návratu do pole k V. praporu. O půl roku později však Šíma opět onemocněl a byl poslán do sanatoria Na Pleši [4].¹⁰⁴ Zde strávil celkem jedenáct měsíců v superarbitraci. Dne 28. října 1918 se znova a zcela dobrovolně hlásil u svých nadřízených, kteří mu nabídli místo u intendance pražského vojenského velitelství, a to až do doby, kdy byl propuštěn do civilu (31. prosince 1918).¹⁰⁵ Od roku 1919 se tedy stává nadporučíkem v záloze.¹⁰⁶ Oficiálně ho z vojenské služby propustili až koncem roku 1935.¹⁰⁷

Na začátku března roku 1919 se konala schůze Porádního sboru na ministerstvu národní obrany pro postavení Pantheonu československých legií.¹⁰⁸ Do programu mimo jiné zařadili výpravy českých malířů na místa bojů, ve kterých účinkovaly československé legie v době první světové války. Vytvořená díla by se pak stala základem reprezentativní umělecké sbírky Památníku odboje.¹⁰⁹ Pro tento úkol byly zformovány skupiny

---

¹⁰¹ Důkazy o Šímově působení na gymnáziu nalezneme ve sborníku či zprávách dané školy. Viz *Sborník Masarykova státního reálného gymnasia v Praze II, Křemencova ulice. 1871–1946*, Praha 1948, s. 181. — *Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze*, Praha 1912, s. 16. — *Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze*, Praha 1913, s. 20. — *Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze*, Praha 1914, s. 27. — *Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze*, Praha 1915, s. 32.

¹⁰² LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šímovi Josefu – otci), 10. dubna 1915, přír. č. 77/67, inv. č. 187.

¹⁰³ Z druhého a posledního dopisu otci také vyplývá, že před odjezdem navštívil Šíma Uhry a svého přítele Karla Svobodu ve Vídni. Viz LA PNP, ibidem, 12. listopadu 1915, přír. č. 77/67, inv. č. 188.

¹⁰⁴ Sanatorium Na Pleši (zhruba dvacet minut jízdy od Prahy) bylo založené v roce 1916 pro léčbu pacientů trpících plicními chorobami. Viz <http://naplesi.cz/>.

¹⁰⁵ Viz VÚA – VHA, Přihláška (pozn. 64), s. 1.

¹⁰⁶ Koncem roku 1920 byl zařazen do I. zálohy a o pět let později do II. zálohy. Viz VÚA – VHA, Kmenový list (pozn. 64), s. 3.

¹⁰⁷ Ibidem, s. 5.

¹⁰⁸ Mezi členy sboru patřil například Zdeněk Wirth, Josef Gočár, František Kupka, Otakar Španiel ad. Viz Ilona Krbcová, O historii uměleckých sbírek Vojenského historického ústavu Praha, in: Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná* (pozn. 47), s. 17.

¹⁰⁹ Prvním přednostou Památníku odboje byl zvolen Václav Špála. Viz Ibidem, s. 17–18.

výtvarníků v čele s referenty Františkem Kupkou¹¹⁰ (Francie) a Angelem Zeyerem¹¹¹ (Itálie). Italskou skupinu v čele se Zeyerem zastupovali Oldřich Koníček¹¹² a Ladislav Šíma, kteří po dobu šesti měsíců co nejautentičtěji zachycovali poválečné scénérie italského území především v oblastech kolem Monte Grappo, Gardského jezera a řeky Piavy.¹¹³ Po návratu do Československa byly výsledné práce z těchto cest prezentovány na třech výstavách – v závěru roku 1919 v pražském Obecním domě (*Náš odboj*),¹¹⁴ v roce 1920 v Belvederu v Praze¹¹⁵ a roku 1922 v Římě.¹¹⁶

Na svoji pedagogickou činnost, která byla z větší části přerušena první světovou válkou, mohl Šíma navázat už v roce 1918, a to opět na Masarykově státním reálném gymnáziu v Praze.¹¹⁷ Zde vyučoval až do posledního dne roku 1919, kdy přestoupil na Státní reálku na Královských Vinohradech jako zastupující učitel kreslení v letech 1919 až 1922.¹¹⁸ Stejně tomu bylo i v případě Šímovy nástupu na Druhou reálku v Praze XII., kde suploval od roku 1920 do roku 1922.¹¹⁹

---

¹¹⁰ František Kupka (1871–1957), významný představitel české abstrakce, poručík 21. pluku československých legií ve Francii, později kapitán působící v čele kreslířské dílny Památníku odboje. Viz *Ibidem*, s. 20–21.

¹¹¹ Jan Angelo Zeyer (1878–1945), kapitán, malíř, synovec známého spisovatele Julia Zeyera. Studoval v ateliéru Václava Jansy, pozdější člen SVU Mánes. Viz Platon Dějev, *Výtvarníci legionáři*, Praha 1937, s. 296.

¹¹² Oldřich Koníček (1886–1932), stejně jako Šíma byl absolventem AVU a členem SVU Mánes. Velký vliv na jeho tvorbu měla pařížská škola. Viz Merdová (pozn. 52), s. 8.

¹¹³ Viz VÚA – VHA, *Osobní výkaz* (pozn. 64), s. 2. – O italské cestě Koníčka, Šímy a Zeyera nás mimo jiné zpravuje rukopisný deník Oldřicha Koníčka z roku 1919. Jeho zápisy je možné prostudovat díky diplomové práci Moniky Merdové. Viz *eadem* (pozn. 52), s. 82–98. – Další umělecké skupiny byly vyslány do Francie (Otakar Nejedlý, Václav Beneš, v čele Bohuslav Harna), na Slovensko (Rudolf Kremlička, Jan Trampota) a na přelomu let 1919 a 1920 také do Ruska (Otto Matoušek, Viktor Nikodem aj., v čele Josef Šebor). Viz Krbcová (pozn. 108), s. 19.

¹¹⁴ Památník odboje vydal *Katalog sbírky malířských dokumentů z dějin čs. legií v roce 1923*. Ten zahrnuje akvarely i malby související s pobyty našich malířů v zahraničí. Viz *Ibidem*.

¹¹⁵ Několik reprodukcí Šímových děl z italských bojišť bylo v této době otištěno také ve *Volných směrech*. Viz *Volné směry* XX, 1919–1920 s. 79, 170, 171, před s. 175, 176, 177.

¹¹⁶ Viz Merdová (pozn. 52), s. 35. – Šímovy práce i díla dalších umělců líčící poválečná místa v Itálii a Francii byla znova představena široké veřejnosti v říjnu 1945 jako část výboru ze sbírek Památníku osvobození, která byla navráćena po druhé světové válce. Viz Blažková (pozn. 25), nestr.

¹¹⁷ Konkrétně se sem vrátil ve druhém pololetí školního roku 1918/1919. Viz *Sborník 1871–1946* (pozn. 101), s. 181.

¹¹⁸ Viz *Třetí výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1919–1920*, Praha 1920, s. 3. – *Čtvrtá výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1920–1921*, Praha 1921, s. 3. – *Pátá výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1921–1922*, Praha 1922, s. 2–3.

¹¹⁹ *Výroční zpráva Druhé české státní reálky v Praze XII. 1918–1928*, Praha 1928, s. 19. – V roce 1922 se na vánočním trhu prací členů spolku Mánes objevilo pět Šímových děl. Některá z nich pocházejí z italské výpravy z roku 1919. Viz *LXII. výstava* (pozn. 5), nestr.

Rok 1922 byl totiž pro Šímův život zlomový, protože ukončil veškeré své závazky vůči Praze a rozhodl se odstěhovat do Jilemnice.¹²⁰ Nevyrovnání se s událostmi první světové války s Šímou natolik pohnulo, že nebyl schopen se vrátit do každodenního klidného života. Jaromír Pečírka popsal Šímův odchod z Prahy v katalogu z roku 1959 takto: „V roce 1922 Šíma z Prahy v pravém slova smyslu zmizel. Profesor kreslení na pražském ústavě odešel tehdy z vlastního rozhodnutí do Jilemnice, pryč z pražského ruchu, aby byl sám a vyrovnal se s otázkami, které sahaly na kořen jeho lidského bytí. Tehdy jsme litovali, my, jeho přátelé, jeho odchodu z Prahy, i když jsme věřili, že to není ústup z malířské seče, nýbrž ústup do hloubky Šímovy bytosti.“¹²¹

V podkrkonošském městě se Šíma znovu pokusil hledat cestu sám k sobě a utiřit tak veškeré rozkoly, které se v něm odehrávaly, a to platilo i pro jeho tvorbu. Nových podnětů, které by ho oslovily natolik, aby je zaznamenal, zde byla celá řada. Šímu totiž velmi uchvátily zdejší přírodní podmínky, na které nebyl v Praze zvyklý, a proto se téměř celý svůj pobyt (až do roku 1928) věnoval krajině.¹²² Vedlejší činností mu stejně jako v Praze byla učitelská profese. Proto na jilemnickém reálném gymnáziu přijal místo učitele kreslení.¹²³

Těžko posoudit, zda byla Jilemnice pro Šímu přínosná po všech stránkách, nicméně na začátku února roku 1928 se rozvedl se svojí manželkou Jarmilou. Veškeré právní úkony spojené s rozvodem zařídil pro oba Šímův bratr Josef, právník v Praze. Z opisu notářského zápisu ze 2. ledna 1928 vyplývá, že manželé Šímovi k sobě měli „neodolatelný odpor“, a proto o měsíc později došlo k rozluce jejich manželství.¹²⁴

---

¹²⁰ Přesná adresa Šímova bydliště v Jilemnici do roku 1927 není známa, jelikož mu veškerá korespondence byla zaslána na tamní reálné gymnázium. Až z dopisů z let 1927–1928 vyplývá, že bydleli v přiděleném bytě pro učitele č. p. 359. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Gočár Josef Šímovi Ladislavu), 26. března 1928, přír. č. 45/69, inv. č. 22.

¹²¹ Pečírka (pozn. 27), cit. s. 3.

¹²² Také vytvořil několik grafických listů, ve kterých se soustřeďuje na figury.

¹²³ Na tomto gymnáziu působil po celý svůj pobyt, tj. v letech 1922–1928. Viz *Třetí výroční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1922–23*, Jilemnice 1923, s. 4. — *Čtvrtá roční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1923–24*, Jilemnice 1924, s. 4. — *Pátá výroční zpráva čes. stát. reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1924–25*, Jilemnice 1925, s. 8. — *Šestá výroční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici 1925–26*, Jilemnice 1926, s. 8. — *Sedmá výroční zpráva státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1926–27*, Jilemnice 1927, s. 5. — *VIII. výroční zpráva st. reál. gymnasia v Jilemnici 1927–1928*, Jilemnice 1928, s. 11. — Ve změnách profesorského sboru se zprávy z roku 1928–1929 zmiňují o Šímově přestupu na reálné gymnázium v Benešově. Viz *Devátá výroční zpráva státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1928–1929*, Jilemnice 1929, s. 3.

¹²⁴ Šíma byl také povinen vyplatit Jarmile 17 000 Kčs jako vrácené věno a doživotně jí proplácet 700 Kčs měsíčně do doby, než se znova vdá. Dále zde byla vysvětlena střídavá péče o jejich syna Jana. Viz LA PNP,

V září téhož roku se však Šíma znovu oženil s Boženou Kroupovou, [5]¹²⁵ se kterou na krátký čas ještě pobýval v Jilemnici. Jeho situaci, tj. rozvod a brzké vstoupení do dalšího manželství, však jilemničtí nepřijali příliš přívětivě. Šíma tak znovu usiloval o návrat do Prahy s pomocí jeho přátel Josefa Gočára a Emila Filly, kteří se zavázali, že ho v jeho žádosti podpoří.¹²⁶ Šíma však počítal i s možností, že jeho prosbám nebude okamžitě vyhověno, a proto se ucházel o místo také v Benešově, nedaleko Prahy.¹²⁷

V Benešově se mu díky jeho mnohaletým zkušenostem podařilo získat místo učitele kreslení na tamním gymnáziu, které mu také přidělilo byt v domě středočeských tiskáren.¹²⁸ Kromě vyučování kreslení, se také stal správcem sbírky pro kreslení i třídním učitelem, a to od roku 1928 do roku 1938, s přestávkami ve školním roce 1931/1932 a 1933/1934 [6].¹²⁹

Po dvou letech soužití s manželkou Boženou v gymnaziálním bytě se rozhodli odkoupit parcelu mimo centrum města v ulici Na Mydlářce č. 815 (dnes ulice

---

fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Notářský snímek), 2. ledna 1928, přír. č. 45/69, inv. č. 9. – O průběhu rozvodového řízení jsme dobře informováni z dopisů, které Šímovi napsal bratr Josef. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Šíma Josef – bratr Šímovi Ladislavu), leden–únor 1928, přír. č. 77/67, inv. č. 65 – 68.

¹²⁵ Božena Šímová (roz. Kroupová) se narodila 15. října 1890 a byla učitelkou v Praze, kde také žila (Chodská 5). Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Osvědčení), 15. července 1947, přír. č. 77/67, inv. č. 384. – LA PNP (pozn. 60), 12. června 1925, přír. č. 77/67, inv. č. 214. – Více informací o Boženě nebo jejich sňatku dosud nebylo zjištěno. Není totiž patrné, kde se sňatek konal, jestli ještě v Praze nebo už v Benešově, a také v kterém kostele. Informace o jejich sňatku v září roku 1928 pochází z dopisů odeslaných Jiřím Maxem, který šel Šímovi za svědka, a který jim pravidelně blahopřál k výročí svatby právě v září. Viz například LA PNP (pozn. 62), 20. září 1947, přír. č. 20/69, inv. č. 117.

¹²⁶ Nelze s jistotou říci, o jaké místo si Šíma zažádal. V dopise, který mu poslal Josef Gočár, píše, že mluvil s Fillou a že ho oba i celý Mánes v jeho věci podpoří. Doporučil mu poslat dopis, který by sloužil jako podklad ke schůzi. Mánes by mu pak vystavil vysvědčení, které by mohl poslat příslušným institucím. Viz LA PNP (pozn. 120). – Kromě toho, že se přátelil Šíma s Gočárem, udržovala Božena Šímová také důvěrný vztah s Gočárovou ženou Marií. O jejich rozpravách pak také informovala Šímu ve svých dopisech. V únoru 1928 se tak dozvídáme, že Gočár nadále neměl vliv ve *Volných směrech* a že současným redaktorem se stal Jaromír Pečírka. O reprodukcích, které zde měly být otištěny, pak rozhodoval Emil Filla. Viz LA PNP (pozn. 60), 29. února 1928, přír. č. 77/67, inv. č. 104.

¹²⁷ Obavy z nezískání místa v Praze a možnost ucházet se o jinou pozici v Benešově popsal ve svém dopise manželce. Viz LA PNP, ibidem, 3. března 1928, přír. č. 77/67, inv. č. 278.

¹²⁸ Charvátová (pozn. 29), s. 8.

¹²⁹ Šímovo působení na benešovském gymnáziu dokládají výroční zprávy této školy. Viz *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1928–29*, Benešov 1929, s. 3. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1929–30*, Benešov 1930, s. 2. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1930–31*, Benešov 1931, s. 2. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1932–33*, Benešov 1933, s. 2. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1934–35*, Benešov 1935, s. 6. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1935–36*, Benešov 1936, s. 8. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1936–37*, Benešov 1937, s. 7. – *Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1937–38*, Benešov 1938, s. 9.

Pavlíkova)¹³⁰ od Anny Klusáčkové, učitelky z Českých Budějovic.¹³¹ Na tomto pozemku si pak nechali postavit funkcionalistickou vilu od pražského architekta Antonína Frice [7–8].¹³²

I když se město Benešov nachází nedaleko od Prahy, zažilo své významné kulturní vrcholy až v první polovině 20. století. Nejprve v období před první světovou válkou, které bylo úzce spjato se záslužnou činností pěveckého spolku „Ozvěna“ a jeho sbormistra Emanuela Jindřicha.¹³³ Druhá sice krátká (desetiletá), ale přesto velmi významná etapa byla započata na počátku roku 1932 založením KSB. Myšlenka zřídit tento spolek, který by sdružoval odborníky i samotné autory všech uměleckých oborů, zároveň by je propagoval, a také by zpopularizoval vědu, vzešla na benešovském reálném gymnáziu. Především z iniciativy profesora Josefa Růžičky,¹³⁴ který zde nastoupil ve školním roce 1927/1928, Ladislava Šímy, učitele kreslení, malíře a hudebníka, který sem přišel o rok později, Antonína Grunta,¹³⁵ básníka a prozaika a mnohých dalších. V lednu 1932 bylo toto sdružení ustaveno v čele s předsedou Josefem Růžičkou, místopředsedou Hugo Rindlerem, jednatelem Otomarem Pičmanem¹³⁶ a několika zástupci uměleckých i vědeckých disciplín, například Marií Hovorkovou, Karlem Chlupáčem¹³⁷ nebo Míšou Suchánkem.¹³⁸

---

¹³⁰ Viz <http://www.jiskra-benesov.cz/clanek/mydlarka-nove-v-seznamu-ulic-7248>, vyhledáno 31. 3. 2018.

¹³¹ Smlouva byla podepsána 6. listopadu 1930. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Smlouva trhovářská), 6. listopadu 1930, přír. č. 45/69, inv. č. 11.

¹³² Červenka (pozn. 30), s. 9. – Vila rodiny Šimových se však dnes v ulici nenachází.

¹³³ Spolek Ozvěna vznikl roku 1864 v Chlumu u Třeboně a jednalo se výhradně o mužský pěvecký sbor. Sborníkem tohoto kůru se stal Emanuel Jindřich (1862–1921). Viz Jaroslava Rodičová, *Dějiny hudební kultury města Třeboně od 19. století po současnost* (bakalářská práce), Ústav hudební vědy, FF MU, Brno 2013, s. 14. – ZS [Zdeněk Stárek], heslo Jindřich, Emanuel, in: *Slovník českých sbormistrů I*, Praha 1982, s. 216.

¹³⁴ Josef Růžička (1880–1954), historik, geograf, pedagog na Univerzitě Karlově. Viz SOA v Praze – SOkA Benešov, Osobní fond Růžička Josef, inv. č. 1104, nezpracováno.

¹³⁵ Antonín Grunt (1882–1945), básník, prozaik, kreslíř a dlouholetý Šímův přítel. Viz Jana Tywoniaková, Zapomínání krajané, *Benešovský kalendář*, 1996, č. 7–8, s. 12.

¹³⁶ Otomar Pičman (1901–1975), pedagog, zakladatel dětských souborů, od roku 1951 vedoucí houslista Sukova komorního orchestru. Viz Josef Kokeš, *Hudebníci Podbrdská*, Beroun 1977, s. 31.

¹³⁷ Karel Chlupáč (1891–1968), učitel benešovského gymnázia v letech 1919 – 1937, odborný publicista a umělecký překladatel. Viz Neznámý autor, Výročí, *Muzejní listy z Podblanicka III*, 1991, č. 1, s. 4.

¹³⁸ Pičman (pozn. 29), s. 10–11. – Míša (Miloš) Suchánek (1908–1940), rodák z Benešova, studoval na Průmyslové škole sochařské a kamenické v Hořicích, poté na AVU ve speciální škole profesora Otakara Španiela. Díky francouzskému stipendiu mohl absolvovat studijní cestu do Paříže. Viz *I. výstava* (pozn. 8), nestr. – Hana Zákostelná, Hroby významných osobností Benešovska, *Benešovský kalendář*, 2007, č. 10, s. 9. – O Šimově členství v KSB nás také zpravuje dochovaný členský průkaz s potvrzením o zaplacení příspěvku za rok 1932. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Členský průkaz KSB), 1932, přír. č. 45/69, inv. č. 3.

Jedním z dalších cílů KSB bylo také povzbudit kulturní život města prostřednictvím zajímavých uměleckých setkání, přednášek, besed, výstav či večerů s hudbou. Proto si spolek zval přední české umělce, spisovatele, profesory a mnohé další významné osobnosti. V Benešově se v této době konaly besedy se spisovateli jako byl S. K. Neumann, Karel Nový¹³⁹ či Vladislav Vančura.¹⁴⁰ Filozofickým otázkám byl věnován cyklus přednášek univerzitních profesorů Zdeňka Nejedlého,¹⁴¹ Emanuela Rádl¹⁴² nebo Jana Blahoslava Kozáka.¹⁴³ Na geograficko-historická témata se zaměřil předseda spolku prof. Růžička. Největší úspěch však přinesly akce, které vznikly na popud Ladislava Šímy. Jednalo se jak o výstavy, tak i o hudební večery, které Šíma často sám doprovázel, buď úvodním slovem o autorovi,¹⁴⁴ nebo jako „*hudebník-amatér*“.¹⁴⁵ Díky svému úsilí sem přivedl čtyři nejslavnější komorní kvarteta: České, Ondříčkovy, Pražské a Peškovy. Vzácnou morální podporu vyjádřil KSB Josef Suk, který se do Benešova přestěhoval na jaře roku 1933 a stal se patronem sdružení. Rovněž se Šímovi podařilo uspořádat výstavu Emila Filly a Václava Špály v dubnu 1933.¹⁴⁶ Kromě toho se staral i o grafickou podobu většiny plakátů a programů; mnohdy byl i samotným přispěvatelem těchto drobných tisků.¹⁴⁷

---

¹³⁹ Karel Nový (1890–1980), rodák z Benešova, prozaik, novinář různých časopisů a novin (České slovo, Národní obrození aj.), po roce 1945 redaktor Svobodného slova, v letech 1952–1955 šéfredaktor Státního nakladatelství dětské knihy. Viz JT [Josef Tomeš], heslo Nový, Karel, in: *Československý biografický slovník*, Praha 1992, s. 501.

¹⁴⁰ Na jedné z návštěv měl Vančura také přednést svoji úvahu „O současných literárních směrech“, což je patrně z dopisu, který poslal Šímovi. Mimo jiné se zmiňuje, že Karel Nový a několik dalších lidí by rádi přijeli do Benešova. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Vančura Vladislav Šímovi Ladislavu), nedat. (třicátá léta 20. století), přír. č. 20/69, inv. č. 248.

¹⁴¹ Zdeněk Nejedlý (1878–1962), historik, hudební a literární vědec, kritik, publicista a politik. V roce 1952 se stal prvním prezidentem Československé akademie věd. Viz Jiří Křest'an, *Zdeněk Nejedlý: politik a vědec v osamění*, Praha 2012, s. 433–439.

¹⁴² Emanuel Rádl (1873–1942), absolvent benešovského gymnázia a studií přírodních věd na pražské univerzitě, středoškolský později i vysokoškolský profesor, filozof neovitalista. Viz JT [Josef Tomeš], heslo Rádl, Emanuel, in: *Československý biografický slovník* (pozn. 139), s. 582.

¹⁴³ Jan Blahoslav Kozák (1888–1974), studoval teologii, moderní filologii a filozofii v Bonnu, Edinburghu, Vídni, Halle a Praze. Spoluzakladatel Pražského filozofického kroužku, redaktor Laichterovy filozofické knihovny, překladatel klasických filozofických děl, autor prací o náboženské problematice a studií z české literatury. Viz JT [Josef Tomeš], heslo Kozák, Jan Blahoslav, in: *ibidem*, s. 353.

¹⁴⁴ Krátký referát si Šíma připravil například k večeru o Beethovenovi, Mozartovi, Josefu Sukovi nebo Českém kvartetu. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – rukopisy vlastní, přír. č. 45/69, inv. č. 152, 157, 158, 155.

¹⁴⁵ Šíma totiž velmi dobře hrál na klavír a byl velkým milovníkem hudby. Viz Pičman (pozn. 29), s. 14–28.

¹⁴⁶ Na výstavě bylo prezentováno dvacet sedm obrazů V. Špály a šestnáct obrazů E. Filly. Úvodního slova se chopil Dr. Kamil Novotný, historik umění a jednatel SVU Mánes. Viz pozn. 59. – SOA v Praze – SOKA Benešov (pozn. 67), Dokumentace, Pozvánka na slavnostní vernisáž výstavy obrazů E. Filly a V. Špály, inv. č. 19, k. 4.

¹⁴⁷ Pičman (pozn. 29), s. 11–14.

Pod záštitou KSB bylo také uspořádáno několik výstav, na kterých mohl vystavovat i Ladislav Šíma. První expozice, kterou spolek slavnostně zahájil svoji výstavní činnost, se konala v červnu 1932. Ve výstavním sále bylo představeno na šest desítek Šimových děl doplněných sedmnácti plastikami čerstvého absolventa AVU, Míši Suchánka. Úvodní slovo si vzal na starost Antonín Grunt.¹⁴⁸ Na další výstavu Ladislava Šímy a Václava Pavlíka se laická i odborná veřejnost mohla těšit až v roce 1936, kdy byla výstava reinstalována z Musea v Hradci Králové [9].¹⁴⁹ V obou expozicích se prolínali dva umělci různých, ale vývojově souvisejících generací, které spojoval malíř Antonín Slavíček. Předválečné tvůrce ovlivnil svými díly plnými barevných skvrn, pro poválečné malíře bylo příznačné jeho uvolněné světlem nasycené barevné vidění světa.¹⁵⁰

Mimo Benešov vystavil Šíma čtyři své práce také na prvním a druhém salonu ve Zlíně (1936–1937).¹⁵¹ Z dopisu, který mu zaslal SVU Mánes je však patrné, že sem zapůjčil patnáct kreseb a sedm olejů.¹⁵²

Šíмова tvorba, ale i díla Tavíka Františka Šimona, Václava Špály nebo Maxe Švabinského nesměla také chybět na výstavě *Národ svým výtvarným umělcům* pořádané v Praze roku 1939. Tito umělci se totiž podíleli na utváření českého umění a jeho národního cítění, což bylo nutné si připomenout právě v těchto dobách.¹⁵³

V září 1940 Šíma obdržel poděkování za dlouholeté působení v pedagogické oblasti a nařízení na trvalý odpočinek od Zemské školní rady v Praze.¹⁵⁴ Nadále však tvořil a přes běsnění druhé světové války se mu podařilo také vystavovat. Jeden ze svých akvarelů představil na pražské výstavě *Obraz a socha v bytě I.*, která chtěla „[...] ukázati, jak živou součástí obydlí může být obraz nebo socha [...]“¹⁵⁵ Přes padesát Šimových děl

---

¹⁴⁸ SOA v Praze – SOkA Benešov (pozn. 146), Pozvánka k zahájení výstavy Ladislava Šímy a Míši Suchánka, inv. č. 19, k. 4. — Katalog k výstavě viz pozn. 8.

¹⁴⁹ Výstava byla uspořádána v roce 1934. Viz Krezar (pozn. 11), s. 1.

¹⁵⁰ Ibidem, s. 3.

¹⁵¹ Katalogy výstav viz pozn. 13.

¹⁵² Ze spolku mu psali kvůli potvrzení přijetí všech dvaadvaceti děl k uskladnění a žádosti o pozdější vyzvednutí těchto prací. Viz AHMP (pozn. 66), dopis z 17. prosince 1935, inv. č. 3274, sign. 3. 4, k. 30.

¹⁵³ Znova se na této výstavě objevil Šíma v Benešově roku 1940. Viz pozn. 14 a 15.

¹⁵⁴ LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Dekret o odchodu do výslužby, 26. září 1940), přír. č. 45/69, inv. č. 13.

¹⁵⁵ *Obraz a socha* (pozn. 21), cit. s. 5.

z let 1937–1942 si pak široká veřejnost mohla prohlédnout v Síni Mánesa v roce 1942. Úvodního slova se ujal Šímův dlouholetý přítel Jaromír Pečírka [10].¹⁵⁶

Během okupace zabralo část města Benešova za železniční tratí cvičiště zbraní SS. Šíma i jeho manželka Božena se proto museli usadit u své přítelkyně Leontiny Mašínové¹⁵⁷ v domě č. p. 13 v Lázních Bělohrad, a to od května 1943 až do června 1945 [11].¹⁵⁸ V červenci 1945 se pak přestěhovali zpět do své vily v Benešově.¹⁵⁹

Po květnovém osvobození se však situace v Československu zcela změnila. Sovětská vojska byla nadšeně vítána a přijetí komunistické strany jako jediné národní a strukturované politické strany, která by mohla usměrnit touhy po změnách širokých vrstev československé společnosti, bylo zjevné. Rozhodující obrat a hluboké zásahy nejen do kulturní sféry však přišly až s únorem 1948. Největšími změnami, které zavedený systém přinesl, bylo zrušení nezávislých uměleckých uskupení a vytvoření jednotného svazu výtvarných umělců, díky čemuž mohl být nad umělci a jejich tvorbou neustálý dohled.¹⁶⁰

Rozhodnutí, zda vstoupit, nebo nevstoupit do Komunistické strany Československa (dále jen KSČ) tak musela učinit celá řada českých i slovenských představitelů kulturního života. Důvodem mohl být strach z existenčních problémů, v případě, že do strany nevstoupí, avšak ti, kdo se rozhodli do KSČ vstoupit, v ní naopak viděli příležitost prosadit se.¹⁶¹ Stejnou otázku musel řešit také Ladislav Šíma, který se už v roce 1945 stal jejím členem. Miloš Bezouška v předmluvě katalogu z roku 1967 vylíčil Šímův příchod do KSČ těmito slovy: „*Tento vstup nechápe však jako pouhou příslušnost, ale aktivně pracuje v základní organizaci, kde přednáší o mezinárodní situaci, o kultuře a o*

---

¹⁵⁶ Viz Pečírka (pozn. 23), nestr.

¹⁵⁷ Leontina Mašínová (1882–1975), autorka historických románů a dlouholetá přítelkyně rodiny Šímů. Viz JO [Jiří Opelík], heslo Leontina Mašínová, *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce* 3, M–Ř, Praha 2000, s. 152.

¹⁵⁸ LA PNP, Osvědčení (pozn. 125). — LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Potvrzení o vystěhování/ Potvrzení o nastěhování, 24. května 1943), přír. č. 77/67, inv. č. 386.

¹⁵⁹ Červenka (pozn. 30), s. 9. — Dokument o zrušení odcizení vily bylo Šímovým zasláno až v závěru května 1949. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Usnesení, 27. května 1949), přír. č. 77/67, inv. č. 383.

¹⁶⁰ Jacques Rupnik, *Dějiny Komunistické strany Československa. Od počátku do převzetí moci* (překl. Helena Beguivinová), Praha 2002, s. 191. — Alena Binarová, *Svaz výtvarných umělců v českých zemích v letech 1956–1972: oficiální výtvarná tvorba v proměnách komunistického režimu* (disertační práce), Katedra historie FF UP, Olomouc 2016, s. 16.

¹⁶¹ Jiří Knapík, *V zajetí moci. Kulturní politika, její systém a aktéři 1948–1956*, Praha 2006, s. 18.

*opravdovém humanismu, který mohou zajistit a uskutečnit pouze komunisté.*¹⁶² I když po roce 1945 nebyl Šíma tak aktivním umělcem a organizátorem kulturních akcí, nadále mohl „svobodně“ malovat či vystavovat.

Národní fronta, která sdružovala všechny politické strany, stanovovala nejen jejich podíl na politickém dění, ale také si mohla vybrat svého favorita a prosazovat jeho zájmy. V této době to byla samozřejmě KSČ, jejíž vliv sílil také prostřednictvím nejrůznějších odborů, jakým bylo například Revoluční odborové hnutí (ROH).¹⁶³ Jejím úkolem bylo spravovat veškeré odborové spolky a svazy včetně SVU Mánes, do kterého se Šíma opět navrátil v roce 1947 již jako řádný člen ROH.¹⁶⁴ Od roku 1948 také všichni umělci včetně Šímy spadali pod Ústřední svaz československých výtvarných umělců.¹⁶⁵

KSB, které svoji činnost ukončilo v roce 1942 podobně jako mnoho jiných uměleckých spolků v této době, již nadále nemohlo organizovat a rozvíjet kulturní život v Benešově. Příležitost zde vystavovat se naskytlá až v roce 1946, kdy byla uspořádána kolektivní výstava benešovských umělců v čele se Šímou, Vladěkem Antuškem, Karlem Scharfem a Václavem Pavlíkem.¹⁶⁶ Následující rok byla rovněž v Šimově výstavní síni reinstalována expozice, kterou si pražská veřejnost mohla prohlédnout v roce 1942 v Síni Mánesa.¹⁶⁷ Poslední přehlídku děl představil Šíma spolu s Vladěkem Antuškem na konci roku 1948. Oba zde vystavili na třicet děl z různých časových období.¹⁶⁸

Od roku 1949 se Šímův zdravotní stav velmi zhoršil. Začínal zapomínat, ztrácel koncentraci, omezená byla také jeho pohyblivost i cit v rukou. Přesto během následujících šesti let vytvořil ještě několik kreseb, grafik a také dvě olejomalby.¹⁶⁹

---

¹⁶² Úvod Miloše Bezouška, in: Charvátová (pozn. 29), cit. s. 2.

¹⁶³ Rupnik (pozn. 160), s. 199, 201.

¹⁶⁴ LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Členský průkaz SVU Mánes, 1947), přír. č. 45/69, inv. č. 7. – Členský průkaz ROH vypovídá o udělení členství 5. května 1945, nicméně známky za zaplacení příspěvků jsou přiřazeny pod léty 1952–1955. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Členský průkaz ROH), 5. května 1945, přír. č. 45/69, inv. č. 1.

¹⁶⁵ Od této doby do něj dozajista patřil také Ladislav Šíma, nicméně se v jeho pozůstalosti dochoval průkaz o vstupu z roku 1954. Rub průkazu nás informuje o prodloužení platnosti této legitimace do konce roku 1955. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Členský průkaz ÚSČSVU), 1954, přír. č. 45/69, inv. č. 2.

¹⁶⁶ Více o jednotlivých umělcích v pozn. 17, 19 a 10.

¹⁶⁷ S obdobným katalogem i úvodem od Jaromíra Pečírky. Viz pozn. 23.

¹⁶⁸ Viz pozn. 26, nestr.

¹⁶⁹ LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Záznamy o zdravotním stavu, rukopis), přír. č. 77/67, inv. č. 382.

Dne 16. května 1956 ve věku 71 let Ladislav Šíma zemřel, a to patrně na náhlou srdeční příhodu.¹⁷⁰ Pohřeb proběhl 19. května v krematoriu v Praze-Strašnicích za účasti jeho nejbližších příbuzných – manželky Boženy, syn Jana, snachy a vnuků Jana, Martina, Marka Jeho hrob s číslem 27 nalezneme na benešovském hřbitově.¹⁷¹

Všechny obrazy, které po malířově smrti zůstaly ve vile v Benešově, byly dle jeho pokynů rozděleny rovným dílem mezi jeho syna Jana a manželku Boženu.¹⁷² Tento požadavek totiž uvedl ve svém dopise manželce ze dne 13. července 1937.¹⁷³

Záhy po jeho smrti mu byla uspořádána výstava v Nové síni v Praze s katalogem, jež doprovázel text jeho dobrého přítele Pečírky. Tatáž výstava pak byla o dva roky později, tj. v roce 1961, reinstalována v Benešově. Poslední přehlídka Šímovy tvorby byla představena v benešovském Osvětovém domě v roce 1967. Některá jeho díla se pak v sedmdesátých letech 20. století a v prvním desetiletí století 21. objevila na souborných výstavách v Praze a v jednom případě také v Ostravě.¹⁷⁴

Většího zájmu se Šímovo dílo dočkalo až v nedávných letech, a to v podstatě díky náhodě. Šímův prasnovec, který zřejmě zdědil značnou část jeho děl, která nebyla věnována příslušným institucím, se v důsledku finanční tísně rozhodl je v roce 2013 prodat prostřednictvím aukční Galerie Pictura. Téměř všechna díla, která zde byla nabídnuta, byla také prodána.¹⁷⁵

---

¹⁷⁰ Problémy se srdcem se u něj poprvé projeví v roce 1933. O šest let později prodělal infarkt. Viz *Ibidem*.

¹⁷¹ Viz Červenka (pozn. 30), s. 9. – LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní (Úmrtí oznámení), přír. č. 45/69, inv. č. 3.

¹⁷² Božena Šimová pak některá díla darovala jednak GHMP a patrně také Národní galerii v roce 1964. Údaje o darování jsou uvedeny na vědeckých kartách jednotlivých děl pocházejících ze sbírek GHMP.

¹⁷³ Podle Šímových instrukcí měli k sobě vždy přiřadit dvě díla stejných rozměrů a technik a jedno z nich si nejprve měla vybrat manželka Božena a druhé mělo být přenecháno jeho synovi. Tento postup měl pokračovat, dokud nebyly rozebrány všechny jeho práce. Šíma tento dodatek k poslední vůli uvedl především proto, že jeho syn a manželka se okolo roku 1937 často hádali. Obával se, že i po jeho smrti by mohlo mezi nimi dojít ke sporům kvůli jeho obrazům. Viz LA PNP (pozn. 60), 13. července 1937, přír. č. 77/67, inv. č. 311.

¹⁷⁴ Výstavy konané v sedmdesátých letech proběhly v GHMP. K oslavě 10. výročí založení GHMP v roce 1973 uspořádala galerie výstavu prezentující českou malbu z let 1918 až 1945. Na druhé expozici v roce 1974 byly vystaveny reprezentativní portrétní práce opět pocházející ze sbírek GHMP. Jeden ze dvou příkladů kubistické fáze Šímovy tvorby si návštěvníci mohli prohlédnout opět ve zmíněné pražské galerii v roce 2007 na výstavě *Křičte ústa! Předpoklady expresionismu* anebo v Galerii výtvarných umění v Ostravě následujícího roku v expozici *Sváry zření*.

¹⁷⁵ Nejvyšší nabídka v hodnotě 312 000 korun dosáhl obraz *Na Žampachu*, za ním s částkou 180 000 korun byl prodán olej *Skleníky*. Viz <http://www.artplus.cz/cs/aukcni-zpravodajstvi/1/dilo-mesice-ladislav-sima-skleniky>, vyhledáno 26. 7. 2017.

3. Tvorba

3.1. Počátky tvorby (1903–1914)

Začátky Šímovy tvorby jsou spjaty s jeho nástupem na Akademii. V roce 1903 zahájil studium v přípravce kreslení a v této době také vytvořil první kresby, respektive jednu kresbu pastelkami a jeden akvarel. Vzhledem k množství dochovaných prací a jejich charakteru jsou však považovány jen za běžné školní práce, které ani v nejmenším nenaznačují jeho budoucí schopnosti. Za příklad lze uvést kresbu *Promenáda v parku*¹⁷⁶ (kat. č. 1) [12], v níž jsou postavy muže a ženy jdoucí po cestě v parku vykresleny několika nepřehlednými rovnými čarami. Celá scéna je jen naznačena, detaily zde nehrají roli. Je tedy možné, že šlo o přípravnou kresbu k chystané olejomalbě.

V letech 1903–1906, tedy v době kdy na AVU studuje Ladislav Šíma, se Akademie potýkala s absencí výjimečných kantorů, kteří by nelpěli na přežitých postupech a formách a raději se otevřeli novým směrům přicházejícím z Evropy. Střední cestou, kterou se vydala většina příchozích studentů, například Emil Filla,¹⁷⁷ Willi Nowak,¹⁷⁸ Emil Pittermann,¹⁷⁹ Václav Špála¹⁸⁰ i Ladislav Šíma, byly „speciálky“ Thieleho nebo Bukovace.¹⁸¹ Ti ve své tvorbě spojovali přístupy impresionistické s akademickými.¹⁸²

V časných dílech mnoha mladých tvůrců tak můžeme sledovat úsilí o vyjádření bezprostředních pocitů a stavů právě takovými výrazovými prostředky, jakých se doposud na akademické půdě neužívalo. První pokusy zobrazující niterné zážitky malířů tlumočili uvolněnými tahy štětce s akcentací na pastózní nánosy barev. Také využívali nejrůznějších tvarových zkratk, kterých docílili vystupňovaným užitím barev.¹⁸³

---

¹⁷⁶ Ladislav Šíma, *Promenáda v parku*, kolem 1903, tužka, pastelky, papír, 27 x 25 cm, neznač., soukromá sbírka.

¹⁷⁷ Emil Filla (1882–1953). Viz *Emil Filla (1882–1953)* (kat. výst.), Jízdárna Pražského hradu v Praze – Muzeum umění Olomouc 2007–2008, obálka knihy.

¹⁷⁸ Willi Nowak (1886–1977). Viz *Willi Nowak (1886–1977): výběr z malířského díla* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2007, s. 3.

¹⁷⁹ Emil Artur Longen (vlastním jménem Emil Artur Pittermann, 1885–1936). Viz Tomáš Vlček, *Praha 1900. Studie k dějinám kultury a umění Prahy v letech 1890–1914*, Praha 1986, s. 301.

¹⁸⁰ Václav Špála (1885–1946). Viz Helena Musilová (ed.), *Václav Špála: mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 2005, s. 213, 218.

¹⁸¹ Viz pozn. 80 a 78.

¹⁸² Lamač (pozn. 34), s. 27, 38–39.

¹⁸³ *Ibidem*, s. 49–51.

Prvotní náznaky impresionistického poučení lze spatřovat v Šímově díle *Moje první přání*¹⁸⁴ z doby kolem roku 1905 (kat. č. 177) [114]. Uvolněné a rychlé tahy štětce naznačují, že se v této malbě pokusil zaznamenat daný okamžik v krátkém časovém úseku. To potvrzuje také omezený výběr odstínů barev a umístěných předmětů, které nejsou zcela čitelné. Podobným způsobem přistupoval Šíma také k figurám muže a ženy, jež patrně představují jeho rodiče [1].¹⁸⁵ Na rozdíl od neutrálního zeleného pozadí a různě rozmístěných neurčitých předmětů jsou obě figury zvýrazněny jasnými a přehlednými tahy modré a červené. Co se však malíř pokusil naznačit v tomto díle? Je to pohled na poklidný a bezstarostný život jeho rodičů, po němž touží i Šíma? Proč se však muž i žena tváří nepřítomně, jako by si jeden druhého ani nevšimli?

Další práce, kterou vytvořil při studiích na Akademii, nazval *Stojící akt*¹⁸⁶ (kat. č. 176) [112]. Šíma zde velmi zdařile kombinuje rozrušené živelně pojaté stěny pokoje a nehybně stojící nahou postavu dívky vyjádřenou usměrněným štětcovým přednesem. Stejnou dívku nalezneme také ve školní práci Václava Špály z roku 1905 [113].¹⁸⁷ Ve Špálově pojetí však nahá dívka sedí opět se sepnutými dlaněmi a s pohledem upřeným k zemi. Výrazové prostředky jsou ve Špálově případě klidnější.

V dílech pocházejících z let 1905–1910 se Šímův rukopis stále více zdokonaluje a jeho malby jsou mnohem působivější. Výraznou roli v nich hraje především krajina, která zaujímá většinu prostoru a ve které rozehrál souboj mezi jednotlivými tahy štětce různých zelených odstínů. Vzrušenou krajinu ještě více rozrušuje nebo naopak zklidňuje ústřední motiv díla. Nanesením bílých a namodralých past vytvořil Šíma prudké převisy vody u *Vodopádu na potoku*¹⁸⁸ (kat. č. 179) [116]. *Na Žampachu*¹⁸⁹ narušil ve větru se pohupující stromy několika plynulými liniemi, které vyznačují cestu (kat. č. 186) [122]. *Skleníky*¹⁹⁰

---

¹⁸⁴ Ladislav Šíma, *Moje první přání*, kolem 1905 (?), olej, plátno, 32, 5 x 29, 5 cm, neznač.; na rubu autorsky: „*moje první přání*“, soukromá sbírka.

¹⁸⁵ Podobnosti nalezneme především při srovnání obrazu s fotografií Šímových rodičů. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie (rodiče Ladislava Šímy), nedatováno, přír. č. 20/69, inv. č. 338.

¹⁸⁶ Ladislav Šíma, *Stojící akt* (rub obrazu *Zamyšlená*), 1905 (?), olej, lepenka, 97, 5 x 72 cm, neznač., soukromá sbírka.

¹⁸⁷ Václav Špála, *Sedící dívčí akt*, školní práce, 1905, znač. vlevo dole: *V.Špála 05*. — Ostatní technické údaje není možné uvést, jelikož je dílo v katalogu připojeno jako černobílá reprofoto. Viz Musilová (pozn. 180), s. 241.

¹⁸⁸ Ladislav Šíma, *Vodopád na potoku*, 1906–1908 (?), olej, lepenka, 69 x 56 cm, neznač., soukromá sbírka.

¹⁸⁹ Ladislav Šíma, *Na Žampachu*, 1908–1909, olej, plátno, 72 x 94, 5 cm, znač. na rubu: *Na Žampachu (u Jílového) 1908* nebo *1909 L. Šíma*, soukromá sbírka.

¹⁹⁰ Ladislav Šíma, *Skleníky*, 1908–1909, olej, plátno, 70 x 63 cm, neznač., soukromá sbírka.

jsou naopak nejpoklidnější, protože je z nich krajinný prvek zcela vyloučen. Téměř celé ploše obrazu dominují zasklené skříně plné žlutých, oranžových, červených a růžových květin (kat. č. 187) [123].

Jak bylo uvedeno výše, mladí umělci vyjadřovali ve svých dílech aktuální pocity a stavy. Není tedy velkým překvapením, že se v této době zajímali o vlastní zpodobení, o sondu do sama sebe, o vystihnutí „*vhledu do své duše*“,¹⁹¹ dozajista podněcené ohlasem výstavy Edvarda Muncha v roce 1905. S tímto základním výtvarným motivem se v prvním desetiletí 20. století vyrovnával například Emil Filla [120],¹⁹² Václav Špála [121]¹⁹³ i Ladislav Šíma (kat. č. 184) [119].¹⁹⁴ Upřené pohledy všech tří malířů jako by v sobě koncentrovaly veškeré pocity, které se v nich odehrávaly. Fillova tvář je navíc zdůrazněna výraznými tahy štětce a umocněna světlem přicházejícím z levé strany. Jeho oděv a neutrální pozadí obrazu jen dokreslují stav malířovy mysli. U Špálovy a Šímovy podobizny je zcela jiné napětí, které nevyvolává ani tak samotná postava, jako její výrazné okolí. Oba aktéři zobrazení ukázněnějším rukopisem jako by svým náhlým zastavením zpomalili rychle se odvíjející scénu.

Na tvorbu těchto pražských tvůrců měla vliv mimo jiné i velká výstava francouzského umění, která byla uspořádána v Praze v roce 1907. Kromě dnes už známých klasiků impresionismu se zde objevila také díla Paula Cézanna, Paula Gauguina, Vincenta van Gogha, Paula Signaca ad.¹⁹⁵ V dílech pražských studentů AVU, například Bohumila Kubišty či zmiňovaného Václava Špály, pak můžeme zpatřovat postimpresionistické tendence – „*žhavou barevnost a temperamentní rukopis*“ jako u van Gogha nebo „*konstruktivní výstavbu obrazu*“ jako v dílech Cézanna či Gauguina.¹⁹⁶

V tvorbě Ladislava Šímy však tyto tendence, vrcholící kolem roku 1910, zprvu nenalezneme. Šíma jako by už měl dost uvolněného rukopisu nasyceného pestrými tóny barev a dynamicky rozbouřených krajin. Nyní se zaměřil na ponuré realistické výjevy, jejichž ústředním motivem byla figura. Tuto proměnu nejlépe dokládá olejomalba

---

¹⁹¹ Karel Srp, *Bohumil Kubišta. Zářivý krystal* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Ostravě 2014, cit. s. 30.

¹⁹² Emil Filla, *Vlastní podobizna*, 1906, olej, plátno, 66, 6 x 50, 2 cm, neznač., MG, inv. č. A 860.

¹⁹³ Václav Špála, *Vlastní podobizna s paletou*, 1908, olej, plátno, 83 x 72 cm, neznač., NG, inv. č. O 3482.

¹⁹⁴ Ladislav Šíma, *Autoportrét*, kolem 1908 (?), olej, plátno, 74 x 98, 5 cm, neznač., soukromá sbírka.

¹⁹⁵ Lamač (pozn. 34), s. 16.

¹⁹⁶ *Ibidem*, cit. s. 55.

*Spiritisté*¹⁹⁷ (kat. č. 190) [126], ke které vytvořil také přípravnou kresbu tuší (kat. č. 3) [14].¹⁹⁸

Cestu k postimpresionismu a k jeho prostředkům našel Šíma až po vstupu do SVU na konci léta roku 1911. V této době namaloval dva obrazy, *Idyla I* (kat. č. 193) [129] a *Rodina I*¹⁹⁹ (kat. č. 194) [131] a ty pak prezentoval na prvních dvou výstavách skupiny. „Šíma se jimi přiřazuje k dobovému hledání postimpresionistické syntézy, situované v jeho případě mezi Kubištou a Špálou. Zajímavým rysem *Idyly* je v generaci ojedinělý ohlas preislerovské ikonografie.“²⁰⁰ Rovněž je v tomto díle zřejmé, jaký vliv na něj měli jeho souputníci, především však tvorba Václava Špály. Ten v roce 1910 také namaloval obraz s názvem *Idyla* [130].²⁰¹ Stejně jako u Šímy je i zde jedna postava otočená zády k divákovi a druhá sedí čelem k nám, avšak s jednou nohou pokrčenou. V pozadí obou scén vyčnívá hornatá krajina.

Na počátku 20. století ovlivnily vývoj českého výtvarného umění také kubistické tendence. Prvotní náznaky k této cestě shledávali pražští umělci v jednom z Derainových *Koupání* z roku 1906, „v němž došlo ke spojení nové interpretace Cézanna s konceptuálním principem negerských masek“.²⁰² Dříve, než umělci následovali protagonisty francouzského kubismu, Pabla Picassa a Georgese Braqua, byl André Derain²⁰³ chápán jako největší následovník Paula Cézanna, kterého všichni u nás studovali, protože v jeho tvorbě spatřovali sice něco nového, avšak stále úzce spjatého se smyslovým vnímáním autora.²⁰⁴

K tomuto principu se nejvíce přiblížil Vincenc Beneš²⁰⁵ se svou *Idylou* z roku 1910 [134].²⁰⁶ Stojící či ležící postavy uspořádané do kruhu odpočívají ve volné krajině. Tu

---

¹⁹⁷ Ladislav Šíma, *Spiritisté*, po 1910 (?), olej, plátno, 84, 3 x 74, 2 cm, neznač., GHMP, inv. č. M-2373.

¹⁹⁸ Ladislav Šíma, *Spiritistická seance*, kolem 1910, tuš, karton, 34 x 31 cm, znač. vpravo dole (tuší): L. Š., soukromá sbírka Patrika Šimona v Praze.

¹⁹⁹ Viz pozn. 91. – Ladislav Šíma, *Rodina I*, 1911, olej, plátno, bez rozměrů, neznač., vlastnictví neznámé.

²⁰⁰ Lamač (pozn. 34), cit. s. 287.

²⁰¹ Václav Špála, *Idyla*, 1910. – Chybějící technické údaje nejsou v katalogu uvedeny. Stejně jako u Špálova *Sedícího dívčího aktu* se jedná o černobílé reprofoto. Viz Musilová (pozn. 180), s. 244.

²⁰² Ibidem, cit. s. 170.

²⁰³ André Derain (1880–1954) v roce 1910, kdy pobýval v Paříži, navštívil Bohumil Kubišta. Společně s Antonínem Matějčkem a R. Keplem vybírali obrazy pro výstavu *Les Indépendents* v Praze (1910). Viz Miroslav Klivar, *André Derain*, Praha 2015, s. 9, 11.

²⁰⁴ Lamač (pozn. 34), s. 170.

²⁰⁵ Vincenc Beneš (1883–1979). Viz Vlček (pozn. 179), s. 292.

²⁰⁶ Vincenc Beneš, *Idyla*, 1910, olej, plátno, 129 x 150 cm, znač. vzadu: Vincenc Beneš 10, Severomoravská galerie výtvarného umění v Ostravě, inv. č. O 569.

rozkmitávají ostré úhly rukou a nohou, také kopců či větví stromů. Na druhé straně jsou tyto fazety zjemněny oblými rysy ňader, kolen, lýtek či hlav, čímž vzniká kompaktní a přehledný celek. Figury i krajinné prvky jsou lemovány černými konturami. Barevnost je omezena na modré a hnědé tóny. Podobně je tomu u Šímovy *Figurální scény*²⁰⁷ z roku 1912–1914 (kat. č. 196) [133]. Zde malíř zvolil obdobné obměkčení traktovaných partií jako Beneš. Na rozdíl od *Idyly*, která je zachycena v krajině, se Šíмова scéna odehrává v roztržitém interiéru nevěstince, čímž ztrácí na přehlednosti. Té nepřispívají ani zvolené odstíny hnědé a tmavě zelené.

Figurální scénu je také možné srovnat s Fillovou *Salome I* z roku 1911 [135],²⁰⁸ a to především v detailech rukou ústřední postavy. Tančící Salome má obě ruce zdvižené, přičemž jednu drží propnutou a druhou pokrčenou v lokti a zápěstí. Ruce ženy, která na Šímově obraze stojí uprostřed, jsou ve stejné poloze jako u Filly.

Dalším příkladem kubistické fáze Šímovy tvorby je dílo *Muž s holí*²⁰⁹ z roku 1912 (kat. č. 195) [132]. Oproti *Figurální scéně* kombinující ostré linie s oblými tvary, se zde Šíma pokouší vystavit postavu stojícího muže opřené o svoji hůl pouze traktovanými hrotitými tahy. Náznaky zaoblení nalezneme snad jen na klobouku a na několika místech saka. Nečitelnost roztržitého prostoru je zde obdobná jako u Šíмова předchozího kubistického díla. Novým aspektem u *Muže s holí* je podle Lamače „*futuristická snaha o vyjádření pohybu*“.²¹⁰

Mezi léty 1912–1914, tedy v době kdy Šíma pracoval na *Figurální scéně*, vystoupil z SVU a navrátil se zpět do SVU Mánes. V květnu roku 1913 uspořádala první zmíněná skupina svoji IV. výstavu, jejímž jádrem byly obrazy Derainovy, Braquovy, Picassovy a Grisovy. „Mánesáci“ pak v následujícím roce otevřeli výstavu *Moderního umění* pod Kinského zahradou, jíž opět vévodila tvorba francouzských mistrů v doprovodu vybraných českých autorů.²¹¹ Podnětů a inspiračních zdrojů, kterých mohli členové obou uskupení, včetně Šímy, využít ve své tvorbě, zde byla celá řada. Proč jsou tedy Šíмова díla

---

²⁰⁷ Viz pozn. 45.

²⁰⁸ Emil Filla, *Salome I*, 1911, olej, plátno, 137 x 82 cm, znač. vlevo dole: *Emil Filla*, Galerie moderního umění v Hradci Králové, inv. č. O 533.

²⁰⁹ Ladislav Šíma, *Muž s holí*, 1912, olej, plátno, 100 x 65 cm, neznač., vlastnictví neznámé.

²¹⁰ Lamač (pozn. 34), cit. s. 287.

²¹¹ Viz pozn. 99. — Lamač, *ibidem*, s. 185, 189–190.

Figurální scéna a Muž s holí jedinými příklady jeho snah o uchopení a vlastní pojetí kubismu?

3. 2. Tvorba za Velké války (1914–1918)

Především proto, že jeho další kuboexpresionistické experimenty přerušila první světová válka, která ho povolala zpět do vojenské služby, konkrétně to bylo 1. dubna 1915 k 95. pěšímu pluku. V závěru roku 1915 byl dokonce povýšen na velitele pracovního oddílu ruských zajatců, s nimiž následujícího roku odcestoval do Srbska, Dalmácie a později i do Černé Hory.²¹² Před odjezdem do ciziny také napsal dopis svému otci, ve kterém vylíčil své pocity a úsilí nepřestávat tvořit:

„Sedím doma a žiji sám sobě, vzpomínám na to, co není, a vzývám naději. Ta jest silná a doufám nezlomná, a proto se chce znovu žít a i pracovat. Slibuji si, že nezmařím veškerý čas a dle možnosti budu dále studovat, abych nezapomněl na své poslání a nezůstal příliš pozadu. Budu zde stále kreslit, abych také později mohl malovat portrét, co jest dnes malíři nezbytno. Jistě již v Uhrách jsem mnohé pochytil, ale to studium bylo příliš suché, život tam byl příliš zlý. Zde je volněji, a i práce budou jinak vypadat. [...] V Praze jsem sobě nakoupil potřeb na malování a fotogr. [...].“²¹³

Šíma sice ve svém dopisu otci slibuje, že nadále bude kreslit a malovat, nicméně z této doby je nám známo pouze deset kreseb, z nichž devět nakreslil do svého skicáře, a šest olejomalb.

První poměrně rozměrné plátno s názvem *Nemocný*²¹⁴ pochází z doby kolem roku 1915 (kat. č. 197). Šíma v něm zcela zřejmě odkazuje k Munchovu dílu *Nemocné dítě* [136].²¹⁵ V obou případech vidíme ženu (matku) starostlivě sedící u postele a vztahující ruku k nemocnému. Ten leží vyčerpán ve svém lůžku a odpočívá. Drobné detaily, například gesto matky, která natahuje ruku k dítěti nebo láhev se sklenicí vody nacházející se blízko lůžek, jsou pro oba obrazy rovněž příznačné. Na rozdíl od Muncha však Šíma zvolil stejný odstín bílé jak pro bledého chlapce (patrně syna) a jeho lože, tak i pro desku nočního stolku a některé předměty, které se na něm nacházejí. Bílé pigmenty k sobě zároveň poutají světlo a zvýrazňují tak celou plochu, ve které se nemocný nalézá. Naopak

²¹² VÚA – VHA, Přihláška (pozn. 64), s. 1.

²¹³ Viz LA PNP (pozn. 103), cit. s. 1–2.

²¹⁴ Ladislav Šíma, *Nemocný*, kolem 1915, olej, plátno, 100 x 115 cm, neznač., NG, inv. č. O 10692.

²¹⁵ První dílo s tímto názvem vzniklo v letech 1885–1886. Ke komparaci s Šímovým dílem byla vybrána jeho čtvrtá varianta z roku 1907. — Edvard Munch, *Nemocné dítě*, 1907, olej, plátno, 118, 7 x 121 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Edv. Munch*; vlevo dole (barvou): *E. Munch*, Tate Modern v Londýně, inv. č. N05035. Viz <https://www.tate-images.com/results.asp?image=N05035&www flag=3&imagepos=1>.

jeho okolí – sedící matka, závěsy, zadní stěna s obrazem – vyplnil zemitými tóny hnědé a zelené. Výrazové prostředky jsou zde také zcela odlišné, což je způsobeno především rozdílnou dobou jejich vzniku. Munch ve svém díle využil rychlých a krátkých tahů štětce, kdežto Šíma už v této době preferoval delší tahy a hladší rukopis.

Jak už bylo řečeno výše, v roce 1916 se Šíma pohyboval v okolí Srbska, Dalmácie a Černé Hory. Jeho pobyt v zahraničí dosvědčují také dva obrazy s názvem *Z Itálie* a *Z Albánie*²¹⁶ (kat. č. 198–199) [137–138]. I když by jejich totožné rozměry naznačovaly, že půjde o příbuzné nebo protějškové obrazy, jejich ztvárnění tomu neodpovídá, což je velmi udivující vzhledem k tomu, že pocházejí ze stejné doby. V obraze *Z Itálie* se Šíma pokusil zaznamenat náladu, pocity z daného místa, spíše než zdokumentovat krajinu cizí země sužovanou válkou. Většinu plochy zabírá moře, ve kterém se odráží pestrobarevná oblačná symfonie, již rozehrál západ slunce. Na nebi se tak spolu prolínají tóny žluté, růžové, červené, fialové i tyrkysové, kdežto poklidně se vlnící hladina vody v sobě nese jen záblesky těchto odstínů, které na několika místech splývají a vznikají tak zcela nová barevná spojení. Oproti tomu v díle *Z Albánie* zdokumentoval Šíma konkrétní výsek krajiny, do níž je zasazeno několik domů, zprohýbaná pergola a stromy, a v pozadí ohromné narůžovělými tóny zvýrazněné pohoří. Zde neměl v úmyslu zachytit pocity či náladu, ale samotné místo, které ho zaujalo a okouzlo. Jednotlivé tahy štětce, které jsou v tomto díle velmi čitelné, naněs různými barvami a jejich odstíny. Scéna nepůsobí dojmem pouhého záznamu, ale působí velmi živě a dynamicky. Je tedy až k neuvěření, že tato díla vznikla za válečného běsnění.

Kolem března 1917 byl Šíma převelen k V. praporu bosensko-hercegovského pěšího pluku číslo 1 na rumunskou frontu.²¹⁷ Od dubna do června téhož roku zde vytvořil celkem osm kreseb tužkou a jednu kresbu tuší do svého skicáře²¹⁸ (kat. č. 5). Na těchto kresbách znázornil rumunskou krajinu, především její stromy. V dalších mnohem významnějších kresbách však zaznamenal „svoji vilu“. Těmito slovy pojmenoval Šíma dvě práce vykreslující zákop se vstupem do podzemního přístřešku uprostřed opuštěné

---

²¹⁶ Ladislav Šíma, *Z Itálie*, 1916, olej, plátno, 67 x 92 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma 16*, soukromá sbírka. – Ladislav Šíma, *Z Albánie*, 1916, olej, plátno, 67 x 92 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma 16*, OGL, inv. č. O 481.

²¹⁷ VÚA – VHA, Přihláška (pozn. 64), s. 1.

²¹⁸ Ladislav Šíma, *Skicář* (9 listů), 1917, tužka, uhel, tuš, papír, 14, 5 x 20, 5 cm, neznač., NG, inv. č. K 41062/1–9.

krajiny a samotnou místnost, ve které pobýval. Stěny pokoje a stejně tak řadu předmětů v něm zachytil Šíma s velkou pečlivostí a přesvědčivostí. Nejvíce jeho preciznost oceníme v případě dřevěných dveří, ve kterých zvýraznil kazy a suky.

O několik měsíců později však Šíma onemocněl a byl poslán do sanatoria Na Pleši, kde strávil téměř celý rok. Po zbytek války pak sloužil u pražského vojenského velitelství.²¹⁹ Poslední dvě práce, které do tohoto období spadají, sice vzpomínají na nešťastné události našich dějin, ale z Šíмова pohledu vidíme rozmanitou, prosluněnou a ničím nerušenou krajinu *Z Černé Hory*²²⁰ [kat. č. 201] [140].

---

²¹⁹ VÚA – VHA, Příhláška (pozn. 64), s. 1.

²²⁰ Ladislav Šíma, *Z Černé Hory*, 1918, olej, plátno, 94 x 69 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 18*, soukromá sbírka.

3. 3. Meziválečná tvorba (1919–1938)

3. 3. 1. Rok 1919

Po skončení první světové války vyslalo ministerstvo národní obrany skupiny malířů do Francie, Itálie, Ruska a na Slovensko. Vybraní umělci se zde měli pokusit zachytit zejména ta místa, která byla postížená válkou a do jejichž obrany se zapojily československé legie. K tomuto úkolu byl také přizván Ladislav Šíma, který se spolu s Oldřichem Koníčkem²²¹ a velitelem této skupiny Angelem Zeyerem,²²² vydal na šestiměsíční cestu po severní Itálii.²²³

V červenci roku 1919 se Šíma setkal se Zeyerem a Koníčkem ve Veroně. Odsud odcestovali do Trenta, kde se ubytovali a odkud vyjížděli do jednotlivých oblastí. Nejprve navštívili Sasso Sega a Doss Alto (kóta 703), poté se přes Brentonico dostali až na Altissimo a ke Gardskému jezeru (kat. č. 220) [161].²²⁴ Nevyhnuli se ani Ferraře, Val Belle či Col del Rosso, kde Šíma namaloval hřbitov legionářů (kat. č. 210) [150].²²⁵ Na krátký čas se Šíma usadil ve Vicenze. Koníček totiž musel na několik dní zůstat v Trentu kvůli zranění nohy. Po ošetření se však k Šímovi opět připojil a společně pak mohli odjet na poslední plánovaná místa – do Nervesy, k Piavě a do Passarely. Výpravu zakončili v Benátkách a Florencii, kde dozajista navštívili tamní galerie.²²⁶

Šímovi a stejně tak Koníčkově či jiným umělcům byla dopředu jasně vymezena kritéria, která ve svých dílech museli dodržovat. Důležitou roli zde hrál požadavek dokumentárnosti, proto díla těchto malířů zaznamenávají konkrétní předem vybraná místa. Další podmínkou bylo zmapovat výhradně krajinu bez jakékoliv figurální stafáže. V obrazech tak můžeme spatřit kopce, stromy, cesty, ale také zákopy, úkryty, dřevěné kolíky s ostnatými dráty, hřbitovy legionářů, ruiny poničených domů a historických

---

²²¹ Viz pozn. 112.

²²² Viz pozn. 111.

²²³ Krbcová (pozn. 108), s. 17, 19. – VÚA – VHA, Osobní výkaz (pozn. 64), s. 2.

²²⁴ Ladislav Šíma, *Gardské jezero od Monte Baldo*, 1919, olej, plátno, 100 x 115, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): L.ŠÍMA, VHÚ, inv. č. XII-766.

²²⁵ Ladislav Šíma, *Hřbitov legionářů pod Col del Rosso*, 1919, olej, plátno, 66, 5 x 57 cm, znač. vpravo dole (barvou): L. ŠÍMA, VHÚ, inv. č. XII-717.

²²⁶ Merdová (pozn. 52), s. 33.

staveb.²²⁷ Tyto podmínky mohly malíře na jednu stranu značně omezovat, avšak v případě Šímy a jeho obrazů to tak nutně nemuselo být. Musíme si totiž uvědomit, že Šíma byl v této době malířem poučeným moderními směry, také tvůrcem několika krajinomaleb, z nichž některé vytvořil rovněž v zahraničí, a především účastníkem první světové války.

Jeho cyklus obrazů z italských bojišť, původně čítající třicet tři obrazů,²²⁸ je možné rozdělit na dvě skupiny. Do prvního souboru patří obrazy, které se vyznačují čistě popisným charakterem a jejich barevnost se omezuje na tóny hnědé, šedé a zelené. K takovým obrazům se řadí například *Val Bella* nebo *Z Brentonica*²²⁹ (kat. č. 212, 221) [151–152]. Obraz zabírající pohled na zpustošenou ubytovnu legionářů v Brentonicu namaloval také Koníček [153].²³⁰ Ten si pro toto dílo sice vybral jiný úhel pohledu, nicméně si jsou oba obrazy velmi podobné, ať už ve zvoleném koloritu či výrazových prostředcích. Právě v těchto obrazech z *Brentonica* je patrné jejich poučení z Cézanna a Deraina.

Cestu, jakou se Šíma vydal ve druhé skupině děl, předznamenala výše zmíněná malba *Z Albánie* z roku 1916.²³¹ Šíмова paleta se zde rovněž rozšířila na další odstíny barev, avšak jeho rukopis se od předchozích děl ještě více rozvolnil. *Monte Baldo přes Bocca di Navene*²³² (kat. č. 206) [145], které v sobě spojuje právě prudké tahy štětce s výraznými zelenými a modrými skvrnami, vytváří nespoutanou až opuštěnou krajinu. Nepůsobí dojmem ponuré zdevastovaného místa, přes které se přehnala válka, což je pro tuto skupinu děl velmi příznačné. Dopad válečného konfliktu si uvědomíme až u těch obrazů, které dokumentují poničené domy či ruiny kostela (kat. č. 208, 211) [147–148].²³³

---

²²⁷ Petr Ingerle, K agitaci a poučení. Vojenské veduty a batailistické scény jako specifický žánr v dějinách umění, in: Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná* (pozn. 47), s. 65–66.

²²⁸ Červenka (pozn. 30), s. 8. – V současnosti se však ve sbírkách VHÚ nachází pouze sedmáct obrazů. Některé další reprodukce byly otištěny ve *Volných směrech* z přelomu let 1919–1920. Viz pozn. 115.

²²⁹ Ladislav Šíma, *Val Bella*, 1919, olej, plátno, 115 x 109 cm, nezn.č., VHÚ, inv. č. XII-723. – Ladislav Šíma, *Z Brentonica*, 1919, olej, plátno, 84 x 74 cm, nezn.č., VHÚ, inv. č. XII-767.

²³⁰ Oldřich Koníček, *Brentonico, ubikace legionářů*, 1919, olej, plátno, 73 x 83 cm, znač. vlevo dole (barvou): *Old. Koníček 1919*, VHÚ, inv. č. XII-761.

²³¹ Viz pozn. 216.

²³² Ladislav Šíma, *Monte Baldo přes Bocca di Navene*, 1919, olej, plátno, 85 x 74 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-694.

²³³ Ladislav Šíma, *Z Nervesy – Rozbité domy*, 1919, olej, plátno, 115 x 100 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-708. – Ladislav Šíma, *Kostel v San Dona di Piave*, 1919, olej, plátno, 110 x 100, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-721.

Výsledné práce, které namalovali čeští malíři ve Francii a Itálii, byly následně představeny na dvou výstavách v Praze a v roce 1922 také v Římě.²³⁴ Reakce na výstavu, která se konala v létě roku 1920 v pražském Belvederu, měla v podstatě kladný ohlas. Za autora nejpovedenějších prací byl označen Otakar Nejedlý, který podle kritiků vyzdvihl genia loci francouzských poválečných míst.²³⁵ Recenze Vladislava Vančury však na výstavu reagovala zcela opačně. Podle něj Nejedlý, Beneš, Šíma ani Koníček nekladli dostatečný důraz na výjimečnost zaznamenaných míst, a především se soustředili na krajinu (což byl hlavní požadavek zadavatelů). Konkrétně u Šímy „*postrádá náladové zaujetí, které by bylo ve shodě s pravdou*“.²³⁶

Jaromír Pečírka, který Šímovi uspořádal posmrtnou výstavu v Nové síni v Praze v roce 1959, by Vančurovi dozajista oponoval. V katalogu k této výstavě totiž o Šímově italské cestě píše takto: „*Když po první světové válce odjížděl (Šíma) v roce 1919 s malířem Oldřichem Koníčkem do Itálie malovat úseky bojiště, kde bojovali čeští legionáři, byli jsme zvědaví, jak se vyrovná s tvořením, jež si žádalo rychlý malířský zápis. Byli jsme výsledkem překvapení. Šímovy obrazy byly víc než dokumentární – aby byly dokumentární, bylo žádáno – byly především dobře rozváženými, pevně v kompozici stavěnými obrazovými celky.*“²³⁷

S tím nelze než souhlasit. Šímovy krajiny, které se v závěru prvního desetiletí 20. století vyznačovaly výraznou barevností a širokými nepravidelnými tahy štětce, se postupně usměrnily v poklidné a prosluněné krajinné záběry vyjádřené hladkým rukopisem a jasnými barvami. I když by Vančura nejspíš nesouhlasil, jsou právě Šímovy práce z Itálie jeho vrcholem v krajinomalbě. Kolorit i štětcový přednes se ustálili, kontura se zpevnila a kompozice vypadá promyšleněji. Vančura v nich možná nenalezl „náladové zaujetí“, nicméně úsilí a snaha autora zaznamenat krajinu jako by se jí válečné konflikty zcela vyhnuly, jsou patrné na první pohled. Obzvláště v dílech z Monte Balda či Gardského jezera.

---

²³⁴ Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí* (pozn. 45), s. 19, 67. – Merdová (pozn. 52), s. 35.

²³⁵ Ingerle (pozn. 227), s. 67.

²³⁶ Vladislav Vančura, *Výstava obrazů z bojišť*, in: Milan Blahynka – Štěpán Vlašín, *Řád nové tvorby, Vladislav Vančura*, Praha 1972, cit. s. 265.

²³⁷ Pečírka (pozn. 27), cit. s. 3.

3. 3. 2. Dvacátá léta 20. století

Po skončení první světové války nadešlo období smíru, ale také nových možností. České země již nebyly v područí rakousko-uherské monarchie, ale staly se součástí nově zbudovaného samostatného československého státu.²³⁸ Řada umělců se tak po návratu do každodenního života musela vypořádat jednak s prožitky z tohoto válečného konfliktu a jednak s novým politickým uspořádáním.

Navázat tedy na tendence, se kterými experimentovali před vypuknutím Velké války, již nebylo zcela možné. Výtvarná orientace většiny malířů i grafiků se radikálně změnila právě těmito událostmi, a proto hledání nejrůznějších rovin a podob formálního zobrazování vystřídal projev novoklasicistní, a to v celém evropském umění po roce 1918. Jednou z hlavních příčin, proč k tomuto obratu došlo, byla duchovní krize zejména těch států, které patřily na stranu poražených, tedy i Rakouska-Uherska. Podstatou nově navržených duchovních zásad, které měly zajistit, aby se neopakovaly hrůzy první světové války, se stal „*ideál demokracie a humanity*“.²³⁹ Proto byl ústředním motivem většiny děl právě člověk.²⁴⁰

Ladislav Šíma se v dílech, která vznikla před válkou, soustředil především na krajinu a jen zřídka na samotné figury.²⁴¹ Na počátku dvacátých let 20. století však u něj proběhla stejná tvůrčí transformace jako u většiny jeho souputníků. Příklon k neoklasicismu a zaměření se na člověka, odsunuly krajinu zcela do pozadí. Ve dvou případech ji dokonce nahradila architektura.²⁴² Samotné postavy jsou v těchto dílech poměrně vysoké, což ještě více zdůrazňuje jejich protáhlé prsty u nohou i na ruce. Rovněž je pro ně charakteristický mandlový tvar očí.²⁴³ Vzhledem k omezení Šímovy palety na odstíny hnědé, zelené a modré, nepřekvapí, že i jeho figury jsou často oděny do

---

²³⁸ Vojtěch Lahoda, Civilismus, primitivismus a sociální tendence v malířství dvacátých a třicátých let, in: Kolektiv autorů, *Dějiny českého výtvarného umění 1890/1938* [IV/2], Praha 1998, s. 61.

²³⁹ Dagmar Moravcová, Hlava čtvrtá. Léta 1918–1938. Znamení zrodu i zmaru, in: Kolektiv autorů, *Dějiny země Koruny české II. Od nástupu osvícenství po naši dobu*, Praha 1998, s. 148–154, cit. s. 148.

²⁴⁰ Lahoda (pozn. 238), s. 61.

²⁴¹ Před válkou nalezneme v tvorbě Ladislava Šímy řadu studií i maleb soustředících se na člověka, a to převážně v prvním desetiletí 20. století, tj. v době impresionistického zkoumání. V následující fázi jeho tvorby také prokázal schopnost znázornit člověka formálními principy kubismu.

²⁴² Konkrétně v dílech: Ladislav Šíma, *Návrat*, 20. léta 20. století, olej, plátno, 65, 5 x 44 cm, neznač.; na slepém rámu nahoře (patrně cizí rukou): *ak. malíř ladislav Šíma*, NG, inv. č. O 13049. — Ladislav Šíma, *Zvěstování*, 20. léta 20. století (?), olej, plátno, 50 x 41 cm, neznač., NG, inv. č. O 15324.

²⁴³ Ne však tak výrazný jako v dílech Františka Muziky či Otakara Kubína z téže doby.

nevýrazných šatů. Tlumená barevnost a zjemnělý rukopis podtrhují celkový tíživý dojem jeho scén.

Reprezentativním příkladem neoklasicistní etapy Šímovy tvorby, jež zároveň potvrzuje výraznou proměnu jeho poválečného výtvarného projevu, je dílo *Rodina II*²⁴⁴ (kat. č. 233). Tímto námětem se sice Šíma nezabýval poprvé, nicméně oproti roku 1911 zde vidíme určitou proměnu a odlišnosti v pojetí. Ve starším díle zobrazil matku, která kojí své novorozené dítě v doprovodu ženy a muže představujících patrně prarodiče. Jelikož je obraz datován do roku 1911, je možné se domnívat, že se jedná o velmi intimní scénu z malířova života, protože kojící matka by mohla být jeho žena Jarmila se synem Janem. V tomto díle tak dovolil divákovi nejen nahlédnout do jeho soukromí, ale zároveň se mu jeho provedením podařilo vyjádřit vřelost a podporu širší rodiny, stejně jako pocity štěstí a radosti z právě narozeného potomka.

Oproti tomu dílo, které nese stejný název, ale pochází z dvacátých let, je zcela odosobnělé. Na kraji lesa nedaleko rybníka spatříme rodinu pěti postav uspořádaných do kruhu ve zcela jiné poloze i odění. Stojící matka v kontrapostu je oděna do dlouhých hnědých šatů a u jejích nohou postává malý nahý chlapec. Z jeho druhé strany sedí ze tří čtvrtin otočený polonahý muž podepírající si bradu. Za ním sedí další dítě, zřejmě děvčátko, které v ruce drží jablko. Kruh uzavírá nahá žena, otočená zády k divákovi, odpočívající na dece a opírající se o dlaně. Jednotlivé postavy spolu nekomunikují, a tak budí dojem, že k sobě vůbec nepatří.

Rozvržením i výběrem odění postav se toto dílo velmi podobá dříve zmíněné Špálově *Idyle* [130].²⁴⁵ V ní se také objevuje polonahý muž otočený zády a tvářící se lhostejně, také dvě ženy, z nichž jedna je nahá, a stejně tak dvě nahé děti. Proč si však Šíma zvolil toto uspořádání postav, jež evidentně vychází ze staršího Špálova díla? Není také zcela jasné, proč dílo nazval *Rodina*, a přitom zde namaloval několik osob, které jsou si naprosto cizí? Mohlo by toto dílo reflektovat Šímovy problémy v osobním životě končící jeho náhlým „útekem“ z Prahy do Jilemnice?

---

²⁴⁴ Ladislav Šíma, *Rodina II*, 20. léta 20. století, olej, plátno, 97 x 70 cm, neznač., NG, inv. č. O 10695.

²⁴⁵ Viz pozn. 201.

Podobné otázky bychom si mohli klást také u dalšího Šíмова obrazu s názvem *Samotář*²⁴⁶ (kat. č. 231) rovněž pocházejícího z dvacátých let. V něm stejně jako u předchozího díla nanesl různé odstíny hnědých a zelených skvrn velice uhlazeným způsobem, avšak na rozdíl od *Rodiny* je v tomto případě obraz rozjasněn blankytně modrou oblohou, která prosvítá průhledem mezi skálami. Znejistění však přichází v momentě, kdy se zaměříme na postavu bosého chlapce umístěného ve středu obrazu, sedícího na kameni s rozměrnou knihou v klíně. Proč by se však někdo vydával do přírody bez bot a s knihou takovýchto rozměrů?

Veškeré uvedené otázky je možné zodpovědět v okamžiku, kdy si uvědomíme, proč byl zájem o klasickou tradici v této době tak aktuální. Změny způsobené poválečnou situací si totiž vyžadovaly, aby se umělci vyjadřovali vizuálně přijatelnou formou a „neskrývali“ ve svých dílech „složitě obsahové alegorie“.²⁴⁷ Nejlepší možnou variantou se tak stal neoklasicismus, jehož výrazovými prostředky mohli umělci jasně a zřetelně upozornit právě na důležitost hodnot, kterých si v této době nejvíce cenili, tj. rodina, domov, mateřství, ale také vzácnost a pomíjivost každodenních okamžiků.²⁴⁸ Těchto hodnot si vážil nejen Šíma, ale také František Viktor Mokřý (příkladem je dílo *Matka*, 1922) [171],²⁴⁹ Pravoslav Kotík (v díle *Rodinné ticho*, 1922) [172]²⁵⁰ či Svatopluk Máchal (*Doma*, 1925) [173].²⁵¹

Přehledná forma, kterou Šíma pro tyto obrazy zvolil, sice zcela jasně popisuje náměty obrazů, avšak rovina obsahová či symbolická zůstává nadále nedořešená. V případě *Rodiny* a Šíмова odkazu ke Špálovi se patrně snažil navázat na tvorbu i tehdejší projevy moderního umění, kterými se sám před válkou zabýval. Odtazité a neosobní nálada může skutečně souviset s jeho tehdejšími vztahy s rodinou a blízkými přáteli a jeho postupným odchodem do Jilemnice. U *Samotáře* se naopak můžeme domnívat, že jde o pouhý záznam obyčejné chvíle, ve které si chce chlapec číst a rozjímat nad knihou.

---

²⁴⁶ Ladislav Šíma, *Samotář*, kolem 1920, olej, plátno, 70, 5 x 91 cm, neznač.; na slepém rámu vlevo (patrně cizí rukou): *akademický malíř Ladislav Šíma, (vdova po umělci)*, NG, inv. č. O 11690.

²⁴⁷ Lahoda (pozn. 238), cit. s. 67.

²⁴⁸ *Ibidem*, s. 64, 67.

²⁴⁹ František Viktor Mokřý, *Matka*, 1922, olej, plátno, reprodukce z časopisu *Život* III, 1923. Viz *Ibidem*, s. 75.

²⁵⁰ Pravoslav Kotík, *Rodinné ticho*, 1922, olej, plátno, 90 x 116 cm, neznač., NG. Viz *Ibidem*, s. 80.

²⁵¹ Svatopluk Máchal, *Doma*, 1925, olej, plátno, 98 x 89 cm, znač. vpravo dole: *Máchal*, VČG, inv. č. O 2034.

Vliv neoklasicismu se však neprojevil jen v Šímově malbě, ale také v grafice, které se začal věnovat až v roce 1923. V grafických listech vytvořených technikou dřevorytu či linorytu se obdobně jako v malířských pracích zaměřil na člověka v úzkém sepjetí s přírodou. Na rozdíl od malby mu grafické techniky umožnily, zaměřit se na detaily především rostlin, křovin, stromů, ale také mraků na obloze. Významnou roli v nich sehraávají střídající se plochy prázdné (bílě) s místy zaplněnými vodorovnými liniemi. Do těchto děl i jejich názvů se také poprvé promítla Šíмова vášeň pro hudbu. Mezi jeho první grafické práce totiž řadíme *Idylu II*²⁵² inspirovanou stejnojmennou skladbou pro klavír od Bedřicha Smetany (kat. č. 97) [68],²⁵³ dále nepojmenovaný list zobrazující sedící ženu (kat. č. 100) [70]²⁵⁴ a nakonec *Milence v krajině – Amor a Psyché*²⁵⁵ nazvané podle skladby Césare Francka *Psyché* (kat. č. 106) [74].²⁵⁶

Příčinou většího zájmu o grafické techniky byla dozajista výstava Edvarda Muncha, která prezentovala soubor jeho grafických prací v Praze v roce 1922.²⁵⁷ Řada českých tvůrců si tak uvědomila, „jakou sílu výrazu může mít hrubě rytý dřevoryt“.²⁵⁸ Škoda jen, že Šíma neopustil novoklasicistní tendence a nevyzkoušel expresivně řešené formy ve svých

---

²⁵² Ladislav Šíma, *Idyla II*, 1926 (?), linoryt, papír, 10 x 15 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, MUD, inv. č. K 287. – V témže roce vytiskl Šíma další dva grafické listy, které jsou totožné s *Idylou II*, nicméně jsou pojmenovány *Milenci v krajině I* a II. Viz Ladislav Šíma, *Milenci v krajině I*, 1926, dřevoryt, papír, 19, 6 x 25, 1–22, 8 x 30, 9 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š; na rubové straně (tužkou): *Lad. Šíma*, NG, inv. č. R 151522. – Ladislav Šíma, *Milenci v krajině II*, 1926, linoryt, papír, 19,5 x 25–23 x 30,7 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, NG, inv. č. R 164043.

²⁵³ Václav Holzknacht, *Bedřich Smetana: Život a dílo*, Praha 1984, s. 416.

²⁵⁴ Ladislav Šíma, *Bez názvu (Sedící žena)*, 1927 (?), dřevoryt, papír, 9 x 9 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š, MUD, inv. č. G 641. – I v tomto případě existují další dva grafické listy a dvě pohlednice, jež jsou identické s nepojmenovaným tiskem a opět se liší svým názvem. Viz Ladislav Šíma, *Dívka*, 1927 (?), dřevoryt, papír, 8,9 x 9–15 x 15,4 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š, NG, inv. č. R 164025. – Ladislav Šíma, *Dívka sedící v krajině*, 1927, dřevoryt, papír, 9 x 9, 1–15 x 15,5 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š; na rubové straně (tužkou): *Lad. Šíma*, NG, inv. č. R 151534. – Ladislav Šíma, *Na jaře I* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1927, linoryt, papír, 17,1 x 12,7 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š; na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 60. – Ladislav Šíma, *Na jaře II* (pohlednice Boženě Šímové), 1927, linoryt, papír, 17,1 x 12,7 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š; na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šímové Boženě), přír. č. 77/67, inv. č. 319.

²⁵⁵ Ladislav Šíma, *Milenci v krajině – Amor a Psyché*, 1929 (?), dřevoryt, papír, 14,9 x 19,9–20,4 x 23 cm, neznač., NG, inv. č. R 151526. – Rovněž možné ztotožnit s: Ladislav Šíma, *Spící Venuše s Amorem*, 1929, linoryt, papír, 16 x 19,5 cm, znač. vpravo dole (perem): *Vánoce 1929 Lad. Šíma č. 9*, MUD, inv. č. G 1041. – Ladislav Šíma, *Venuše a Amor*, 1929 (?), dřevoryt, papír, 14,8 x 19,7–20,4 x 23,2 cm, neznač., NG, inv. č. R 164041.

²⁵⁶ César Franck, *Psyché: symfonická báseň pro orchestr a sbor*, Gramofonová deska, Supraphon 1965.

²⁵⁷ Lahoda (pozn. 238), s. 69.

²⁵⁸ *Ibidem*, cit. s. 69.

grafikách. Na druhou stranu musíme ocenit, že se alespoň pokoušel se svými dřevoryty uspět v pařížském časopisu *Revue du Vrai et du Beau*.²⁵⁹

Jak již bylo jednou řečeno, každý umělec se s válečnými událostmi musel vyrovnat po svém. Šíma záhy po skončení války přijal státní zakázku, která mu umožnila odcestovat spolu s Koníčkem (a Zeyerem) do Itálie, kde malovali krajinu „zpuštěnou“ zuřením první světové války. Po návratu do Prahy došlo v jeho tvorbě ke značnému obratu. Upustil od rozvolněných krajinných záběrů plných barev a zaměřil se na ponuré scény vyjádřené hladkým rukopisem, v jejichž centru pozornosti byl člověk. Na této cestě však Šíma nezůstal dlouho a už v roce 1922 se odstěhoval do Jilemnice. Odloučení od Prahy a přilnutí k neprozkoumané krajině Podkrkonoší bylo pro Šímu osvěžující a zcela novou příležitostí, jak se vrátit do každodenního života a pokračovat v utváření svého osobitého výtvarného projevu.

Pro Šímovy krajiny dvacátých let 20. století, v nichž se často objevují pohledy na město nebo jen domy, je příznačný návrat ke svěží, smyslové barevnosti a vitalistickému gestu, aniž by jakýmkoliv způsobem byla potlačena reálnost zobrazeného námětu. To však neznamená, že malířovo vidění a pojetí zvoleného motivu nebylo přehodnoceno osobitým projevem nebo ještě i v této době ovlivněno Derainovým „*smyslový(m) bezprostřední(m) vztah(em) ke světu, který měl ještě fauvistické kořeny*“²⁶⁰ a rovněž vycházejícího ze Cézannova umění, což se v menší i větší míře ukázalo také v řadě děl Špálových, Benešových, Nowakových i Šímových.²⁶¹

Takovým typickým příkladem Šímovy krajiny je právě *Zlaté návrší*²⁶² (kat. č. 239) [175]. V něm nalezneme jak část města s protékající řekou, tak také plochy hustě pokryté stromovím, mezi nimiž se v povzdáli ukrývá světlými tóny žluté naznačený pahorek. Z díla

---

²⁵⁹ O čemž často vypovídají také některé literární zdroje o Šímovi, například katalog z *I. výstavy KSB* (pozn. 8). Toto sdělení také potvrzuje dochovaný dopis z redakce zmíněného pařížského časopisu, který byl Šímovi adresován 21. prosince 1929. Z jeho odpovědi, napsané na rubové straně dopisu, vyplývá, že jim chtěl poslat dva až tři dřevoryty, které by zde chtěl otisknout. Není však známo, o jaké práce šlo a ve kterém čísle, pokud se to vůbec podařilo, byly otištěny. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: korporace (Paříž – *Revue du Vrai et du Beau* Šímovi Ladislavu), 21. prosince 1929 (na rubu koncept odpovědi), přír. č. 45/69, inv. č. 110.

²⁶⁰ Lahoda (pozn. 238), cit. s. 67.

²⁶¹ *Ibidem*, s. 67–68.

²⁶² Ladislav Šíma, *Zlaté návrší*, 1924, olej, plátno, 57 x 45, 5 cm, znač. na rubu (s dedikací): „*Vzácné přítelkyni Janě Crhové L. Šíma 1924.*“, vlastnictví neznámé.

také vystupuje několik linií či samostatných skvrn vyjádřených výraznou svítivou modrou barvou.

Dalšího přehodnocení se Šíma krajina dočkala až v závěru dvacátých let, kdy se nastěhoval do Benešova. Zde se poprvé vyhnul tradičním pohledům na město, hory tedy na obecné spíše dokumentující líčení krajiny, a zaměřil se na situace, které vznikají v interiéru lesa, jež se zrcadlí na hladině vody, jako je tomu právě *Na konopištském potoce*²⁶³ (kat. č. 245) [180]. Smyslovým vnímáním krajiny, která stále vychází z neoklasicistního poučení a realistického vidění světa, tak Šíma vybudoval velmi poklidný až idylický prostor, v němž je jedinou hybnou složkou sama příroda. Hravost projevená v odraze potoka jen dokazuje umělcovu snahu vybírat si zajímavé krajinné záběry a prokázat v nich svou malířskou virtuozitu. Podobně je tomu u Antonína Hudečka a jeho *Říčka Bělá na podzim*²⁶⁴ [181]. Zde jsou však barevné skvrny na řece ještě více umocněny světlem.

---

²⁶³ Ladislav Šíma, *Na konopištském potoce*, 1929, olej, plátno, 101 x 90,3 cm, znač. vpravo dole (barvou): L.ŠÍMA29, GHMP, inv. č. M-2372.

²⁶⁴ Antonín Hudeček, *Říčka Bělá na podzim*, po 1927 (?), olej, plátno, 100,5 x 120 cm, neznač., Galerie Dolní Vítkovice.

3. 3. 3. Třicátá léta 20. století

Nová etapa Šíмова života i jeho tvorby začala v momentě, kdy opustil svoji první ženu a odstěhoval se z Jilemnice. V závěru dvacátých let 20. století se s druhou manželkou Boženou rozhodli, že se vrátí do Prahy a Šíma se pokusí obnovit kontakty s SVU Mánes, což Pečírka také vzpomenul v katalogu k Šímově výstavě z roku 1959: „*Po několika letech se Šíma opět přihlásil do šiku malířů Mánesáků. Byl proměněný – vyrovnaný, lidsky, šťastný v novém manželství.*“²⁶⁵

I když se mu podařilo urovnat vztahy se svými pražskými přáteli i spolkem, do Prahy se nevrátil a místo toho se s manželkou usadili v nedalekém Benešově. Zde se opět mohl věnovat své pedagogické činnosti i umělecké tvorbě. Aktivně se také zapojil do založení KSB, prostřednictvím něhož mohl pořádat nejrůznější kulturní akce, ať už výstavy, besedy či přednášky, které organizoval nebo se jich sám účastnil. V roce 1933 se Šímovi například podařilo uspořádat výstavu jeho blízkých přátel a současně moderních umělců Emila Filly a Václava Špály.²⁶⁶ Expozice představila dvacet sedm Špálových a šestnáct Fillových děl z let 1925–1932.²⁶⁷

S příchodem do Benešova a o to více se založením KSB se Šíma hojně začal věnovat grafice, a to nejen té umělecké, ale i užité. Linoryt *Gloria in excelsis deo* I²⁶⁸ (kat. č. 116) [76] z roku 1934 je příkladem pravé umělecké grafiky. Tři postavy andělů nesou nápisovou pásku se slovy odpovídajícími názvu díla. Líbeznost v jejich tvářích a charakteristické protáhlé prsty vycházejí z Šímových neoklasicistních figurálních scén počátku dvacátých let. Ostře lomená andělská křídla spíše odkazují k jeho předválečnému poučení kubismem. Podobný motiv anděla s nápisovou páskou lze ztotožnit také s kresbou *Narodil se Kristus Pán*²⁶⁹ od Václava Špály [77]. V ní Špála také využil prvků

---

²⁶⁵ Pečírka (pozn. 27), cit. s. 4.

²⁶⁶ Mezi Šímou a oběma účastníky proběhla také stručná korespondence, ve které nejčastěji probírali organizační záležitosti spjaté s výstavou, tzn. pojištění obrazů, jejich rozmístění ve výstavním sále, kdo bude mít úvodní slovo na vernisáži atd. Viz LA PNP (pozn. 59), 1933, přír. č. 95/67, inv. č. 8–9. — LA PNP, ibidem, 1933, přír. č. 39/67, inv. č. 43 a 45.

²⁶⁷ Seznam vystavených děl včetně názvů a datace jsou známy pouze v případě Fillových prací, a to díky dopisu, do kterého seznam zahrnul a který zaslal Šímovi. Špálův soupis se v jejich korespondenci nedochoval. Viz LA PNP, ibidem, 7. dubna 1933, přír. č. 95/67, inv. č. 10. — LA PNP, ibidem, 1933, přír. č. 39/67, inv. č. 44.

²⁶⁸ Překlad: „Sláva na výsostech Bohu“. — Ladislav Šíma, *Gloria in excelsis deo I*, 1934 (?), linoryt, papír, 20 x 26,5 cm, neznač., MUD, inv. č. G 644.

²⁶⁹ Václav Špála, *Narodil se Kristus Pán*, 1924, tuš, karton, 25,8 x 21,2 cm, znač. vpravo dole (tuší): Š 24, OGL, inv. č. K 828.

moderního směru uplatňovaného před válkou, především ostře zalamované linie, avšak stejně jako u Šímy, je jeho provedení založené na tehdejší novoklasicistní tradici.

Odlišnou cestou se však Šíma vydal ve svém dalším dřevorytu s názvem *Poutník I*²⁷⁰ (kat. č. 129) [83] z roku 1936, ve kterém většinu plochy pokrývají na husto vyryté linie značící oblohu. Nevšedním prvkem tohoto grafického listu je dynamicky vinutá cesta, od níž se odklání plot, strom i dům. Cestu, slunce a samotného poutníka také poprvé zdůraznil s pomocí barev. Výrazné rastrování a různě zprohýbané stromy využíval ve svých grafikách také František Doubrava, konkrétně v linorytu *Děti v zimě na vesnici*²⁷¹ [84]. Doubrava sice pocházel z Litovle a většinu života strávil v Brně, nicméně ve dvacátých letech studoval stejně jako Šíma u profesora Bukovace na AVU a pravidelně své práce vystavoval na Zlínském salóňě, na kterém v letech 1936 a 1937 prezentoval své práce také Šíma.²⁷²

Ve stejné době jako se zabýval uměleckou grafikou, se Šíma zaměřil také na tu užitou. Během třicátých let tak vytvořil několik novoročenek,²⁷³ pamětních listů a obálek programů k večerům s hudbou či literaturou (kat. č. 134) [85].²⁷⁴ V roce 1936 také vytvořil dva linoryty, jejichž koupí bylo možné přispět na zřízení pamětní desky Josefa Suka v Benešově. Názvy těchto listů byly odvozeny z jedné Sukovy skladby (*Asrael*)²⁷⁵ (kat. č. 135) [86], druhým pak chtěl Šíma upozornit na tragičnost této události, a tak jej nazval *Truchlící musa*²⁷⁶ (kat. č. 136) [87]. Zhotovení desky bylo zadáno Karlu Pokornému.²⁷⁷

---

²⁷⁰ Ladislav Šíma, *Poutník I*, 1936, dřevoryt (xylografie), papír, 28,5 x 21 cm, znač. vpravo dole (tužkou): č. 6. *Lad. Šíma 36*, US PNP, inv. č. IG 11943.

²⁷¹ František Doubrava, *Děti v zimě na vesnici*, 30. léta 20. století (?), linoryt, papír, 13 x 15 cm, neznač., soukromá sbírka. Viz <http://www.amveda.com/pages/fdg.html>.

²⁷² PT [Prokop Toman], heslo Doubrava, František, in: *Nový slovník* (pozn. 16), s. 173.

²⁷³ Ve třicátých letech jich vytvořil celkem pět. Viz kat. č. 111, 113, 114, 127 a 128.

²⁷⁴ Ladislav Šíma, *Večer klasické komorní hudby* (obálka programu), 1936, linoryt, papír, 30,5 x 21,8 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4.

²⁷⁵ Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Asrael)*, 1936, linoryt, papír, 21,5 x 16,5 cm, znač. vpravo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4.

²⁷⁶ Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Truchlící musa)*, 1936, linoryt, papír, 21,5 x 16,5 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4.

²⁷⁷ Karel Pokorný (1891–1962) byl uznávaný sochař, jehož práce je možné nalézt po celé České republice. Nejprve studoval umělecké zámečnictví v Hradci Králové, poté na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u J. Drahoňovského. Pokračoval studiem ve speciální škole sochařské u profesora Myslbeka na AVU. Viz PT [Prokop Toman], heslo Pokorný, Karel, in: *Nový slovník* (pozn. 10), s. 292–293. — Skutečnost, že tuto zakázku

Určitou stagnací vůči surrealismu a imaginativní tvorbě ve třicátých letech bylo setrvání u neoklasicistních tendencí i námětů, jako tomu bylo i v Šímově případě. Tento postoj je patrný nejen v uvedených grafických listech, ale především v jeho kresbách tuší, které vznikaly ve druhé polovině třicátých let. V případě *Odpočívající*²⁷⁸ (kat. č. 11) [18] můžeme sledovat poetickou až idylickou scénu, v níž odpočívá ležící postava ženy vykreslená taženou obrysovou linií skoro až ingresovského typu. Stejně jako u děl Giorgia de Chirico je i zde prostor v pozadí revitalizován. Na rozdíl od něj se však Šíma stále držel v mezích reality. I když se v této kresbě nadále přiklání k neoklasicismu a námětům z civilního života, vytvořil zde Šíma zcela něco nového, a to právě plynulými dynamickými liniemi, přítlaký štětce a budováním celého prostoru.

Vzory k takto plynule vedené lince můžeme hledat mezi představiteli pařížské školy, především pak u Amedea Modiglianiho a Henriho Matisse, kteří se také ve svých kresbách zabývali ženským aktem. Stejně případy však lze nalézt také mezi Šímovými soupeřníky – Vojtěchem Sedláčkem, Václavem Špálou i Alfrédem Justitzem, v jehož *Aktu*²⁷⁹ vedená obrysová linie velice připomíná právě francouzské umělce [19].

Idylickou náladu i různě široké a vedené tahy štětcem přetrvávají také v jeho další o dva roky mladší kresbě *Na zahradě*²⁸⁰ (kat. č. 19) [25]. Mnohem více než v předchozí kresbě je zde patrný dokumentární charakter celého díla, jehož úkolem je zaznamenat opět poetické zastavení v běhu každodenního života.²⁸¹

Šíma však v této době nevytvářel jen poeticky laděné scény, ale byl schopen reagovat i na nepříjemné události doma i ve světě, a to konkrétně na občanskou válku ve

---

získal Pokorný dokumentují jeho dopisy adresované Šímovi. Viz LA PNP, fond Šíma Ladislav korespondence vlastní: přijatá (Pokorný Karel Šímovi Ladislavu), 7. června 1936, přír. č. 45/69, inv. č. 67. — LA PNP, ibidem, 25. června 1936, přír. č. 20/69, inv. č. 215.

²⁷⁸ Ladislav Šíma, *Odpočívající*, 1935, tuš, papír, 34 x 42,5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma 35.*, GHMP, inv. č. K-1117.

²⁷⁹ Alfréd Justitz, *Akt*, 1921, tuš, papír, bez rozměrů, neznač., GHMP, inv. č. K-141.

²⁸⁰ Ladislav Šíma, *Na zahradě*, 1937, tuš, papír, 28,4 x 36,2 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Š. 37.*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1938*“, GVUO, inv. č. Gr 7584.

²⁸¹ Tyto idylické scény však nezpracovával jen v kresbě, ale pokoušel se o jejich ztvárnění také v oleji již v roce 1932. Jejich charakter i výtvarné pojetí se však nevzdálily od pojetí kresebného. Viz Ladislav Šíma, *Na lehátku v zahradě*, 1932, olej, plátno, 90 x 70 cm, znač. vlevo dole (barvou): *Šíma 32*, NG, inv. č. O 10697.

Španělsku v roce 1937²⁸² (kat. č. 18) nebo na situaci ve střední Evropě na podzim 1938²⁸³ (kat. č. 145) [92]. V kresbě reflektující útok armády generála Francisca Franca ve Španělsku přetrvává Šímovův zájem o figuru a výraznou obrysovou linii.²⁸⁴ Pocity tísně a bezmoci nevyvolává jen pohled ve tváři postavy, ale především prostředí kolem ní vyjádřené výraznými barevnými tahy. Linoryt z roku 1938 však vypovídá o zcela jiné historické události, která se nás dotkla mnohem více, a to o krvavém podzimu, v němž se střetli Češi s německými stoupenci Adolfa Hitlera.²⁸⁵ Ústředním motivem je zde ohromná klečící ženská postava se zdviženými rukama, které vztahuje k nebi jako by se k něčemu natahovala. Možná pouze prosí boha, aby tyto útrapy už skončily.

V malířství třicátých let dominuje tzv. „smyslový klasicismus“ úzce spojený s čistou výtvarností.²⁸⁶ To znamená, že v této době byla realita přijímána skrze smyslové vnímání umocněné novoklasicismem, a vyjádřená malířským podáním zdůrazňujícím výtvarné chápání obrazu. Hlavní úlohou tedy nebyla touha zaznamenat skutečný charakter daného místa, ale zaměřit se na výrazové prostředky, tedy na celkovou barevnou skladbu s důrazem na její plošnost. Cílem „nového“ realismu tak bylo zmírnit fauvistické a částečně expresionistické způsoby dosud užívané v malbě, uhladit je a určit nový směr modernismu.²⁸⁷

Propojení smyslového klasicismu s čistou výtvarností je rovněž příznačné pro Šímovy krajiny první poloviny třicátých let, ve kterých se zaměřil na lesní cesty²⁸⁸ (kat. č. 249–250) [185]. V těchto kompozicích usiluje o barevnou vyváženost spíše tlumenými odstíny, neopomíná plošný charakter malby, avšak v několika uvolněných barevných skvrnách cítíme ozvuky impresionismu. Větve stromů také velmi připomínají jeho

---

²⁸² Ladislav Šíma, *Španělsko 1937*, 1937 (?), akvarel, tuš, karton, 44,9 x 34,5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma*; vlevo dole (tuší): „*Španělsko 1937*“, NG, inv. č. K 41058. — Mimo Šímy tuto událost reflektovali ve svých dílech také Josef Liesler, Antonín Procházka, Jan Konůpek, Vojtěch Tittelbach ad. Viz Vojtěch Lahoda, SVU Mánes a modernismus v letech 1939–1948, in: Marie Platovská – Rostislav Švácha (eds.), *Dějiny českého výtvarného umění 1939/1958* [V], Praha 2005, s. 131.

²⁸³ Ladislav Šíma, *Podzim 1938 II*, 1938, linoryt, papír, 25 x 17, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *L. Šíma 38*; dole téměř uprostřed (graficky): *Š*, MUD, inv. č. K 283.

²⁸⁴ Antony Beevor, *Španělská občanská válka* (překl. Leonid Křížek), Praha 2004, s. 195.

²⁸⁵ Stanislav Motl, *Válka před válkou. Krvavý podzim 1938 v Čechách a na Moravě*, Praha 2015, s. 5.

²⁸⁶ Pojem smyslový klasicismus pochází od Františka Kovárny. Viz Vojtěch Lahoda, Proměny realismu a kubismu v malířství dvacátých a třicátých let, in: *Dějiny českého* (pozn. 282), s. 101.

²⁸⁷ *Ibidem*, s. 101–102.

²⁸⁸ Ladislav Šíma, *Cesta*, 1930, olej, plátno, 102 x 91 cm, znač. na slepém rámu na nálepce (barvou): *Lad. Šíma Cesta*, NG, inv. č. O 13048. — Ladislav Šíma, *Lesní cesta I*, 1930, olej, plátno, 68 x 55 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma.1930*, VČG, inv. č. O 185.

grafické práce. Námětem lesní cesty se však nezabýval jen Šíma, ale už ve dvacátých letech také Václav Radimský nebo Stanislav Lolek [186].²⁸⁹ Ve druhé polovině třicátých let na tuto tradici navázal také Václav Holub či Václav Rabas [187].²⁹⁰ Výtvarné pojetí každého autora je však zcela individuální a založené na jejich předchozích poučeních. Ve svých cestách pak kladou větší důraz na světlo i štětcový přednes.

---

²⁸⁹ Stanislav Lolek, *V lese*, 1923, olej, plátno, 70 x 55,5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *LOLEK 23*, soukromá sbírka. Viz <https://www.galerie-narodni.cz/cs/predmet/9752-detail/>.

²⁹⁰ Václav Holub, *Lesní cesta*, 1939, olej, plátno, 74 x 63,5 cm, znač. vlevo dole (barvou): *V. Holub 39*, OGV, inv. č. O 312.

3. 4. Tvorba za druhé světové války (1939–1945)

Po okupaci a zřízení Protektorátu Čechy a Morava v březnu 1939 se kulturní život ani činnost řady umělců nestáhl do ústraní, jak by se dalo předpokládat. Ba naopak celou situaci nebrali zcela vážně, a proto se zvedla vlna historismu a projevů vlastenectví, které měly dokázat, a hlavně zdůraznit existenci českého národa. To dozajista podpořila také výstava Národ svým výtvarným umělcům uspořádaná koncem roku 1939 a putující po Čechách i Moravě. Celkem 828 umělců představilo své práce z let 1935 až 1942 na 35 výstavách.²⁹¹ Mezi zúčastněnými nechyběl ani Ladislav Šíma.²⁹²

Vážnost situace za protektorátu si mnozí začali uvědomovat až s omezením pravomocí uměleckých spolků. K jejich zrušení sice nedocházelo, nicméně systém cenzury a autocenzury se postupem času přioströval podle válečných úspěchů či neúspěchů nacistického Německa. Prezentovat moderní umění nebo se k němu vyjadřovat v dobových výtvarných periodikách nebylo v této době dovoleno, a tak tvůrci nacházeli oporu v umění minulosti. Rovněž bylo možné uspořádat výstavy krajinomaleb či jiných prací vycházejících z neoklasicismu dvacátých a třicátých let 20. století.²⁹³ Proto se Šímovi také podařilo uskutečnit výstavu v Praze v roce 1942 pod záštitou SVU Mánes, na níž představil díla z let 1937–1942, tedy především jeho figurální kresby tuší, kytice či práce s náboženskou tematikou.²⁹⁴ Tyto tři skupiny zároveň charakterizují oblasti, kterým se Šíma během války nejvíce věnoval.

Kresby tuší z válečných let se v mnohém liší od těch předválečných. V této době se mnohem více zaměřil na propracovanější portréty, které často koloroval a v nichž řešil otázku světla a stínu. Už to nejsou snové záběry neznámých postav či scén z civilního života, nýbrž konkrétní pohledy na lidské bytosti. V tomto případě na Šímu a jeho manželku²⁹⁵ [kat. č. 36–37] [34 – 35].

---

²⁹¹ Anděla Horová, Doba protektorátu a poválečná léta, in: *Dějiny českého* (pozn. 282), s. 21. — Vojtěch Lahoda, Moderní umění a cenzura v letech protektorátu, in: *ibidem*, s. 116.

²⁹² Svá díla mohl představit na výstavě v Praze i Benešově. Viz pozn. 14 a 15.

²⁹³ Lahoda (pozn. 282), s. 131.

²⁹⁴ Pečírka (pozn. 23), nestr.

²⁹⁵ Ladislav Šíma, *Podobizna umělcova*, 1939, akvarel, tuš, papír, 50,7 x 36,4 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L. Šíma39*, vlastnictví neznámé. — Ladislav Šíma, *Portrét paní B. Š.*, 1939, akvarel, tuš, papír, 50,7 x 36,4 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma39*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1942*“, GHMP, inv. č. K-516.

Dokonalost v kresbě tuší a vyjádření nejnítěrnějších pocitů rozvolněnými až expresivními tahy štětce spatřujeme v Šimově *Svědomy*²⁹⁶ (kat. č. 58) [46] z roku 1941, v němž nakreslil rozrušenou podobiznu Adolfa Hitlera a postavu jeho svědomí.

Druhou skupinu představují květinová zátiší. Nejsou to totiž jen vázy s květinami, ale často je také doplňují další předměty jako jsou kniha, kresba či okolní nábytek v interiéru místnosti. Příkladem tak může být nejen kytice s *Máky*²⁹⁷ provedená tuší (kat. č. 33) [31], ale také *Pivoňky*²⁹⁸ s výraznou modrou obrysovou linií (kat. č. 260) [194]. Ta by pak naznačovala odkaz nejen ke Špálovým příznačně modrým krajinám, ale také k jeho následným kyticím [195].²⁹⁹

Na náměty z bible se Šíma soustředil především ve svých grafických listech, konkrétně v *Jesličkách*³⁰⁰ (kat. č. 149) [96] či *Kresbě na biblický text II*³⁰¹ (kat. č. 158) [102]. V těchto pracích však nevyjadřuje tísnivé pocity doby, jako tomu bylo například u Aloise Wachsmanna,³⁰² ale spíše se obrací k harmonickým scénám v pevně budovaném prostoru. Důvod, proč se těmito náměty zabýval, dozajista souvisí s jeho zakázkami pro Jednotu Písmáků ČSR, Jednotu bratrskou a Křesťanskou revue. Tito zadavatelé po Šimovi nejčastěji požadovali návrhy obálek revue, kázání, ročenek či brožur a v případě prvního objednavatele také obálku Písmákova deníku pro rok 1943.³⁰³

---

²⁹⁶ Ladislav Šíma, *Svědomy*, 1941, tuš, akvarel, papír, 34,5 x 25 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ41*; dole uprostřed (tuší): „*Svědomy*“; na rubu vpravo (tužkou): „*Lad. Šíma. Hitler. 1941 (Svědomy)*“, MUD, inv. č. G 4722.

²⁹⁷ Ladislav Šíma, *Máky*, 1939, tempera, tuš, papír, 63 x 48 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L.Šíma39.*, soukromá sbírka Kateřiny Žákové.

²⁹⁸ Ladislav Šíma, *Pivoňky*, 1939, olej, plátno, 90 x 78,4 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 39*, GHMP, inv. č. M-2374.

²⁹⁹ Václav Špála, *Kytice pivoňek*, 1938, olej plátno, 147 x 97 cm, znač. vlevo dole (barvou): *V. Špála 38*, soukromá sbírka. Viz Musilová (pozn. 180), s. 194.

³⁰⁰ Ladislav Šíma, *Jesličky*, 1940, linoryt, papír, 23 x 19 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1940*; vpravo dole (graficky): *LŠ*, MUD, inv. č. K 284.

³⁰¹ Ladislav Šíma, *Kresba na biblický text II* (pohlednice Petra Timotea), 1944, litografie, papír, 17,1 x 12,7 cm, znač. vpravo dole (graficky): *LŠ44*; na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Timoteus Petr Šimovi Ladislavu), přír. č. 20/69, inv. č. 245.

³⁰² Vojtěch Lahoda, *Melancholie*, expresionismus a skupina Sedm v říjnu, in: *Dějiny českého* (pozn. 282), s. 81.

³⁰³ LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Lanštják Kristián P. Šimovi Ladislavu), 3. listopadu 1942, přír. č. 45/69, inv. č. 41. – LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Hasterlík Pavel Šimovi Ladislavu), 23. listopadu 1945, přír. č. 45/69, inv. č. 23. – LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Timoteus Petr Šimovi Ladislavu), 1944–1945, přír. č. 45/69, inv. č. 60–63.

3. 5. Poválečná tvorba (1946–1956)

S květnem 1945 sice přišlo osvobození, avšak na jeho pozadí se KSČ připravovala na převzetí moci. Během tří let až do „Vítězného února“ prožila československá kultura obrovský rozmach, který byl nástupem nové ideologie velmi rychle utlumen.³⁰⁴ Na oficiální scéně se nadále mohli udržet jen ti, kteří ve své tvorbě prosazovali ideologické požadavky, kteří vstoupili do KSČ nebo alespoň naznačili přijetí stanovených předloh. Česká kultura se tak mohla vydat buď cestou sovětského vzoru nebo shovívavějším směrem, jenž „hájl národní variantu socialistického realismu a zahrnoval řadu realistických projevů s nejrůznějšími východisky“.³⁰⁵ K tomu také přispěl postoj Zdeňka Nejedlého, tehdejšího ministra školství a kultury, v jehož představě byl socialistický realismus nástupcem českého poválečného vlastenectví, čímž si udrželo kulturní i estetické hodnoty.³⁰⁶

Dříve, než se tyto tendence promítly také do tvorby Ladislava Šímy, se v jeho výtvarném přednesu téměř nic nezměnilo, a to také proto, že se rozhodl vstoupit do komunistické strany. Již v roce 1946 přijal nabídku vytvořit obálku knihy *Komenský maminkám*³⁰⁷ (kat. č. 77) [57], kterou do současné češtiny přepsala jeho přítelkyně Leontina Mašínová. Jeho kresba se v tomto případě znovu rozjasnila a kontura celé hlavy se opět zpevnila. K tomuto návrhu si také přichystal přípravnou studii³⁰⁸ (kat. č. 78) [58]. O dva roky později ještě navrhl další obálku, tentokrát knihy Jaroslava Šimsy *O lásce a flirtu*³⁰⁹ (kat. č. 160) [104], k níž opět existuje přípravná kresba³¹⁰ (kat. č. 82) [61] a samotnou realizaci lze nalézt ve Vědecké knihovně v Olomouci.

Šímův přechod k tematické malbě, tj. figurální malba zaznamenávající události z historie národa nebo z budování socialismu,³¹¹ názorně dokládají jeho kresba

---

³⁰⁴ Horová (pozn. 291), s. 26.

³⁰⁵ Tereza Petišková, Oficiální umění padesátých let, in: *Dějiny českého* (pozn. 282), s. 342.

³⁰⁶ *Ibidem*, s. 342–343.

³⁰⁷ Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (návrh knižní obálky), 1946, tužka, tuš, tempera, papír, 40 x 29 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 160.

³⁰⁸ Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (studie), 1946, tužka, tuš, papír, 40 x 29 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 161.

³⁰⁹ Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (knih Jaroslava Šimsy), 1948, tisk, papír, 34 x 21 cm, neznač., VKO.

³¹⁰ Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (návrh knižní obálky Jaroslava Šimsy), 1948, tužka, tuš, papír, 34 x 21 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 159.

³¹¹ Petišková (pozn. 305), s. 357.

*Odpočívající po práci*³¹² (kat. č. 80) [59] i grafika *Dožínky*³¹³ (kat. č. 162). Poetickou scénu s líbezným ženským aktem zde vystřídala silná žena s mužskými rysy a bezduchým pohledem. Šímou vedená linka se však neodchýlila od kreseb, které vytvářel ve třicátých letech 20. století. Oproti tomu v *Dožínkách* vidíme ženu se srpem, jež s úsměvem posiluje ducha socialistické práce. Podobně nadšený výraz ve tváři má i žena ostřící kosu a pocházející z kresby³¹⁴ (kat. č. 84) [63], kterou nakreslil pro benešovskou městskou kroniku.

Vzhledem k Šímově zhoršujícímu se zdravotnímu stavu je pochopitelné, že v padesátých letech vzniklo jen devět prací, z nichž největší podíl zaujímají kresby. V této době se rovněž věnoval květinám ve váze neopouštěje svoji barevnou skladbu, obrysovou linku i štětcový přednes. Provedení některých květů je velmi blízké kresbě *Máky*³¹⁵ [31].

Jedno z posledních děl, které Šíma vytvořil, je jeho *Autoportrét*³¹⁶ (kat. č. 88) [66] v dopise adresovaném manželce Boženě. Takto kvalitní propracované kresby uhlím se v Šímově tvorbě téměř nevyskytují. Je tedy pozoruhodné, že se alespoň v závěru života pokusil o realistickou, nestrojenou a upřímnou kresbu sama sebe.

---

³¹² Ladislav Šíma, *Odpočívající po práci*, 1948, tuš, papír, 33,2 x 45,2 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma48*, GHMP, inv. č. K-126.

³¹³ Ladislav Šíma, *Dožínky*, 1948, linoryt, papír, 15,1 x 12,5–17,4 x 14,3 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *LŠ48*, NG, inv. č. R 164033.

³¹⁴ Ladislav Šíma, *Detail kresby pro benešovskou městskou kroniku* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1950, akvarel, tuš, papír, 17,1 x 12,7 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ50*; dole (perem): „*To je detail kresby, kterou právě dělám v celé figuře pro benešovskou městskou kroniku.*“, LA PNP (pozn. 254), 9. srpna 1950, přír. č. 39/67, inv. č. 108.

³¹⁵ Viz pozn. 297.

³¹⁶ Ladislav Šíma, *Autoportrét* (z dopisu Boženě Šímové), 1955, tužka, uhlí, papír, 31,6 x 23,7 cm, znač. vlevo dole (tužkou): *Lad.Šíma 23.IX.55.*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šímové Boženě), přír. č. 77/67, inv. č. 267.

4. Závěr

Cílem této práce bylo představit dosud opomenutého pražského malíře, grafika a učitele kreslení Ladislava Šímu (1885–1956), a to skrze jeho život a předloženou tvorbu. Na konkrétních příkladech Šímových děl byly nastíněny výtvarné polohy, které v daných obdobích preferoval, a následně byly hledány možné zdroje inspirace, z nichž patrně vycházel. Při komparaci se soudobou českou i evropskou produkcí tak mohlo být posouzeno, zda se tento autor vymykal dobovým zvyklostem či nikoliv.

Na Šímových malířských začátcích ho nejvíce ovlivnili jeho souputníci z SVU Mánes a SVU, konkrétně Emil Filla a Václav Špála. Osudové pro Šímu bylo také setkání s francouzským uměním i tvorbou Edvarda Muncha, se kterými se mohl blíže seznámit díky výstavám uspořádaným těmito spolky. Do jeho tvorby se tak promítly jak prvky z malby André Deraina a Paula Cézanna, po stránce námětové Edvarda Muncha, tak i předních francouzských kubistů Pabla Picassa a Georges Braqua. Šímovy další pokusy o hledání formálních hranic kubismu však zmařily události první světové války.

Brzy po válce se mu podařilo získat státní zakázku pro Památník odboje, díky níž mohl odložit své útrapy z války a věnovat se malování, které mu přinášelo útěchu. S tímto přesvědčením přistoupil také ke svým krajinám, ve kterých rozvolnil svůj rukopis a barevné skvrny nasýtil světlem. Tyto krajiny tak patří k jedněm z nejpozoruhodnějších nejen v Šímově tvorbě, ale také v rámci děl ostatních malířů, kteří se také zúčastnili těchto misí. V krajinách vytvořených ve dvacátých letech 20. století ho tento přístup opustil a raději se věnoval figurálním scénám a grafice v duchu neoklasicismu, který byl pro poválečné umění příznačný po celé Evropě, a to mnohdy i ve třicátých letech.

Záslužnou činnost, kterou Šíma vykonal pro KSB, je nutné na tomto místě docenit. Díky spojení odborníků a aktivních zakladatelů spolku se v této době z Benešova stalo kulturně založené místo, které ochotně navštěvovali další a další představitelé tehdejší české inteligence. Šíření osvěty a podporu nejrůznějších oborů však opět přerušil válečný konflikt a KSB tak bylo definitivně zrušeno.

Během války se Šíma nadále věnoval tvorbě, i když většinou ve formě kreseb. Obdržel také několik zakázek od Jednoty bratrské či Křesťanské revue. V poslední dekádě

svého života mohl nadále tvořit a vystavovat, jelikož vstoupil do KSČ. Jeho zdravotní stav se však velmi zhoršil, a proto omezil i svou tvůrčí činnost.

V Šímových dílech, jejichž současný stav čítá 269 kreseb, grafických listů a maleb, můžeme sledovat jeho cestu od impresionismu přes kubismus až k neoklasicismu, který má v jeho tvorbě největší zastoupení, a to i v jeho posledních pracích, do nichž začínaly pronikat prvky socialistického realismu. V počáteční fázi jeho tvorby na něj měly velký vliv osobnosti současného českého, a především francouzského umění, jimiž se inspiroval ještě ve svých dílech z dvacátých a třicátých let 20. století. Poté už našel svoji vlastní polohu, které se držel až do své smrti.

5. Summary

This master diploma thesis is focused on the life and work of Ladislav Šíma (1885–1956). He was born in Prague, where he studied the Academy of Fine Arts, the very important school in his early studies of art. He was also strongly influenced by his companions from the Association of Fine Artists Manes and the Group of Fine Artists, of which he was a member after finishing of his studies.

During the First World War he became a commander of the work section and some Russian prisoners. Together they travelled through Serbia, Dalmatia and Montenegro, where he drew nature, soldiers and trenches. Also, he painted very colourful landscapes. After the war, he painted some Italian landscapes after the First World War with another painter Oldřich Koníček. These works were later presented in Belveder in Prague and in Rome.

In 1922, he moved from Prague to Jilemnice, where he taught drawing at secondary school. He had done this job in Prague. The country under the Giant Mountains was something new and unknown for him and for his work. In Jilemnice, he could deal with the events of the war and the establishing of Czechoslovakia. At the end of his stay here, he divorced his first wife Jarmila. Soon, he married again to Božena Kroupová and they moved to Benešov, near Prague in 1928. In the twenties, he also began to use graphic techniques.

This phase of his life in Benešov was very happy both for his private and professional life. He was a founder of a local group called Chamber Association Benešov. This association's purpose was to bring together professionals of various fields and encourage cultural life in Benešov through lectures, discussions, exhibitions and evenings with music. Šíma participated not only in the development of the local cultural life, but also in exhibitions or musical evenings. As a musician-amateur, he played the piano. The activities of this association were ended during the Second World War, which was also the reason why Šíma had to move to Lázně Bělohrad. After the war, he came back to Benešov, where he worked and lived with his wife. In 1956, he died of heart disease at the age of 71 years.

6. Literatura – seřazená abecedně

I. jarní Zlínský salon (kat. vystavených uměleckých děl), Zlín 1936.

I. výstava Komorního sdružení v Benešově – Ladislav Šíma a Míša Suchánek (kat. výst.), Komorní sdružení v Benešově 1932.

II. Zlínský salon (kat. výst.), Studijní ústav ve Zlíně 1937.

VIII. výroční zpráva st. reál. gymnasia v Jilemnici 1927–1928, Jilemnice 1928.

XXXV. výstava S. V. U. Mánes (kat. výst.), Pavilon Mánesa v Praze 1911.

48. výstava S. V. U. Mánes (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1917.

LXII. výstava Spolku Výtvarných Umělců Mánes. Vánoční trh prací členů spolku (kat. výst.), Síň Mánesa v Praze 1922.

LXXXI. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes. Členská (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1924.

Aukční katalog. Výběr výtvarného umění (kat. aukce), Obecní dům v Praze 2017.

Miloš Axman – Miloslav Dlouhý – Jiří Kotalík, *Almanach Akademie výtvarných umění v Praze. K 180. výročí založení (1799–1979)*, AVU a NG Praha nedat.

Antony Beevor, *Španělská občanská válka* (překl. Leonid Křížek), Praha 2004.

Milan Blahynka – Štěpán Vlašín, *Řád nové tvorby, Vladislav Vančura*, Praha 1972.

Jarmila Blažková, *Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Musea památníku osvobození* (kat. výst.), Výstavní síň Jednoty umělců výtvarných v Praze 1945.

Libuše Brožková, *Z pražských výstav – druhá polovina května a počátek června, Výtvarné umění IX*, 1959, č. 6, s. 281–283.

Michal Červenka, Ladislav Šíma, *Benešovský kalendář*, 2001, č. 5, s. 7–9.

Čtvrtá výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1920–1921, Praha 1921.

Čtvrtá roční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1923–24, Jilemnice 1924.

Jindřich Dejmek, *Diplomacie Československa II. Biografický slovník československých diplomatů (1918–1992)*, Praha 2013.

Devátá výroční zpráva státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1928–1929, Jilemnice 1929.

Platon Dějev, *Výtvarníci legionáři*, Praha 1937.

Emil Filla (1882 – 1953) (kat. výst.), Jízdárna Pražského hradu v Praze – Muzeum umění Olomouc 2007 – 2008.

Marie Halířová, *Portrét ze sbírek Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 1974.

Milan Hlavačka – Sixtus Bolom-Kotari – Patrik Šimon, *V zákopech myslí: život, víra a umění na prahu Velké války*, Praha 2014.

Václav Holzknecht, *Bedřich Smetana: Život a dílo*, Praha 1984.

Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění. Dodatky*, Praha 2006.

Ema Charvátová – Otomar Pičman, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967.

Ludmila Karlíková – Karel Miler, *České malířství XX. století ze sbírek Národní galerie v Praze. II. díl* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1973.

Miroslav Klivar, *André Derain*, Praha 2015.

Jiří Knapík, *V zajetí moci. Kulturní politika, její systém a aktéři 1948–1956*, Praha 2006.

Josef Kokeš, *Hudebníci Podbrdsko*, Beroun 1977.

Kolektiv autorů, *Dějiny českého výtvarného umění 1890/1938 [IV/2]*, Praha 1998.

Kolektiv autorů, *Dějiny země Koruny české II. Od nástupu osvícenství po naši dobu*, Praha 1998.

Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008.

Jarmil Krezar, *Souborná výstava obrazů Ladislava Šímy a Václava Pavlíka* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1934.

Jiří Křest'an, *Zdeněk Nejedlý: politik a vědec v osamění*, Praha 2012.

Ladislav Šíma a Václav Pavlík (kat. výst.), Komorní sdružení v Benešově 1936.

Miroslav Lamač, *Osma a Skupina výtvarných umělců (1907–1917)*, Praha 1988.

Alena Malá (ed.), *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2006. XVI. Šan-Šta*, Ostrava 2006.

Jindřich Marco, *O grafice*, Praha 1981.

Luboš Merhaut (ved. red.), *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce 4/II. S–T*, Praha 2008.

Stanislav Motl, *Válka před válkou. Krvavý podzim 1938 v Čechách a na Moravě*, Praha 2015.

Marcela Mrázová, *České malířství 1918–1945. K 10. výročí založení Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Výstavní síň Mánes v Praze 1973.

Helena Musilová (ed.), *Václav Špála: mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 2005.

Národ svým výtvarným umělcům (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1939.

Národ svým výtvarným umělcům (kat. výst.), Zasedací síň Okresního domu v Benešově 1940.

Otokar Nejedlý, Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště, *Volné směry* XX, 1919–1920, s. 155–182.

Neznámý autor, *Spolek výtvarných umělců Mánes 1887–1937. Ve zkratce a v přehledech*, Praha 1937.

Neznámý autor, Výročí, *Muzejní listy z Podblanicka* III, 1991, č. 1, s. 4.

Neznámý autor, Výstava obrazů Ladislava Šímy, *Týden rozhlasu* IX, 1942, č. 34, s. 10.

Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013.

Obraz a socha v bytě I. (kat. výst.), Výstavní sály S. V. U. Mánes v Praze 1940.

Jiří Opelík (ved. red.), *Lexikon české literatury: osobnosti, díla, instituce* 3, M–Ř, Praha 2000.

Pátá výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1921–1922, Praha 1922.

Pátá výroční zpráva čes. stát. reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1924–25, Jilemnice 1925.

Jaromír Pečírka, *Výstava obrazů Ladislava Šímy z let 1937–1942* (kat. výst.), Síň Mánesa v Praze 1942.

Jaromír Pečírka, *Výstava obrazů a kreseb Ladislava Šímy* (kat. výst.), Šíмова výstavní síň v Benešově 1947.

Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959.

Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Šíмова výstavní síň v Benešově 1961.

Marie Platovská – Rostislav Švácha (eds.), *Dějiny českého výtvarného umění 1939/1958* [V], Praha 2005.

Bohdan Pudlač ml., *Katalog výstavy výtvarného umění v Benešově* (kat. výst.), Okresní dům v Benešově 1939.

Marie Rakušanová (ed.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 2007.

Marie Rakušanová – Karel Srp (eds.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda, *Sváry zření. Fazety modernity na přelomu 19. a 20. století. 1890–1918* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Ostravě 2008.

Vladimír Ruda – Nad'a Řeháková, *České malířství XX. století ze sbírek Oblastní galerie v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974.

Jacques Rupnik, *Dějiny Komunistické strany Československa. Od počátku do převzetí moci* (překl. Helena Beguivinová), Praha 2002.

Sedmá výroční zpráva státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1926–27, Jilemnice 1927.

Karel Srp, *Bohumil Kubišta. Zářivý krystal* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Ostravě 2014.

Zdeněk Stárek, *Slovník českých sbormistrů I*, Praha 1982.

Šestá výroční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici 1925–26, Jilemnice 1926.

František Šišma, *Sborník Masarykova státního reálného gymnasia v Praze II, Křemencova ulice 1871–1946: vzpomínky – svědectví – doklady – vzory*, Praha 1948.

Milan Šlechta, *César Franck*, Praha 1962.

Karolína Šrámková, *Život a dílo Vlahy Bukovace (1855–1922)* (bakalářská práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2013.

Jiří Švestka – Tomáš Vlček (eds.), *Český kubismus 1909–1925: malířství/ sochařství/ architektura/ design*, Praha 2006, s. 167.

Prokop Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců I, A–K*, Ostrava 1993.

Prokop Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců II, L–Ž*, Ostrava 1993.

Josef Tomeš et al., *Československý biografický slovník*, Praha 1992.

Třetí výroční zpráva II. české státní reálky na Král. Vinohradech za školní rok 1919–1920, Praha 1920.

Třetí výroční zpráva českého státního reálného gymnasia v Jilemnici za školní rok 1922–23, Jilemnice 1923.

Jana Tywoniaková, *Zapomínání krajané, Benešovský kalendář*, 1996, č. 7–8, s. 12.

Jana Tywoniaková, *Významní krajané, Benešovský kalendář*, 1998, č. 5, s. 12.

Umělecký měsíčník I, 1912, č. 4, nestr.

Tomáš Vlček, *Praha 1900. Studie k dějinám kultury a umění Prahy v letech 1890–1914*, Praha 1986.

Výroční zpráva Druhé české státní reálky v Praze XII. 1918–1928, Praha 1928.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1928–29, Benešov 1929.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1929–30, Benešov 1930.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1930–31, Benešov 1931.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1932–33, Benešov 1933.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1934–35, Benešov 1935.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1935–36, Benešov 1936.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1936–37, Benešov 1937.

Výroční zpráva státního reálného gymnasia v Benešově za škol. r. 1937–38, Benešov 1938.

Výstava obrazů a kreseb Ladislava Šímy a Vlad'ka Antuška (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1948.

Výstava výtvarných umělců Benešovska (kat. výst.), Šímová výstavní síň v Benešově 1946.

Jan Wagner, *Ladislav Šíma (1885–1956): Lit. pozůstalost*, Praha 1969.

Willi Nowak (1886–1977): výběr z malířského díla (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2007.

Hana Zákostelná, *Hroby významných osobností Benešovska, Benešovský kalendář*, 2007, č. 10, s. 9.

Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze, Praha 1912.

Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze, Praha 1913.

Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze, Praha 1914.

Zpráva c. k. českého reálného gymnasia v Křemencově ulici v Praze, Praha 1915.

František Žákavec, *Slovanský program výtvarný, Volné směry XX*, 1919–1920, s. 55–86.

7. Internetové zdroje – seřazené abecedně

Art+, *artplus.cz*,

<http://www.artplus.cz/cs/autor/2225-sima-ladislav>,

vyhledáno 26. 7. 2017.

Alena Binarová, Svaz výtvarných umělců v českých zemích v letech 1956 – 1972: oficiální tvorba v proměnách komunistického režimu (disertační práce), Katedra historie FF UP, Olomouc 2016,

https://theses.cz/id/ucqq4i/disertace_Binarova.pdf,

vyhledáno 8. 5. 2018.

Marcela Chmelařová, Galerijní Muzika a Vyleťal, *artplus.cz*,

<http://www.artplus.cz/cs/aukcni-zpravodajstvi/1/galerijni-muzika-a-vyletal>,

vyhledáno 26. 7. 2017.

Monika Merdová, *Malíř Oldřich Koníček (1886 – 1932)* (diplomová práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2016,

http://theses.cz/id/wmvayz/Merdov_DP_Old_ich_Kon_ek.pdf,

vyhledáno 14. 9. 2017.

Redakce Art+, Dílo měsíce: Ladislav Šíma – Skleníky, *artplus.cz*,

<http://www.artplus.cz/cs/aukcni-zpravodajstvi/1/dilo-mesice-ladislav-sima-skleniky>,

vyhledáno 26. 7. 2017.

Jaroslava Rodičová, *Dějiny hudební kultury města Třeboně od 19. století po současnost* (bakalářská práce), Ústav hudební vědy, FF MU, Brno 2013, s. 14.

https://is.muni.cz/th/136207/ff_b/,

vyhledáno 3. 12. 2017.

Marie Rumíšková, *Deutsch-böhmischer Künstlerbund, jeho výstavy a kritiky* (bakalářská práce), Seminář dějin umění FF MU, Brno 2010,

http://is.muni.cz/th/217432/ff_b/Deutsch-boehmischer_Kuenstlerbund.pdf,

vyhledáno 13. 7. 2017.

Sanatorium Na Pleši, *naplesi.cz*,

<http://naplesi.cz/>,

vyhledáno 14. 4. 2018.

Jan Skřivánek, *Jiný Šíma*, *artplus.cz*,

<http://www.artplus.cz/cs/aukcni-zpravodajstvi/1/jiny-sima>,

vyhledáno 26. 7. 2017.

Patrik Šimon, *patriksimon.cz*,

<http://www.patriksimon.cz/autori-detail/ladislav-sima/416/>,

vyhledáno 13. 7. 2017.

Ulice Na Mydlářce, Benešov, *jiskra-benesov.cz*,

<http://www.jiskra-benesov.cz/clanek/mydlarka-nove-v-seznamu-ulic-7248>,

vyhledáno 31. 3. 2018.

Marie Žáčková, *Genius Loci a motivace výtvarných prací žáků na 2. stupni základní školy*
(diplomová práce), Katedra výtvarné výchovy PdF MU, Brno 2006,

http://is.muni.cz/th/66374/pedf_m/Diplomova_prace_-_text_doc.3.pdf,

vyhledáno 13. 7. 2017.

8. Prameny – seřazené abecedně

AHMP, fond Magistrát hlavního města Prahy I, Referát IV – popisní, Evidence pražských domovských příslušníků 1830–1910 (1920), evidenční karta Šíma Josef, 1851.

AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence narozených v Libni 1875–1880, sign. LBŇ N6.

AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence narozených v Libni 1884–1886, sign. LBŇ N9.

AHMP, fond Sběrka matrik, Evidence oddaných v Praze III – Malá Strana 1893–1912, Kostel sv. Tomáše, sign. TO O11.

AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Členská matriky 1907 – 1913, inv. č. 6, sign. 0. 1. 6.

AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Ladislav Šíma, inv. č. 4286, sign. 4.1, k. 90.

AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Ladislav Šíma, inv. č. 3274, sign. 3.4, k. 30.

AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Výstavní činnost, Členská výstava (obrazy) 1911 (leden–únor), inv. č. 4017, sign. 4.1.

AHMP, fond Spolek výtvarných umělců Mánes Praha, Výstavní činnost, Členská výstava 1913 (19. 4.–15. 6.), inv. č. 4026, sign. 4. 1.

AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola, Praha 8, Kollárova 271/5, katalogy z let 1896/1897–1902/1903, třídy I.A, II.B – VII.B, neuspořádáno.

AHMP, fond Střední všeobecně vzdělávací škola, Praha 8, Kollárova 271/5, maturitní protokol 1902/1903, třída VII.B, neuspořádáno.

Archiv AVU, fond 3.1. Úřední knihy, Katalog všeobecné školy malířské I (1896/1897–1908/1909), inv. č. K 8.

Archiv AVU, fond 3.1. Úřední knihy, Katalog malířské školy prof. Františka Thieleho (1902/1903–1937/1938), inv. č. K 19.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní, přír. č. 45/69, inv. č. 1–16.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – doklady vlastní, přír. č. 77/67, inv. č. 383–386.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá, přír. č. 20/69, inv. č. 1–249.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá, přír. č. 45/69, inv. č. 17–101.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá, přír. č. 77/67, inv. č. 1–34, 36–112, 120–169.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá, přír. č. 95/67, inv. č. 1–39, 41–47.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: korporace, přír. č. 45/69, inv. č. 102–135, 143.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: korporace, přír. č. 77/67, inv. č. 170–172, 174–178.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná, přír. č. 20/69, inv. č. 245, 325–327.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná, přír. č. 39/67, inv. č. 0–1, 4, 60, 63, 65–66, 80, 87, 100, 103–104.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná, přír. č. 45/69, inv. č. 58, 136–137, 144–151.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná, přír. č. 77/67, inv. č. 179, 185, 187–379.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná, přír. č. 95/67, inv. č. 50–143.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence manželky Boženy Kroupové: odeslaná, přír. č. 20/69, inv. č. 335–336.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence manželky Boženy Kroupové: odeslaná, přír. č. 77/67, inv. č. 395.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – rukopisy vlastní, přír. č. 45/69, inv. č. 152–158.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – rukopisy vlastní, přír. č. 77/67, inv. č. 380–381.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – rukopisy cizí, přír. č. 45/69, inv. č. 162–169.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 159–161.

LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 337–351.

SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov 1932–1945, inv. č. 1–22, k.
1 – 4.

VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Kmenový list Šíma Ladislav, č. 34 DII.

VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Přihláška Ladislava Šímy.

VÚA – VHA, fond Vojenské matriky, Osobní výkaz Ladislava Šímy.

9. Texty Ladislava Šímy – seřazené chronologicky

Ladislav Šíma, Výstava spolku Verein deutscher Künstler in Böhmen, *Umělecký měsíčník I*, 1912, č. 5, s. 149.

Ladislav Šíma, Výstava Sdružení „Mir Iskusstva“, *Umělecký měsíčník I*, 1912, č. 7, s. 209–210.

Ladislav Šíma, Výtvarné umění, *Lípa: týdeník pro poesii, umění, život duchovní a sociální II*, 1919, sešit 18, s. 286–287.

Ladislav Šíma, Kresby H. Boettingera u Topiče, *Lípa: týdeník pro poesii, umění, život duchovní a sociální II*, 1919, sešit 26, s. 415.

Ladislav Šíma, Besídka. Kreslíři ze „Šibeniček“, *Československá Republika CCXLI*, 1920, č. 51, s. 2.

Ladislav Šíma, *Beethovenův koncert* (rukopis kritiky), 1932.

Ladislav Šíma, *Beethovenova tvůrčí osobnost* (rukopis přednášky při koncertu), 20. 2. 1932.

Ladislav Šíma, *Hana Kvapilová. K 25letému výročí její smrti* (rukopis), 4. 5. 1932.

Ladislav Šíma, *České kvarteto v Benešově* (rukopis referátu), 8. 10. 1932.

Ladislav Šíma, *Proslov k studentům na výstavě V. Špály a E. Filly* (strojopis), 1933.

Ladislav Šíma, *Úvodní slovo ke koncertu z děl W. A. Mozarta* (rukopis), 11. 3. 1933.

Ladislav Šíma, *Josef Suk* (rukopis článku), 8. 12. 1933.

Ladislav Šíma, *Komorní sdružení v Benešově* (rukopis referátu), nedatován.

Ladislav Šíma, *Smutek ze smrti Dr. Vladimíra Kloudy* (rukopis), nedatován.

10. Soupis prací Ladislava Šímy

Tento soupis katalogizuje veškerá nalezená díla Ladislava Šímy, která dnes spravují přední české galerie, popřípadě muzea, archivy nebo jsou v majetku soukromých sběratelů či aukčních galerií. Díla jsou uspořádána chronologicky a podle základních výtvarných technik (kresba, grafika, malba). Za názvem téměř každého díla je uvedena doba jeho vzniku. Některá díla však původně nebyla datována, a proto jsou návrhy datací vloženy do závorek. Do soupisu jsou zařazena i díla bez datace, kterou nebylo možné určit, protože díla v současnosti nejsou dostupná, neexistují jejich reprodukce a nejsou známy žádné informace o jejich vzniku. Taková díla jsou zařazena na konec každého ze tří celků podle příslušné techniky. Čísla za zkratkami majitelů ve většině případů označují inventární číslo. Pokud je však majitelem archiv, je nejprve uvedeno přírůstkové číslo a až za čárkou číslo inventární.

Důvodem vytvoření tohoto soupisu bylo zjištění, že reprodukce řady Šímových děl pocházející z Národní galerie v Praze, nebude možné přiložit k této diplomové práci. K několika Šímovým dílům ve sbírkách Památníku národního písemnictví v Praze a Muzea umění a designu v Benešově navíc nebyl umožněn přístup, protože od letních měsíců roku 2017 rekonstruuji své depozitáře. Náhledové fotografie, které by v takových případech přicházely v úvahu, nejsou k dispozici.

SEZNAM ZKRATEK:

a) seznam zkratek majitelů

GASK – Galerie Středočeského kraje v Kutné Hoře

GHMP – Galerie hlavního města Prahy

GVUO – Galerie výtvarného umění v Ostravě

MG – Moravská galerie v Brně

MUD – Muzeum umění a designu v Benešově

NG – Národní galerie v Praze

OGLE – Oblastní galerie v Liberci

OGV – Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

LA PNP – Literární archiv Památníku národního písemnictví v Praze

US PNP – Umělecké sbírky Památníku národního písemnictví v Praze

SOA v Praze - SOkA Benešov – Státní oblastní archiv v Praze - Státní okresní archiv
Benešov

VČG – Východočeská galerie v Pardubicích

VHÚ – Vojenský historický ústav Praha

VKO – Vědecká knihovna v Olomouci

b) zkratky bibliografických poznámek:

č. – číslo katalogu (v odkazech na bibliografii)

inv. č. – inventární číslo

k. – karton

nedat. – nedatováno

nestr. – nestránkováno

Neznač.: – neznačeno

přír. č. – přírůstkové číslo

repr. – reprodukce

Vyst.: – vystaveno

Znač.: – značeno

Zkratky názvů publikací:

Benešov 1932 – *I. výstava Komorního sdružení v Benešově – Ladislav Šíma a Míša Suchánek* (kat. výst.), Komorní sdružení v Benešově 1932.

Benešov 1939 – Bohdan Pudlač ml., *Katalog výstavy výtvarného umění v Benešově* (kat. výst.), Okresní dům v Benešově 1939.

Benešov 1940 – *Národ svým výtvarným umělcům* (kat. výst.), Zasedací síň Okresního domu v Benešově 1940.

Benešov 1946 – *Výstava výtvarných umělců Benešovska* (kat. výst.), Šíмова výstavní síň v Benešově 1946.

Blažková 1945 – Jarmila Blažková, *Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Musea památníku osvobození* (kat. výst.), Výstavní síň Jednoty umělců výtvarných v Praze 1945.

Brno 2008 – Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008.

Červenka, 2001 – Michal Červenka, Ladislav Šíma, *Benešovský kalendář*, 2001, č. 5, s. 8.

Galerie Pictura 2013 – *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013.

Hradec Králové 1934 – Jarmil Krecar, *Souborná výstava obrazů Ladislava Šímy a Václava Pavlíka* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1934.

Charvátová 1967 – Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967.

Lamač 1988 – Miroslav Lamač, *Osma a Skupina výtvarných umělců (1907 – 1917)*, Praha 1988.

Liberec 1974 – Vladimír Ruda – Nad'a Řeháková, *České malířství XX. století ze sbírek Oblastní galerie v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974.

Mánes 1924 – *LXXXI. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes. Členská* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1924.

Mánes 1973 – Marcela Mrázová, *České malířství 1918–1945. K 10. výročí založení Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Výstavní síň Mánes v Praze 1973.

Nejedlý 1919–1920 – Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště, Volné směry XX, 1919–1920*, s. 155–182.

Ostrava 2008 – Marie Rakušanová – Karel Srp (eds.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda, *Sváry zření. Fazety modernity na přelomu 19. a 20. století. 1890 – 1918* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Ostravě 2008.

Pečírka 1942 – Jaromír Pečírka, *Výstava obrazů Ladislava Šímy z let 1937–1942* (kat. výst.), Síň Mánesa v Praze 1942.

Pečírka 1947 – Jaromír Pečírka, *Výstava obrazů a kreseb Ladislava Šímy* (kat. výst.), Šíмова výstavní síň v Benešově 1947.

Pečírka 1959 – Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959.

Pečírka 1961 – Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Šíмова výstavní síň v Benešově 1961.

Praha 1974 – Marie Halířová, *Portrét ze sbírek Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 1974.

Praha 2007 – Marie Rakušanová (ed.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 2007.

Praha 2014 – Milan Hlavačka – Sixtus Bolom-Kotari – Patrik Šimon, *V zákopech myslí: život, víra a umění na prahu Velké války*, Praha 2014.

Týden rozhlasu 1942 – Neznámý autor, *Výstava obrazů Ladislava Šímy, Týden rozhlasu IX, 1942, č. 34, s. 10.*

Umělecký měsíčník 1912 – *Umělecký měsíčník* I, 1912, č. 4.

Žákavec 1919–1920 – František Žákavec, Slovanický program výtvarný, *Volné směry* XX, 1919–1920, s. 55–86.

1) Promenáda v parku, (1900–1905) [13]

uhel, papír, 27 x 25 cm

Neznač.

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 52

2) Kavárenská scéna, (1900–1905) [14]

akvarel, tužka, karton, 36 x 36 cm

Neznač.

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 53

3) Spiritistická seance, kolem 1910 [15]

tuš, karton, 34 x 31 cm

Znač. tuší: vpravo dole *L. Š.*

Soukromá sbírka Patrika Šimona, Praha

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 53; Praha 2014, repr. s. 86

4) Bárka, 1916

tužka, papír, 20, 9 x 24, 2 cm

Neznač.

Vpravo dole tužkou *Hidaverdo Skutari. 1916*

NG K 41050

5) Skicář (9 listů), 1917

tužka, uhel, tuš, papír, 14, 5 x 20, 5 cm

Neznač.

NG K 41062/1–9

6) Park v Konopišti, 1921

akvarel, kvaš, papír, 18, 4 x 27, 3 cm

Znač.: na rubové straně *Drahé sestře věnuje na památku L. Šíma 29. 11. 1921*

US PNP 1/83–6

7) Marina, 1926 [16]

akvarel, papír, 25, 3 x 35 cm

Znač. barvou: vpravo dole *Šíma 29.V.1926*

Vlastnictví neznámé

- 8) Čtenářka, 1927 [17]**
barevný pastel, papír, 42, 5 x 53, 5 cm
Znač. perem: vpravo dole *L. Šíma 27*
Vlastnictví neznáme
Vyst.: Hradec Králové, č. 2
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 62.
- 9) Náčrtník (32 listů), 1929**
tužka, papír, 18, 7 x 12 cm
Neznač.
NG K 43697/1-23
- 10) Ležící, 1935 [18]**
tuš, papír, 34, 7 x 43, 1 cm
Znač. tuší: vpravo dole: *L. Š. 35.*
GHMP K-124
- 11) Odpočívající, 1935 [19]**
tuš, papír, 34 x 42, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma 35.*
GHMP K-1117
- 12) Sen, 1935 [21]**
tuš, papír, 43 x 34 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L.Š.35*
GHMP K-125
- 13) Skicář (19 listů), 1935-1936**
tužka, akvarel, papír, 34 x 21, 9 cm
Neznač.
NG K-43700/1-19
- 14) Naslouchající hudbě, (1935-1938) [22]**
tuš, papír, 46 x 34, 8 cm
Znač. tuší: vpravo dole *Š.*
Na rubu razítko *Vystaveno v Mánesu 1940*
GHMP K-122

- 15) Cirkus, (1935–1940) [23]**
tuš, barevný pastel, papír, 29, 5 x 40, 5 cm
Znač. tuší: vlevo dole *L. Šíma*
Galerie Pictura v Praze
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 61.
- 16) Zasněná, 1936 [24]**
akvarel, tuš, uhl, karton, 38, 5 x 32, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma 36*
Na rubu razítko *Vystaveno v Mánesu 1942*
Vlastnictví neznámé
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 63
- 17) Bez názvu (Čtenářka), 1936 [25]**
akvarel, tuš, karton, 28 x 23 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma 36*
Soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové
Vyst.: Pečírka 1947, č. 30
- 18) Španělsko 1937, (1937)**
akvarel, tuš, karton, 44, 9 x 34, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L.Šíma*
Vlevo dole (tuší): *Španělsko1937*
NG K 41058
- 19) Na zahradě, 1937 [26]**
tuš, papír, 28, 4 x 36, 2 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Š. 37.*
Na rubu razítko: *Vystaveno v Mánesu 1938*
GVUO Gr 7584
- 20) Krajina, 1937 [27]**
tuš, pastel, papír, 33, 9 x 45, 3 cm
Znač. tuší: vlevo dole *L. Šíma. 37*
Soukromá sbírka

- 21) Příteli Ondráškovi (pohlednice), 1937 [28]**
akvarel, tuš, papír, 14 x 9 cm
Znač. tuší: vpravo nahoře *L. Šíma 1937. Příteli Ondráškovi.*
Vlevo dole (tuší): Š.
MUD K 285
- 22) Čínské kimono, 1937 [29]**
akvarel, papír, 53, 8 x 42, 3 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L. ŠÍMA.37.*
GHMP K-515
- 23) Zahradnice, 1937**
akvarel, tuš, papír, 64, 8 x 46, 7 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma 37*
NG K 41061
Vyst.: Benešov 1939, č. 84; Pečírka 1942, č. 14
- 24) Žlutý dům, 1937 [30]**
akvarel, tuš, papír, 67 x 52 cm
Znač. tuší: vlevo dole *L. ŠÍMA.37.*
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 64
- 25) Krajina u L. Bělohradu (od Libína k Mlázovicím), 1937**
akvarel, pastel, papír, 34, 3 x 45 cm
Znač.: na rubové straně *L. Šíma 1937*
US PNP 1/83-7
Vyst.: Benešov 1946, č. 1; Pečírka 1947, č. 14
- 26) Zpěvačka (Eva Marková), 1938**
tuš, karton, 69, 8 x 46, 4 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma38*
NG K 41056
Vyst.: Benešov 1939, č. 71; Pečírka 1942, č. 25
- 27) Portrétní studie zpěvačky, 1938**
tuš, papír, 27, 7 x 20, 4 cm
Znač. tuší: dole uprostřed *L.Š.38*
NG K 43705

- 28) Portrétní studie zpěváka, 1938**
tuš, papír, 27, 7 x 20, 4 cm
Znač. tuší: dole uprostřed *L.Š.38*
NG K 43706
- 29) Skicář (35 listů), 1938–1939**
tužka, pero, tuš, papír, 19, 2 x 14, 8 cm
Neznač.
NG K 43698/1–35
- 30) Náčrtník (42 listů), 1938–1939**
tužka, pero, tuš, papír, 32 x 23, 5 cm
Neznač.
NG K 43702/1–42
- 31) Autoportrét, 1939 [31]**
pero, papír, 28, 3 x 21 cm
Znač. perem: dole uprostřed *LŠ 39*.
GHMP K-127
- 32) Bez názvu (Klavír a zpěv), 1939**
kolorovaná kresba, papír, 18 x 12, 5 cm
Znač.: *LŠ 39*
MUD G 638
- 33) Máky, 1939 [32]**
tempera, tuš, papír, 63 x 48 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L.Šíma39*.
Soukromá sbírka Kateřiny Žákové
Vyst.: Pečírka 1959, č. 51
- 34) Na Lidice, 1939 [33]**
tuš, akvarel, papír, 30 x 22, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *LŠ 39*.
Vlastnictví neznámé

- 35) Má milá,... (dopis Boženě Šimové), 1939 [34]**
tuš, papír, 33 x 28 cm
Znač. perem: vpravo dole *12.IV.39. Tvůj Láda*
LA PNP 45/69, 146
- 36) Portrét paní B. Š., 1939 [35]**
akvarel, tuš, papír, 50, 7 x 36, 4 cm
Znač. tuší: vlevo dole *L.Šíma39.*
Na rubu razítko: *Vystaveno v Mánesu 1942*
GHMP K-516
Vyst.: Pečírka 1942, č. 23; Pečírka 1961, č. 22
Literatura: Týden rozhlasu 1942, repr. s. 10; Pečírka 1959, repr. s. 6
- 37) Podobizna umělcova, 1939 [36]**
akvarel, tuš, papír, 50, 7 x 36, 4 cm
Znač. tuší: vlevo dole *L.Šíma39*
Vlastnictví neznámé
Literatura: Pečírka 1959, repr. s. 7; Pečírka 1961, repr. s. 7
- 38) Lidice, 1939 [37]**
akvarel, tuš, papír, 30 x 22, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *LŠ39.*
Soukromá sbírka
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 167
- 39) Skicář (28 listů), 1939–1940**
tužka, tuš, pero, papír, 28, 3 x 21 cm
Neznač.
NG K 43699/1–28
- 40) Náčrtník (35 listů), 1939–1940**
tužka, pero, tuš, papír, 29, 4 x 20, 7 cm
Neznač.
NG K 43701/1–35

41) To jim povídám milej pane,... (pohlednice Boženě Šimové),

40. léta 20. století [38]

tužka, tuš, papír, 11, 5 x 17 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ4.* (nečitelné)

LA PNP 45/69, 148

42) Starý centaur a Hanzulka, 1940

pero, tuš, papír, 18 x 25, 1 cm

Znač. perem: vlevo dole *LŠ40*

Vpravo dole (perem): *Starý centaur a Hanzulka*

NG K 43704

43) Ejhle podělanec, 1940

pero, tuš, papír, 27, 7 x 21, 4 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ40*

NG K 43703

44) Sedící žena, 1940

pero, tuš, karton, 28, 3 x 21 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ40.*

NG K 41053

45) Zátíší s ovocem, 1940 [39]

kvaš, papír, 49, 7 x 64, 3 cm

Znač. tuší: vlevo dole *L.Šíma 40.*

OGL K 2062

46) Růžový kavalír, 1940 [40]

tuš, barevný pastel, papír, 28 x 22 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ40*

Vpravo dole (perem): *Růžový kavalír*

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 61

47) Nákresy jeviště, jevištní dekorace (6 kusů), 1940 [41]

tužka, pero, pastelky, papír, 30, 7 x 22 cm

Neznač.

SOA v Praze – SOkA Benešov 4, 1

48) Pád, 1940 [46]

rudka, tuš, papír, bez rozměrů

Znač. tuší: vpravo dole *LŠ40*

Vlastnictví neznámé

Literatura: Týden rozhlasu 1942, repr. s. 10

49) Jiřiny ve váze, 1940 [42]

akvarel, tuš, papír, 60, 7 x 43 cm

Znač. tuší: vpravo dole *L.Šíma40*

OGK K 2061

Vyst.: Pečírka 1942, č. 29

50) Portrét TGM, 1940

akvarel, tuš, papír, 51, 4 x 36, 4 cm

Znač. tuší: vpravo dole *L Šíma40*

NG K 41059

51) Zbav nás zlého, 1940 [43]

tempera, tuš, papír, 50 x 66, 2 cm

Znač. tuší: vpravo dole *L.ŠÍMA 1940*

Na rubu razítko *Vystaveno v Mánesu v roce 1942*

GHMP K-517

Vyst.: Pečírka 1947, č. 39

52) Koupání, 1940 [44]

akvarel, tuš, papír, 50 x 65 cm

Znač. tuší: vlevo dole *L.Šíma40*.

Vlastnictví neznámé

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 62

53) My tři králové (karikatura Leontiny Mašínové), 1940

akvarel, tuš, papír, 56, 2 x 41 cm

Znač.: vpravo dole *L.Š.40*

US PNP 1/83-9

54) Zahrada u vily Arkádie (karikatura Leontiny Mašínové), 1940

akvarel, tuš, papír, 40 x 44, 8 cm

Znač.: vlevo dole *L.Š.40*

US PNP 1/83-10

55) Cestou do Roztok, 1940 [45]

tuš, pastelky, papír, 17 x 11cm

Znač. perem: vlevo dole *LŠ*

Na rubové straně *Marii*

Antik Mašek, aukční síň Karlovy Vary

56) Dívka držící mísu, 1941

tužka, papír, 20, 8 x 28, 5 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *LŠ41 Luk 3.4*

NG K 43709

57) Pokloň se Jemu každý, 1941

pero, tuš, papír, 23, 4 x 15, 8 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ41*

Dole (perem): *POKLOŇ SE JEMU KAŽDÝ*

NG K 43708

58) Svědomí, 1941 [47]

tuš, akvarel, papír, 34, 5 x 25 cm

Znač. tuší: vpravo dole *LŠ41*

Dole uprostřed (tuší): *Svědomí*

Na rubu vpravo (tužkou): *Lad. Šíma. Hitler. 1941 (Svědomí)*

MUD G 4722

Vyst.: Pečírka 1947, č. 38

59) Klavíristka, 1941 [48]

tuš, papír, 33 x 26, 5 cm

Znač. tuší: vpravo dole *LŠ41*

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 61

60) Dadej, hajej,... (pohlednice Boženě Šimové), 1941 [49]

tuš, papír, 18, 5 x 17, 5 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ41*

Vlevo nahoře (perem): *Božce. Láda 12. VII.41.*

LA PNP 45/69, 147

61) Domáci koncert, 1941 [50]

akvarel, tuš, karton, 34, 5 x 24, 5 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ41*

Vlastnictví neznámé

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 63

62) Lidice, 1942

frotáž, mastná křída, papír, 57 x 40 cm

Znač.: na rubu vpravo nahoře *Lad. Šíma 1948//Na Lidice*

NG K 41060

Vyst.: Pečírka 1947, č. 36

63) Karikatura Leontiny Mašínové, 1942

akvarel, tuš, papír, 35 x 43, 6 cm

Znač.: vpravo dole *L.Š.42*

US PNP 1/83-1

64) Zátíší s obrazem Komenského, 1942

akvarel, tuš, papír, 60 x 40 cm

Znač.: vpravo dole *L. Šíma 42*

US PNP 1/83-8

65) Jitřenka, 1942

akvarel, tuš, tužka, karton, 67, 3 x 46, 5 cm

Znač. tuší: vpravo dole *LŠ42*

NG K 41057

66) Nebeská hudba, 1942 [51]

tuš, akvarel, papír, 59, 5 x 42, 5 cm

Znač. tuší: vpravo dole LŠ42

Vlevo nahoře (perem): *Mé Božce k vánocům 1942. Lád'a*

Galerie Pictura v Praze

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 63

67) Pomóóc, dyť voni nám přeříznou i tu kozu!! (pohlednice Ladislavu Mertlovi), 1942 [52]

tuš, papír, 15, 5 x 15, 5 cm

Znač. perem: vpravo dole LŠ42

Vlevo nahoře (perem): *Pomóóc, dyť voni nám přeříznou i tu kozu!!*

Vlevo dole (perem): *Panu primáři...L Mertlovi*

LA PNP 20/69, 326

68) Podobenství o nasycení, 1943

pastel, papír, 54, 7 x 37, 8 cm

Znač.: vlevo dole L. Šíma 43

US PNP 1/83-11

69) Karikatura - Autoportrét, 1943 [53]

pero, papír, 27, 6 x 20 cm

Znač. perem: vpravo dole LŠ 43

Dole uprostřed (perem): *Karlovarští vzpomněli, to je holt svátek!*

Soukromá sbírka

70) Žena myjící si nohy, 1944

tuš, karton, 34, 5 x 24, 2 cm

Znač. tuší: vpravo dole LŠ 44

NG K 41051

71) Doma už je veseleji (Taneční motiv), 1944 [54]

kombinovaná technika, papír, 29, 5 x 21 cm

Znač. perem: vlevo dole LŠ 44

Dole uprostřed (perem): ... (nečitelné)

Na rubu *Lad. Šíma 1944 Doma už je veseleji II. Verse. Je to kresba jinotajná, na dobré zprávy z Anglie i Sov. Svazu. Původně (za Protektorátu) se jmenovala prostě „Taneční motiv“.*

Galerie Platýz v Praze

72) Dlouhý, Široký a Bystrozraká (z dopisu Jiřímu Maxovi), 1944 [55]

tužka, pero, papír, 30, 4 x 23, 3 cm

Znač. perem: vpravo dole LŠ44

Vpravo dole (perem): *DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRKÁ*

LA PNP 39/67, 66

73) Republika, 1944 [56]

akvarel, tuš, papír, 56, 5 x 39, 5 cm

Znač. tuší: vlevo dole *L.Šíma 44*

Vpravo dole (tuší): *Božce 29.VII*

GHMP K-1755

74) Pomoc jde od východu, 1946

tužka, papír, 25, 1 x 21 cm

Znač. tužkou: vlevo dole LŠ46

Na rubu vpravo dole *Lad. Šíma 1946 – Pomoc jde od východu*

NG K 41055

75) Básníci jsou ozvěnou věčnosti, 1946

tužka, barevné křídly, papír, 40, 7 x 27, 2 cm

Znač. tužkou: vpravo dole LŠ46

Vlevo nahoře (tužkou): *Básníci jsou ozvěnou věčnosti*

NG K 41054

- 76) Básník, tot' ozvěna věčnosti, 1946 [57]**
tuš, barevný pastel, papír, 40, 5 x 29 cm
Znač. perem: vpravo dole *LŠ46*
Vlevo nahoře (perem): *Motto: Básník, tot' ozvěna věčnosti*
Soukromá sbírka
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 61
- 77) Komenský maminkám (návrh knižní obálky), 1946 [58]**
tužka, tuš, tempera, papír, 40 x 29 cm
Neznač.
LA PNP 45/69, 160
- 78) Komenský maminkám (studie), 1946 [59]**
tužka, tuš, papír, 40 x 29 cm
Neznač.
LA PNP 45/69, 161
- 79) Čtoucí muž, 1948**
pero, tuš, tužka, papír, 31, 5 x 47, 5 cm
Znač. tuší: vpravo dole *LŠ48*
NG K 41052
- 80) Odpočívající po práci, 1948 [60]**
tuš, papír, 33, 2 x 45, 2 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L. Šíma48*
GHMP K-126
- 81) Tanec, 1948 [61]**
tuš, rudka, papír, 44, 2 x 31, 9 cm
Znač. tuší: vpravo dole *LŠ48*
GHMP K-123
- 82) O lásce a flirtu (návrh knižní obálky Jaroslava Šimsy), 1948 [62]**
tužka, tuš, papír, 34 x 21 cm
Neznač.
LA PNP 45/69, 159

- 83) Harfenistka, 1948 [63]**
akvarel, tuš, pastel, papír, 36 x 25 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Máři Dohnalové. V únoru 1948 L. Šíma*
Vlastnictví neznámé
- 84) Detail kresby pro benešovskou městskou kroniku (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1950 [64]**
akvarel, tuš, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. perem: vpravo dole *LŠ50*
Dole (perem): *To je detail kresby, kterou právě dělám v celé figuře pro benešovskou městskou kroniku.*
LA PNP 39/67, 108
- 85) Leontině Mašínové k 69. narozeninám, 1951**
pero, tuš, pastelky, papír, 24, 3 x 17, 1 cm
Znač.: vpravo dole *L.Š.51*
US PNP 1/83-4
- 86) Kytice, 1952 [65]**
akvarel, papír, 65 x 50 cm
Znač. tuší: vpravo dole *L.Šíma52*
Vlevo dole (tuší): *Mé drahé Božence k narozeninám.*
Vlastnictví neznámé
- 87) Prosím, dej tam ohřát vodu (Autoportrét z dopisu Boženě Šimové), 1953 [66]**
tužka, papír, 15, 3 x 10, 8 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *L.*
Vpravo dole (tužkou): *Prosím, dej tam ohřát vodu*
LA PNP 77/67, 379
- 88) Autoportrét (z dopisu Boženě Šimové), 1955 [67]**
tužka, uhel, papír, 31, 6 x 23, 7 cm
Znač. tužkou: vlevo dole *Lad.Šíma 23.IX.55*
LA PNP 77/67, 267

- 89) Zátíší, 1955 [68]**
akvarel, papír, 66 x 45 cm
Znač. barvou: vlevo dole *L.Šíma.55*
Soukromá sbírka
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 64
- 90) Studie mužské hlavy**
tužka, papír, 28, 9 x 21, 2 cm
Neznač.
NG K 43707
- 91) Karikaturní kresba (na rubu: Hlavy mužů)**
pero, tuš, papír, 20, 8 x 28, 7 cm
Neznač.
NG K 43710
- 92) Motiv z Vlašimi**
pastelky, papír, 32, 1 x 21, 2 cm
Znač.: vpravo dole *L. Šíma*
US PNP 1/83-3
- 93) Vytrubující anděl, (1923)**
dřevoryt, papír, 15 x 13, 8 - 24 x 15, 2 cm
Neznač.
NG R 164039
- 94) Anděl, 1923**
dřevoryt, papír, 18, 2 x 19-24 x 16, 5 cm
Znač. perem: vpravo dole *L. Šíma*
Dole (perem): *Na památku Vánoc 1923*
NG R 151528
- 95) Truchlící musa, 1923**
linoryt, papír, 23 x 15, 5 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *L.Šíma23*
Vlevo dole (tužkou): *R35*
NG R 151525

- 96) Novoročenka 1924, 1924**
dřevoryt, papír, 17, 3 x 7, 2-29, 4 x 15 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *L. Šíma*
Vlevo dole (tužkou): *Štastné Vánoce 1924!*
NG R 164045
- 97) Idyla II, (1926) [69]**
linoryt, papír, 10 x 15 cm
Znač. graficky: vlevo dole Š
MUD K 287
- 98) Milenci v krajině I, 1926**
dřevoryt, papír, 19, 6 x 25, 1-22, 8 x 30, 9 cm
Znač. graficky: vlevo dole Š
Na rubové straně (tužkou): *Lad. Šíma*
NG R 151522
Vyst.: Benešov 1932, č. 37
Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 5
- 99) Milenci v krajině II, 1926 [70]**
linoryt, papír, 19, 5 x 25-23 x 30, 7 cm
Znač. graficky: vlevo dole Š
NG R 164043
Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 5
- 100) Bez názvu (Sedící žena), (1927) [71]**
dřevoryt, papír, 9 x 9 cm
Znač. graficky: vlevo dole *L Š*
MUD G 641
- 101) Dívka, (1927)**
dřevoryt, papír, 8, 9 x 9-15 x 15, 4 cm
Znač. graficky: vlevo dole *L Š*
NG R 164025

- 102) Dívka sedící v krajině, 1927**
dřevoryt, papír, 9 x 9, 1-15 x 15, 5 cm
Znač. graficky: vlevo dole L Š
Na rubové straně (tužkou): *Lad. Šíma*
NG R 151534
- 103) Na jaře I (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1927 [72]**
linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. graficky: vlevo dole L Š
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*
LA PNP 39/67, 60
- 104) Na jaře II (pohlednice Boženě Šimové), 1927 [73]**
linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. graficky: vlevo dole L Š
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*
LA PNP 77/67, 319
- 105) Spící Venuše s Amorem, 1929 [74]**
linoryt, papír, 16 x 19, 5 cm
Znač. perem: vpravo dole *vánoce 1929 Lad. Šíma č. 9*
MUD G 1041
Literatura: Červenka, 2001, repr. s. 8
- 106) Milenci v krajině – Amor a Psyché, (1929) [75]**
dřevoryt, papír, 14, 9 x 19, 9-20, 4 x 23 cm
Neznač.
NG R 151526
Literatura: Červenka, 2001, repr. s. 8
- 107) Venuše a Amor, (1929)**
dřevoryt, papír, 14, 8 x 19, 7-20, 4 x 23, 2 cm
Neznač.
NG R 164041

108) T. G. M. 1850–1930 I, 1930

dřevoryt, papír, 29 x 19, 3–36, 7 x 27, 4 cm

Znač. perem: vpravo dole *Lad. Šíma*30.

Vlevo dole č. 12.

NG R 164037

109) T. G. M. 1850–1930 II, 1930

linoryt, papír, 30 x 19, 5 cm

Znač.: vpravo dole *Lad. Šíma* 30

Vlevo dole č. 17

MUD G 647

110) T. G. Masaryk 1850–1930, 1930 [76]

linoryt, papír, 29 x 19 cm

Znač. perem: vpravo dole *Lad. Šíma* 1930

Vlevo dole (perem): č. 35. *Příteli p. Ondráškovi na památku* 1937.

MUD K 282

111) Novoročenka 1931, (1930–1931)

dřevoryt, papír, 28, 5 x 25, 9 cm

Znač.: vpravo dole *Lad. Šíma*

Vpravo dole *zimní motiv s barokní bránou*

US PNP 1/83–5

112) V zasněženém parku, 1931

linoryt, papír, 23, 5 x 20, 7–28, 5 x 25, 8 cm

Znač. perem: vpravo dole *Mé Božce Láda Šíma. 1931*

Vlevo dole (perem): č.1.

NG R 164034

113) Novoročenka 1933, 1932

linoryt, papír, 20 x 16, 4 cm

Znač. tužkou: dole uprostřed *Lad. Šíma*

NG R 151531

114) Novoročenka 1934, 1933

linoryt, papír, 15 x 20, 3-20, 9 x 26 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad Šíma*.

NG R 151533

115) Oslavný večer na počest 60. narozenin Josefa Suka, 1933

tisk, papír, 59 x 88, 5 cm

Neznač.

MUD Gd 4407

116) Gloria in excelsis deo I, (1934) [77]

linoryt, papír, 20 x 26, 5 cm

Neznač.

MUD G 644

117) Gloria in excelsis deo II, 1934

linoryt, papír, 20 x 26, 7-20 x 35 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *1934. Láda Drahé Božce v lásce a s blahopřáním*

Vlevo dole (tužkou): *čís. 1.*

NG R 151523

118) Asrael, (1935)

linoryt, papír, 23, 5 x 15 cm

Znač.: vpravo dole *L. Šíma*

Vlevo dole *Asrael*

MUD G 646

119) Anděl zkázy, 1935 [79]

linoryt, papír, 25, 2 x 18, 5 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*

MG C 24013

120) Pochodeň - Izrael, 1935

linoryt, papír, 29, 2 x 21, 1 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1935*

NG R 151530

121) Pamětní list (Asrael), 1935 [80]

linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1935*

SOA v Praze – SOkA Benešov 22, 4

122) Truchlící musa I, 1935

linoryt, papír, 29, 3 x 21, 8 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1935*

NG R 151524

123) Genius hudby, 1935 [81]

linoryt, papír, 25, 2 x 18, 4 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1935*

MG C 24012

124) Truchlící musa II, 1935 [82]

linoryt, papír, 61 x 39 cm

Znač. perem: vlevo dole Š

Vpravo dole (perem): *č.10. Pod dojmem smrti mistra Jos. Suka. Lad. Šíma 1935: Truchlící Musa. Příteli Karlu Chlupáčovi na památku.*

MUD G 1055

125) Pamětní list (Truchlící musa), 1935 [83]

linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1935*

SOA v Praze – SOkA Benešov 22, 4

126) Diplom výstavy v Benešově, (1935 - 1936)

linoryt, papír, 41, 5 x 45, 8 cm

Neznač.

NG R 127956

127) Novoročenka: Zahlad' svár a bídu, 1936

linoryt, papír, 21 x 15-26, 5 x 20, 2 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *p.f.1936.Lad.Šíma*

NG R 164036

128) Novoročenka 1936, 1936

linoryt, papír, 21, 4 x 15, 2-26, 4 x 20, 4 cm

Neznač.

NG R 151527

129) Poutník I, 1936 [84]

dřevoryt (xylografie), papír, 28, 5 x 21 cm

Znač. tužkou: vpravo dole č. 6. *Lad. Šíma 36*

US PNP IG 11943

130) Poutník II, 1936

linoryt, kolorovaný, papír, 23, 2 x 17, 7-28, 5 x 20, 8 cm

Znač. tužkou: vlevo dole *Mé Božce k vánocům 36 a s přáním šťastné pouti do roku 37 v lásce Láda.č1.*

NG R 164028

131) Ilustrace: Stařec u okna, 1936

linoryt, papír, 16, 2 x 12-20, 8 x 20, 2 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad.Šíma1936*

Vlevo dole (tužkou): č. 1. *Ilustrace. Božce*

NG R 164029

132) Chlapec s ratolestí, 1936

linoryt, papír, 15 x 13-20, 8 x 20, 3 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma36.*

Vlevo dole (tužkou): č. 1. *Mé Božce.*

NG R 164031

133) Hrající si děti, 1936

linoryt, papír, 14 x 13, 4-20, 7 x 20, 2 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma1936*

Vlevo dole (tužkou): č. 1. *Ilustrace. Božce*

NG R 164032

134) Večer klasické komorní hudby (obálka programu), 1936 [86]

linoryt, papír, 30, 5 x 21, 8 cm

Znač. graficky: vlevo dole Š

SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4

- 135) Na zřízení Sukovy pamětní desky (Asrael), 1936 [87]**
linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm
Znač. graficky: vpravo dole Š
SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4
- 136) Na zřízení Sukovy pamětní desky (Truhlící musa), 1936 [88]**
linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm
Znač. graficky: vlevo dole Š
SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4
- 137) Památce dr. Huga Rindlera I, 1936 [89]**
linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm
Znač. graficky: vpravo dole Š
SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4
- 138) Památce dr. Huga Rindlera II, (1936 – 1937)**
linoryt, papír, 27, 1 x 15–30 x 19, 9 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*; vpravo dole (graficky): Š
Vlevo dole (tužkou): č.9.
NG R 164027
- 139) Památce dr. Huga Rindlera III, 1937**
linoryt, papír, 30 x 20 cm
Znač.: vpravo dole *Lad. Šíma 37*
MUD G 645
- 140) Pamětní list (Památce dr. Huga Rindlera), 1937 [90]**
linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 37.*; vpravo dole (graficky): Š
Vlevo dole (tužkou): č.14.
SOA v Praze – SOkA Benešov 22, 4
- 141) Úsvit, 1937**
linoryt, papír, 23, 5 x 17, 9–28, 5 x 21 cm
Neznač.
NG R 151532

142) Narození vnuka, 1937

linoryt, papír, 21 x 17, 9-35 x 33 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*1937

Vlevo dole (tužkou): č.8.

NG R 164024

143) Večer moderních českých autorů (obálka programu), 1937 [91]

linoryt, papír, 30, 5 x 21, 8 cm

Znač. graficky: vlevo dole Š

SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4

144) Podzim 1938 I, 1938 [92]

linoryt, papír, 23 x 14, 5 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad Šíma 38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š

MUD G 640

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 9

145) Podzim 1938 II, 1938 [93]

linoryt, papír, 25 x 17, 5 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *L. Šíma 38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š

MUD K 283

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 9

146) Podzim I, 1938 [94]

linoryt, papír, 22 x 14, 4-26, 2 x 17, 7 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*38; dole téměř uprostřed (graficky): Š

NG R 151529

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 9

147) Podzim II, 1938 [95]

linoryt, papír, 21, 8 x 14, 2 - 26, 9 x 17, 5 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*38; dole téměř uprostřed (graficky): Š

NG R 164035

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 9

148) BS, Smetanův večer (obálka programu), 1939 [96]

linoryt, papír, 12, 5 x 7, 3 cm

Neznač.

SOA v Praze – SOkA Benešov 19, 4

149) Jesličky, 1940 [97]

linoryt, papír, 23 x 19 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1940*; vpravo dole (graficky): *LŠ*

MUD K 284

150) Rodina, 1940

linoryt, papír, 21, 8 x 19–26 x 23 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1940*; vpravo dole (graficky): *LŠ*

NG O 164030

151) Kresba (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1940 [98]

linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm

Znač. perem: vpravo dole *LŠ40*

Na rubové straně (graficky): *LAD. ŠÍMA, 1940: KRESBA*

LA PNP 39/67, 104

152) Tři králové I, 1941

linoryt, papír, 15, 1 x 17, 5–17, 6 x 20, 1 cm

Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma*

Vlevo dole (tužkou): č. 28

NG R 151521

153) Tři králové II, 1941

linoryt, papír, 15 x 17, 2–17, 5 x 20, 1 cm

Znač. tužkou: vpravo dole č. 1. *Lad. Šíma*

Vlevo dole (tužkou): *Mé Božce Láda 1941 Leden.*

NG R 164040

154) Blaník (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1942 [99]

litografie, papír, 9, 7 x 11, 2 cm

Neznač.

Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Blaník, Olej*

LA PNP 39/67, 65

- 155) Kunvald v Čechách – Kolébka Jednoty bratrské (pohlednice Jiřímu Maxovi),**
1942 [100]
barevná litografie, papír, 14, 2 x 11, 8 cm
Neznač.
Na rubové straně (graficky): LAD. ŠÍMA: KUNVALD V ČECHÁCH – kolébka Jednoty
bratrské
LA PNP 39/67, 63
- 156) Stará cihelna (pohlednice Jiřímu Maxovi),** 1943 [101]
litografie, papír, 84 x 95 cm
Neznač.
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Stará cihelna. Olej.*
LA PNP 39/67, 1
- 157) Kresba na biblický text I (pohlednice Jiřímu Maxovi),** 1944 [102]
litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. graficky: vpravo dole *LŠ44*
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*
LA PNP 39/67, 80
- 158) Kresba na biblický text II (pohlednice Petra Timotea),** 1944 [103]
litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. graficky: vpravo dole *LŠ44*
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*
LA PNP 20/69, 245
- 159) Kresba na biblický text III (pohlednice Petra Timotea),** 1944 [104]
litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Znač. graficky: vpravo dole *LŠ44*
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*
LA PNP 45/69, 58
- 160) O lásce a flirtu (kniha Jaroslava Šimsy),** 1948 [105]
tisk, papír, 34 x 21 cm
Neznač.
VKO

161) Svatá rodina, 1948

linoryt, papír, 22 x 19 cm

Znač.: vpravo dole LŠ; *Lad. Šíma 1948*

Vlevo dole Manželům Dr. Kloudovým v oddaném přátelství

MUD G 5588

162) Dožínky, 1948

linoryt, papír, 15, 1 x 12, 5-17, 4 x 14, 3 cm

Znač. tužkou: vpravo dole LŠ48

NG R 164033

163) Linoryt I (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948 [106]

linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm

Neznač.

Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Linoryt*

LA PNP 39/67, 4

164) Linoryt II (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948 [107]

linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm

Neznač.

Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Linoryt*

LA PNP 39/67, 87

165) Linoryt III (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948 [108]

linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm

Neznač.

Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Linoryt*

LA PNP 39/67, 0

166) Vinař I (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948 [109]

linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm

Neznač.

Na rubové straně (graficky): *L. Šíma 1948. Vinař. Původní linoleoryt.*

LA PNP 39/67, 100

- 167) Vinař II (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948 [110]**
linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm
Neznač.
Na rubové straně (graficky): *L. Šíma 1948. Vinař. Původní linoleoryt.*
LA PNP 39/67, 103
- 168) Pavel u Damašku, 1949 [111]**
linoryt, papír, 15, 5 x 11 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *L. Šíma 1949*
Na rubové straně (graficky): *Lad. Šíma: Pavel u damašku. Pův. linoryt.*
MUD G 5589
- 169) Dožínky v Konopišti, 1951**
linoryt, papír, 12, 8 x 13, 7 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *L. Šíma 51.*
NG R 164023
- 170) Bez názvu (Klečící žena – k úmrtí Josefa Suka), 1955 [112]**
linoryt, papír, 29 x 21, 5 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1955*
MUD G 643
- 171) Žena s harfou, 1955**
linoryt, papír, 29, 2 x 21, 6 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Lad. Šíma 1955*
NG R 164042
- 172) Požár, 1955**
linoryt, papír, 29, 2 x 20, 9 cm
Znač. tužkou: vpravo dole *Lad Šíma 1955*
NG R 164044
- 173) Bez názvu (Žena se srpem)**
linoryt, papír, 17, 5 x 14, 5 cm
Neznač.
MUD G 642

174) Skupina pod stromem

dřevoryt, papír, 15, 2 x 13, 5-24 x 16, 2 cm

Neznač.

NG R 164026

175) Žena s lyrou

linoryt, papír, 20 x 13, 1-25 x 18, 5 cm

Neznač.

NG R 164038

176) Zamyšlená (na rubu: Stojící akt), (1905) [113]

olej, lepenka, 97, 5 x 72 cm

Neznač.

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 56

177) Moje první přání, (kolem 1905) [115]

olej, plátno, 32, 5 x 29, 5 cm

Neznač.

Na rubu autorsky *moje první přání*

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 52

178) Ulice, (kolem 1905) [116]

olej, lepenka, 88 x 69 cm

Znač. barvou: vpravo dole Šíma

GASK O 1306

179) Vodopád na potoku, (1906-1908) [117]

olej, lepenka, 69 x 56 cm

Neznač.

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 54

180) Studie k podobizně ženy (umělcova matka?), kolem 1907

olej, plátno, 63 x 47 cm

Neznač.

NG O 10690

181) Ze Stromovky, 1907–1908 [118]

olej, plátno, 55 x 48 cm

Neznač.

Vlastnictví neznámé

Literatura: Lamač 1988, repr. s. 45

182) Mladík v krajině, 1907–1909 [119]

olej, plátno, 44 x 44 cm

Neznač.

Vlastnictví neznámé

Literatura: Lamač 1988, repr. s. 68

183) Krajina u Cmuntu, (1908)

tempera, karton, 70 x 82 cm

Znač.: na rubu *L. Šíma: Krajina u Cmuntu. (V posledním roce Akademie)*

MUD O 275

Vyst.: Pečírka 1959, č. 10; Pečírka 1961, č. 3

184) Autoportrét, (kolem 1908) [120]

olej, plátno, 74 x 98, 5 cm

Neznač.

Soukromá sbírka

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 55

185) Fialové kameny, kolem 1908

olej, lepenka, 71, 5 x 99 cm

Neznač.

NG O 10691

186) Na Žampachu, 1908–1909 [123]

olej, plátno, 72 x 94, 5 cm

Znač.: na rubu *Na Žampachu (u Jílového) 1908 nebo 1909 L. Šíma*

Soukromá sbírka

Vyst.: Pečírka 1959, č. 8

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 55

- 187) Skleníky**, (1908–1909) [124]
olej, plátno, 70 x 63 cm
Neznač.
Soukromá sbírka
Vyst.: Pečírka 1959, č. 11; Pečírka 1961, č. 25
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 57
- 188) V parku**, (kolem 1908–1910) [125]
olej, plátno, 42 x 49 cm
Znač. barvou: vpravo dole *Šíma*
Soukromá sbírka
- 189) Podvečer na Vysočině**, (kolem 1908–1910) [126]
olej, plátno, 31,5 x 38 cm
Znač. barvou: vlevo dole *Šíma*
OGV O 1205
- 190) Spiritisté**, (po 1910) [127]
olej, plátno, 84,3 x 74,2 cm
Neznač.
GHMP M-2373
- 191) Náhrobek**, (po 1910) [128]
olej, plátno, 92 x 66 cm
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 54
- 192) Symbolistní scéna**, (po 1910) [129]
olej, plátno, 90 x 101 cm
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 54

- 193) Idyla I**, 1911 [130]
olej, plátno, 120 x 109 cm
Znač. barvou: vpravo dole Š.
Vlastnictví neznámé
Vyst.: Lamač 1988, č. 287
Literatura: Umělecký měsíčník 1912, repr. s. 101
- 194) Rodina I**, 1911 [132]
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Umělecký měsíčník 1912, repr. nestr.
- 195) Muž s holí**, 1912 [133]
olej, plátno, 100 x 65 cm
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Lamač 1988, repr. s. 287
- 196) Figurální scéna (V nevěstinci)**, 1912–1914 [134]
olej, plátno, 95 x 94, 5 cm
Neznač.
NG O 10693
Vyst.: Praha 2007, č. 327; Ostrava 2008, č. 220
- 197) Nemocný**, kolem 1915
olej, plátno, 100 x 115 cm
Neznač.
NG O 10692
- 198) Z Itálie**, 1916 [138]
olej, plátno, 67 x 92 cm
Znač. barvou: vpravo dole *Šíma 16*
Soukromá sbírka
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 59

- 199) Z Albánie, 1916 [139]**
olej, plátno, 67 x 92 cm
Znač. barvou: vpravo dole *Šíma 16*
OGL O 481
Literatura: Liberec 1974, repr. s. 76
- 200) Bez názvu (Pohled na krajinu), (1916–1919) [140]**
olej, plátno, 77 x 62 cm
Neznač.
Soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové
- 201) Z Černé Hory, 1918 [141]**
olej, plátno, 94 x 69 cm
Znač. barvou: vlevo dole L. Šíma 18
Soukromá sbírka
- 202) Motiv z Černé Hory, (1918) [142]**
olej, plátno, 60, 5 x 67, 5 cm
Znač. barvou: vpravo dole *Šíma*
Vlastnictví neznámé
- 203) Z Fürstenberské zahrady, 1919 [143]**
olej, plátno, 99 x 65 cm
Znač. barvou: vlevo dole *ŠÍMA 19*
Soukromá sbírka
Vyst.: Benešov 1932, č. 10; Pečírka 1961, č. 34
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 60
- 204) Daliborka, 1919 [144]**
olej, plátno, 68, 5 x 58, 2 cm
Znač. barvou: vlevo dole L. *ŠÍMA 16 19*
GHMP M-2370
Literatura: Žákavec 1919–1920, repr. s. 80

- 205) Kostel sv. Mikuláše, 1919 [145]**
olej, plátno, 63, 4 x 58, 7 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L. ŠÍMA 19*
GHMP M-2371
Vyst.: Benešov 1932, č. 25; Pečírka 1961, č. 20
- 206) Monte Baldo přes Bocca di Navene, 1919 [146]**
olej, plátno, 85 x 74 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-694
- 207) Linie mezi Grappou a Assalone, 1919 [147]**
olej, plátno, 83 x 74 cm
Neznač.
VHÚ XII-695
- 208) Z Nervesy – Rozbité domy, 1919 [148]**
olej, plátno, 115 x 100 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-708
- 209) Vrchol Monte Grappo I, 1919 [150]**
olej, plátno, 94 x 69 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-712
- 210) Hřbitov legionářů pod Col del Rosso, 1919 [151]**
olej, plátno, 66, 5 x 57 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-717
- 211) Kostel v San Dona di Piave, 1919 [149]**
olej, plátno, 110 x 100, 5 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-721

- 212) Val Bella, 1919 [152]**
olej, plátno, 115 x 109 cm
Neznač.
VHÚ XII-723
- 213) Cesta do Bocca di Navene, 1919 [155]**
olej, plátno, 84 x 74 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-725
Literatura: Brno 2008, repr. s. 82
- 214) Cima Tre Pezzi – Úkryt naslouchací stanice, 1919 [156]**
olej, plátno, 65 x 54 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-728
- 215) Červený kříž pod Val Bello – Obvaziště čs. legií, 1919 [157]**
olej, plátno, 92 x 92 cm
Neznač.
VHÚ XII-731
- 216) Sasso Sega – Kóta 703, 1919 [158]**
olej, plátno, 73 x 83 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-743
- 217) Přední stráž na Monte Grapo, 1919 [159]**
olej, plátno, 74 x 84 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-744
Literatura: Nejedlý 1919 – 1920, repr. s. 177; Charvátová 1967, repr. s. 13
- 218) Monte Grappa, 1919 [160]**
olej, plátno, 74 x 84 cm
Neznač.
VHÚ XII-747
Literatura: Brno 2008, repr. s. 49; Nejedlý 1919 – 1920, repr. před s. 175

- 219) Doss Alto - Kóta 703, 1919 [161]**
olej, plátno, 83 x 73 cm
Neznač.
VHÚ XII-764
Vyst.: Blažková 1945, č. 47
- 220) Gardské jezero od Monte Baldo, 1919 [162]**
olej, plátno, 100 x 115, 5 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*
VHÚ XII-766
Literatura: Brno 2008, repr. s. 82
- 221) Z Brentonica, 1919 [153]**
olej, plátno, 84 x 74 cm
Neznač.
VHÚ XII-767
- 222) Abadia di Nervesa, 1919 [163]**
olej, plátno, 115 x 100 cm
Neznač.
VHÚ XII-800
- 223) Boka Kotorská, (1919) [164]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Žákavec 1919-1920, repr. s. 79
- 224) Cesta na Altissimo, (1919) [165]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Nejedlý 1919-1920, repr. s. 176

- 225) Delta Piave (Československé zákopy), (1919) [166]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Nejedlý 1919–1920, repr. s. 171
- 226) Kostel Jana Křtitele v Nervese na Piavě, (1919) [167]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Nejedlý 1919–1920, repr. s. 170
- 227) Piava u Passarelly, (1919) [168]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Nejedlý 1919–1920, repr. nestr. (před s. 175)
- 228) Vrchol Monte Grappy II, (1919) [169]**
olej, plátno, bez rozměrů
Neznač.
Vlastnictví neznámé
Literatura: Nejedlý 1919–1920, repr. nestr. (před s. 175)
- 229) Rybník u Dobré Vody, 1920**
olej, plátno, 74 x 84, 5 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA20*.
Na slepém rámu (patrně cizí rukou): *ak. malíř ladislav Šíma*
NG O 13047
Vyst.: Pečírka 1959, č. 19; Pečírka 1961, č. 6
- 230) Zrcadlení, 1920 [170]**
olej, plátno, 90, 5 x 100 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma 20*
Soukromá sbírka
Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 58

231) Samotář, kolem 1920

olej, plátno, 70, 5 x 91 cm

Neznač.

Na slepém rámu vlevo (patrně cizí rukou) *akademický malíř Ladislav Šíma, (vdova po umělci)*

NG O 11690

232) Spící nymfa, 20. léta 20. století

olej, plátno, 50 x 68, 5 cm

Neznač.

NG O 10694

Vyst.: Pečírka 1959, č. 14; Pečírka 1961, č. 5

Literatura: Umělecký měsíčník 1912, repr.

233) Rodina II, 20. léta 20. století

olej, plátno, 97 x 70 cm

Neznač.

NG O 10695

234) Návrat, 20. léta 20. století

olej, plátno, 65, 5 x 44 cm

Neznač.

Na slepém rámu nahoře (patrně cizí rukou) *ak. malíř ladislav Šíma*

NG O 13049

Vyst.: Pečírka 1959, č. 22; Pečírka 1961, č. 7

235) Žena s andělem, (20. léta 20. století) [171]

olej, plátno, 102, 5 x 70, 5 cm

Neznač.

Vlastnictví neznámé

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 58

236) Pražské předměstí, (20. léta 20. století) [175]

olej, plátno, 61 x 64 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L. Šíma*

Vlastnictví neznámé

237) Zvěstování, (20. léta 20. století)

olej, plátno, 50 x 41 cm

Neznač.

NG O 15324

Vyst.: Mánes 1924, č. 178

238) Dvojice, 1921

olej, plátno, 49 x 41 cm

Znač. barvou: vpravo dole *ŠÍMA 21*

NG O 14251

239) Zlaté návrší, 1924 [176]

olej, plátno, 57 x 45, 5 cm

Znač.: na rubu *Vzácné přítelkyni Janě Crhové L. Šíma 1924.*

Vlastnictví neznámé

240) Pod kopcem, 1927 [177]

olej, plátno, 44 x 50 cm

Znač. barvou: vlevo dole *L. Šíma 27*

Soukromá sbírka

241) Zřícenina, 1927 [178]

olej, plátno, 50 x 38 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L. Šíma 27*

Soukromá sbírka

242) Plovárna na Vltavě, 1927 [179]

olej, plátno, 90 x 70, 5 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma 27*

Soukromá sbírka

243) U lesa, (kolem 1927)

olej, plátno, 58 x 70 cm

Neznač.

NG O 3126

244) Pohled na město, 1928 [180]

olej, plátno, 90 x 100, 5 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma 28*

Vlastnictví neznámé

Literatura: Galerie Pictura 2013, repr. s. 59

245) Na konopištském potoce, 1929 [181]

olej, plátno, 101 x 90, 3 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA29*

GHMP M-2372

Vyst.: Benešov 1932, č. 6; Hradec Králové 1934, č. 28; Pečírka 1959, č. 29; Pečírka 1961, č. 13

246) Krajina z Benešovska (Pohled na Chvojen), 1929 [183]

olej, plátno, 64 x 91 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L. Šíma 29*

Vlastnictví neznámé

247) Pohled na Prachatice, (závěr 20. let 20. století) [184]

olej, plátno, 80, 5 x 67 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L. ŠÍMA*

Vlastnictví neznámé

248) Kvetoucí alej v Dubici, kolem 1930 [185]

olej, plátno, 34 x 47 cm

Znač. barvou: vpravo dole *Šíma*

GASK O 497

249) Cesta, 1930

olej, plátno, 102 x 91 cm

Znač. barvou: na slepém rámu na nálepce *Lad. Šíma Cesta*

NG O 13048

250) Lesní cesta I, 1930 [186]

olej, plátno, 68 x 55 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma.1930*

VČG O 185

Vyst.: Hradec Králové, č. 36

- 251) Při práci, 1932 [189]**
olej, plátno, 68, 5 x 50 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L. ŠÍMA 32*
OGL O 480
Vyst.: Hradec Králové, č. 30
Literatura: Liberec 1974, repr. s. 77
- 252) Na lehátku v zahradě, 1932**
olej, plátno, 90 x 70 cm
Znač. barvou: vlevo dole *Šíma 32*
NG O 10697
Vyst.: Pečírka 1959, č. 26; Pečírka 1961, č. 10
- 253) Zátíší s kyticí (cynie), 1933 [190]**
olej, plátno, 88 x 62 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma33.*
MUD O 56
Vyst.: Pečírka 1959, č. 45; Pečírka 1961, č. 21
- 254) Portrét ženy, 1933 [191]**
olej, plátno, 87, 2 x 76, 3 cm
Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA.33.*
GHMP M-2369
Vyst.: Mánes 1973, č. 111; Praha 1974, č. 44
- 255) Konopišťský potok, 1933**
olej, plátno, bez rozměrů
Znač. barvou: vlevo dole *L.ŠÍMA.33.*
Vlastnictví neznámé
Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 27
- 256) Podzim v parku, 1933**
olej, plátno, bez rozměrů
Znač. barvou: vlevo dole *L.ŠÍMA.33.*
Vlastnictví neznámé
Literatura: Týden rozhlasu 1942, repr. s. 10

257) Lesní cesta II, 1933 [192]

olej, plátno, bez rozměrů

Znač. barvou: vlevo dole *L.ŠÍMA.33.*

Vlastnictví neznámé

Vyst.: Hradec Králové 1934, č. 21

258) Krajina u Hostišova, 1934 [193]

olej, plátno, 100 x 90 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA.34.*

Vzadu na slepém rámu: *Panu primáři dr. L. Mertlovi ve vděku a oddanosti L.Š.;*

nálepka nečitelné datum Ladislav Šíma Krajina u Hostišova Olej 100 x 90

Soukromá sbírka

Vyst.: Benešov 1939, č. 61; Pečírka 1961, č. 51

259) Jaro v zahradě, 1934 [194]

olej, plátno, bez rozměrů

Znač. barvou: vlevo dole *L.ŠÍMA34*

Vlastnictví neznámé

Literatura: Pečírka 1959, repr. s. 5; Pečírka 1961, repr. s. 5; Charvátová 1967, repr. s. 17

260) Pivoňky, 1939 [195]

olej, plátno, 90 x 78, 4 cm

Znač. barvou: vlevo dole *L. Šíma 39*

GHMP M-2374

Vyst.: Benešov 1940, č. 36; Benešov 1946, č. 6; Pečírka 1959, č. 30; Pečírka 1961, č. 14

261) Bez názvu (Stromy), 1939 [197]

olej, plátno, 88 x 77 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA.39.*

Soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové

262) Kytice bezu, 1941 [198]

olej, plátno, 67 x 55 cm

Znač. barvou: vlevo dole *L. Šíma 41*

Soukromá sbírka

Vyst.: Pečírka 1942, č. 7; Benešov 1946, č. 21

263) Podzim v Konopišti, 1946 [199]

olej, plátno, 66 x 47 cm

Znač. barvou: vlevo dole *L. Šíma 46*

MUD O 65

Vyst.: Benešov 1939, č. 67; Pečírka 1947, č. 13; Pečírka 1961, č. 46

264) Milosrdný Samaritán, 1947 [200]

olej, plátno, 82 x 60 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L. Šíma 47*

Vlastnictví neznámé

Vyst.: Pečírka 1961, č. 50; Pečírka 1959, č. 34

265) Zátíší s kyticí, 1949 [201]

olej, plátno, 60 x 40 cm

Znač. barvou: vlevo dole *L. Šíma 49*

MUD O 281

266) Bez názvu (Zátíší s vázou květin), 1955 [202]

olej, plátno, 95 x 86 cm

Znač. barvou: vpravo dole *L.Šíma55*

Soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové

267) Smutný muž

olej, lepenka, 43 x 30, 5 cm

Neznač.

NG O 10696

268) V Jizerských horách [203]

olej, plátno, bez rozměrů

Znač. barvou: vpravo dole *L.ŠÍMA*

Vlastnictví neznámé

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 7

269) Žena před zrcadlem [204]

olej, plátno, bez rozměrů

Neznač.

Vlastnictví neznámé

Literatura: Charvátová 1967, repr. s. 21

11. Seznam obrazových příloh

1. Antonie a Josef Šímovi, rodiče Ladislava Šímy, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 338.
2. Ladislav Šíma se synem Janem, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 339.
3. Reprodukce fotografie z I. výstavy SVU, leden 1912. Foto převzato: Miroslav Lamač, *Osmá a Skupina výtvarných umělců (1907–1917)*, Praha 1988, s. 180.
4. Ladislav Šíma a Karel Červenka na Pleši, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 340.
5. Ladislav Šíma s chotí Boženou, 1936. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 337.
6. Profesorský sbor Benešov, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 351.
7. Vila Na Mydlářce, Benešov, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 349.
8. Vila Ladislava Šímy, okolo 1937-1945. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Procházka Viktor Šímovi Ladislavu – pohlednice/fotografie), přír. č. 39/67, inv. č. 32.
9. Ladislav Šíma a Václav Pavlík, výstava v Hradci Králové, 1934. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 346.
10. Reprodukce fotografie z výstavy Ladislava Šímy v Praze, 1942. Foto převzato: Neznámý autor, *Výstava obrazů Ladislava Šímy, Týden rozhlasu IX*, 1942, č. 34, s. 10.

11. Ladislav Šíma a Leontina Mašínová, nedatováno. Foto: LA PNP, fond Šíma Ladislav – fotografie, přír. č. 20/69, inv. č. 341.
12. Ladislav Šíma, *Promenáda v parku*, 1900–1905 (?), uhel, papír, 27 x 25 cm, neznáč., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 52.
13. Ladislav Šíma, *Kavárenská scéna*, 1900–1905 (?), akvarel, tužka, karton, 36 x 36 cm, neznáč., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 53.
14. Ladislav Šíma, *Spiritistická seance*, kolem 1910, tuš, karton, 34 x 31 cm, znač. vpravo dole (tuší): L. Š., soukromá sbírka Patrika Šimona. Foto: Patrik Šimon. Literatura: Milan Hlavačka – Sixtus Bolom-Kotari – Patrik Šimon, *V zákopech myslí: život, víra a umění na prahu Velké války*, Praha 2014, s. 86. – *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 53.
15. Ladislav Šíma, *Marina*, 1926, akvarel, papír, 25, 3 x 35 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma 29.V.1926*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
16. Ladislav Šíma, *Čtenářka*, 1927, barevný pastel, papír, 42, 5 x 53, 5 cm, znač. vpravo dole (perem): *L. Šíma 27*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 62.
17. Ladislav Šíma, *Ležící*, 1935, tuš, papír, 34, 7 x 43, 1 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Š. 35.*, GHMP, inv. č. K-124. Vyfoceno: 14. srpna 2017.

18. Ladislav Šíma, *Odpočívající*, 1935, tuš, papír, 34 x 42, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma 35.*, GHMP, inv. č. K-1117. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
19. Alfréd Justitz, *Akt*, 1921, tuš, papír, bez rozměrů, neznač., GHMP, inv. č. K-141.
20. Ladislav Šíma, *Sen*, 1935, tuš, papír, 43 x 34 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ.35*, GHMP, inv. č. K-125. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
21. Ladislav Šíma, *Naslouchající hudbě*, 1935–1938 (?), tuš, papír, 46 x 34, 8 cm, znač. vpravo dole (tuší): *Š.*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1940 (?)*“, GHMP, inv. č. K-122. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
22. Ladislav Šíma, *Cirkus*, 1935–1940 (?), tuš, barevný pastel, papír, 29, 5 x 40, 5 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L. Šíma*, Galerie Pictura v Praze. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 61.
23. Ladislav Šíma, *Zasněná*, 1936, akvarel, tuš, uhel, karton, 38, 5 x 32, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma 36*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1942*“, vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 63.
24. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Čtenářka)*, 1936, akvarel, tuš, karton, 28 x 23 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma 36...*, soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové. Foto: Kateřina Žáková.
25. Ladislav Šíma, *Na zahradě*, 1937, tuš, papír, 28, 4 x 36, 2 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Š. 37.*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1938*“, GVUO, inv. č. Gr 7584. Vyfoceno: 27. července 2017.
26. Ladislav Šíma, *Krajina*, 1937, tuš, pastel, papír, 33, 9 x 45, 3 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L. Šíma. 37*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.

27. Ladislav Šíma, *Příteli Ondráškovi* (pohlednice), 1937, akvarel, tuš, papír, 14 x 9 cm, znač. vpravo nahoře (tuší): *L. Šíma 1937. Příteli Ondráškovi.*; vlevo dole (tuší): „Š.“, MUD, inv. č. K 285. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
28. Ladislav Šíma, *Čínské kimono*, 1937, akvarel, papír, 53, 8 x 42, 3 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. ŠÍMA.37.*, GHMP, inv. č. K-515. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
29. Ladislav Šíma, *Žlutý dům*, 1937, akvarel, tuš, papír, 67 x 52 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L. ŠÍMA.37.*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 64.
30. Ladislav Šíma, *Autoportrét*, 1939, pero, papír, 28, 3 x 21 cm, znač. dole uprostřed (perem): *LŠ 39.*, GHMP, inv. č. K-127. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
31. Ladislav Šíma, *Máky*, 1939, tempera, tuš, papír, 63 x 48 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L.Šíma39.*, soukromá sbírka Kateřiny Žákové. Foto: Kateřina Žáková.
32. Ladislav Šíma, *Na Lidice*, 1939, tuš, akvarel, papír, 30 x 22, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ 39.*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
33. Ladislav Šíma, *Má milá...* (dopis Boženě Šimové), 1939, tuš, papír, 33 x 28 cm, znač. vpravo dole (perem): *12.IV.39. Tvůj Láda*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šimové Boženě), přír. č. 45/69, inv. č. 146. Vyfoceno: 25. září 2017.
34. Ladislav Šíma, *Portrét paní B. Š.*, 1939, akvarel, tuš, papír, 50, 7 x 36, 4 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma39.*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu 1942*“, GHMP, inv. č. K-516. Vyfoceno: 14. srpna 2017. Literatura: Neznámý autor, *Výstava obrazů Ladislava Šímy, Týden rozhlasu IX*, 1942, č. 34, s. 10. — Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959, s. 6.

35. Ladislav Šíma, *Podobizna umělcova*, 1939, akvarel, tuš, papír, 50, 7 x 36, 4 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma39*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959, s. 7.
36. Ladislav Šíma, *Lidice*, 1939, akvarel, tuš, papír, 30 x 22, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ39.*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukční katalog. Výběr výtvarného umění* (kat. aukce), Obecní dům v Praze 2017, s. 167.
37. Ladislav Šíma, *To jim povídám milej pane...* (pohlednice Boženě Šímové), 40. léta 20. století, tužka, tuš, papír, 11, 5 x 17 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ 4.*(nečitelné), LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šímové Boženě), přír. č. 45/69, inv. č. 148. Vyfoceno: 25. září 2017.
38. Ladislav Šíma, *Zátíší s ovocem*, 1940, kvaš, papír, 49, 7 x 64, 3 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma 40.*, OGL, inv. č. K 2062. Foto: OGL.
39. Ladislav Šíma, *Růžový kavalír*, 1940, tuš, barevný pastel, papír, 28 x 22 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ40 Růžový kavalír*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 61.
40. Ladislav Šíma, *Nákresy jeviště, jevištní dekorace* (6 kusů), 1940, tužka, pero, pastelky, papír, 30, 7 x 22 cm, neznač., SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – registratura: spisy, inv. č. 4, k. 1. Vyfoceno: 26. července 2017.
41. Ladislav Šíma, *Jiřiny ve váze*, 1940, akvarel, tuš, papír, 60, 7 x 43 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L.Šíma40*, OGL, inv. č. K 2061. Foto: OGL.
42. Ladislav Šíma, *Zbav nás zlého*, 1940, tempera, tuš, papír, 50 x 66, 2 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L.ŠÍMA 1940*; na rubu razítko: „*Vystaveno v Mánesu v roce 1942*“, GHMP, inv. č. K-517. Vyfoceno: 14. srpna 2017.

43. Ladislav Šíma, *Koupání*, 1940, akvarel, tuš, papír, 50 x 65 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma40.*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 62.
44. Ladislav Šíma, *Cestou do Roztok*, 1940, tuš, pastelky, papír, 17 x 11 cm, znač. vlevo dole (perem): *LŠ*; na zadní straně: *Marii*, Antik Mašek, aukční síň Karlovy Vary. Foto: Antik Mašek.
45. Ladislav Šíma, *Pád*, 1940, rudka, tuš, papír, bez rozměrů, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ40*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Neznámý autor, Výstava obrazů Ladislava Šímy, *Týden rozhlasu IX*, 1942, č. 34, s. 10.
46. Ladislav Šíma, *Svědomí*, 1941, tuš, akvarel, papír, 34, 5 x 25 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ41*; dole uprostřed (tuší): „*Svědomí*“; na rubu vpravo (tužkou): „*Lad. Šíma. Hitler. 1941 (Svědomí)*“, MUD, inv. č. G 4722. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
47. Ladislav Šíma, *Klavíristka*, 1941, tuš, papír, 33 x 26, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ41*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 61.
48. Ladislav Šíma, *Dadej, hajej,...* (pohlednice Boženě Šimové), 1941, tuš, papír, 18, 5 x 17, 5 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ41.*; vlevo nahoře dedikace (perem): „*Božce. Láda 12. VII. 41.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šimové Boženě), přír. č. 45/69, inv. č. 147. Vyfoceno: 25. září 2017.
49. Ladislav Šíma, *Domácí koncert*, 1941, akvarel, tuš, karton, 34, 5 x 24, 5 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ41*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 63.

50. Ladislav Šíma, *Nebeská hudba*, 1942, tuš, akvarel, papír, 59, 5 x 42, 5 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ42*; vlevo nahoře dedikace (perem): „*Mé Božce k vánocům 1942. Lád'a*“, Galerie Pictura v Praze. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 63.
51. Ladislav Šíma, *Pomóóc, dyť voni nám přeříznou i tu kozu!!* (pohlednice Ladislavu Mertlovi), 1942, tuš, papír, 15, 5 x 15, 5 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ42*; vlevo nahoře (perem): „*Pomóóc, dyť voni nám přeříznou i tu kozu!!*“; vlevo dole dedikace (perem): „*Panu primáři...L Mertlovi.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Mertlovi Ladislavu), přír. č. 20/69, inv. č. 326. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
52. Ladislav Šíma, *Karikatura – Autoportrét*, 1943, pero, papír, 27, 6 x 20 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ 43*; dole uprostřed (perem): „*Karlovarští vzpomněli, to je holt svátek!*“, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.
53. Ladislav Šíma, *Doma už je veseleji*, 1944, kombinovaná technika, papír, 29, 5 x 21 cm, znač. vlevo dole (perem): *LŠ 44*; dole uprostřed (perem): ... (nečitelné); na rubu: „*Lad. Šíma 1944 Doma už je veseleji II. verse. Je to kresba jinotajná, na dobré zprávy z Anglie i Sov. Svazu. Původně (za Protektorátu) se jmenovala prostě „Taneční motiv*“.“, Galerie Platýz v Praze. Foto: Galerie Platýz v Praze.
54. Ladislav Šíma, *Dlouhý, Široký a Bystrozraká* (z dopisu Jiřímu Maxovi), 1944, tužka, pero, papír, 30, 4 x 23, 3 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ44*; vpravo dole (perem): „*DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÁ*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 66. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
55. Ladislav Šíma, *Republika*, 1944, akvarel, tuš, papír, 56, 5 x 39, 5 cm, znač. vlevo dole (tuší): *L.Šíma 44.*; vpravo dole (tuší): „*Božce 29.VII*“, GHMP, inv. č. K-1755. Vyfoceno: 14. srpna 2017.

56. Ladislav Šíma, *Básník, toť ozvěna věčnosti*, 1946, tuš, barevný pastel, papír, 40, 5 x 29 cm, znač. vpravo dole (perem): LŠ46; vlevo nahoře (perem): „Motto: *Básník, toť ozvěna věčnosti.*“, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 61.
57. Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (návrh knižní obálky), 1946, tužka, tuš, tempera, papír, 40 x 29 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 160. Vyfoceno: 25. července 2017.
58. Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (studie), 1946, tužka, tuš, papír, 40 x 29 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 161. Vyfoceno: 25. července 2017.
59. Ladislav Šíma, *Odpočívající po práci*, 1948, tuš, papír, 33, 2 x 45, 2 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L. Šíma48*, GHMP, inv. č. K-126. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
60. Ladislav Šíma, *Tanec*, 1948, tuš, rudka, papír, 44, 2 x 31, 9 cm, znač. vpravo dole (tuší): *LŠ48*, GHMP, inv. č. K-123. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
61. Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (návrh knižní obálky Jaroslava Šimsy), 1948, tužka, tuš, papír, 34 x 21 cm, neznač., LA PNP, fond Šíma Ladislav – kresby, přír. č. 45/69, inv. č. 159. Vyfoceno: 25. července 2017.
62. Ladislav Šíma, *Harfenistka*, 1948, akvarel, tuš, pastel, papír, 36 x 25 cm, znač. vpravo dole s dedikací (tužkou): „*Máři Dohnalové. V únoru 1948 L. Šíma*“, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.

63. Ladislav Šíma, *Detail kresby pro benešovskou městskou kroniku* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1950, akvarel, tuš, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ50*; dole (perem): „*To je detail kresby, kterou právě dělám v celé figuře pro benešovskou městskou kroniku.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), 9. srpna 1950, přír. č. 39/67, inv. č. 108. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
64. Ladislav Šíma, *Kytice*, 1952, akvarel, papír, 65 x 50 cm, znač. vpravo dole (tuší): *L.Šíma52*; vlevo dole dedikace (tuší): „*Mé drahé Božence k narozeninám.*“, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
65. Ladislav Šíma, *Prosím, dej tam ohřát vodu* (Autoportrét z dopisu Boženě Šimové), 1953, tužka, papír, 15, 3 x 10, 8 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *L.*; vpravo dole (tužkou): „*Prosím, dej tam ohřát vodu*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šimové Boženě), přír. č. 77/67, inv. č. 379. Vyfoceno: 25. září 2017.
66. Ladislav Šíma, *Autoportrét* (z dopisu Boženě Šimové), 1955, tužka, uhel, papír, 31, 6 x 23, 7 cm, znač. vlevo dole (tužkou): *Lad.Šíma 23.IX.55.*, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šimové Boženě), přír. č. 77/67, inv. č. 267. Vyfoceno: 25. září 2017.
67. Ladislav Šíma, *Zátiší*, 1955, akvarel, papír, 66 x 45 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L.Šíma.55*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 64.
68. Ladislav Šíma, *Idyla II*, 1926 (?), linoryt, papír, 10 x 15 cm, znač. vlevo dole (graficky): *Š*, MUD, inv. č. K 287. Vyfoceno: 15. srpna 2017.

69. Ladislav Šíma, *Milenci v krajině II*, 1926, linoryt, papír, 19, 5 x 25 – 23 x 30, 7 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, NG, inv. č. R 164043. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 5.
70. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Sedící žena)*, 1927 (?), dřevoryt, papír, 9 x 9 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š, MUD, inv. č. G 641. Vyfoceno: 15. srpna 2017.
71. Ladislav Šíma, *Na jaře I* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1927, linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 60. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
72. Ladislav Šíma, *Na jaře II* (pohlednice Boženě Šimové), 1927, linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vlevo dole (graficky): L Š; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma 1927. NA JAŘE.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Šimové Boženě), přír. č. 77/67, inv. č. 319. Vyfoceno: 25. září 2017.
73. Ladislav Šíma, *Spící Venuše s Amorem*, 1929, linoryt, papír, 16 x 19, 5 mm, znač. vpravo dole (perem): *vánoce 1929 Lad. Šíma č. 9*, MUD, inv. č. G 1041. Vyfoceno: 16. srpna 2017. Literatura: Michal Červenka, Ladislav Šíma, *Benešovský kalendář*, 2001, č. 5, s. 8.
74. Ladislav Šíma, *Milenci v krajině – Amor a Psyché*, 1929 (?), dřevoryt, papír, 14, 9 x 19, 9 – 20, 4 x 23 cm, neznač., NG, inv. č. R 151526. Foto převzato: Michal Červenka, Ladislav Šíma, *Benešovský kalendář*, 2001, č. 5, s. 8.
75. Ladislav Šíma, *T. G. Masaryk 1850–1930*, 1930, linoryt, papír, 29 x 19 cm, znač. vpravo dole (perem): *Lad. Šíma 1930*; vlevo dole (perem): „*č. 35. Příteli p. Ondráškovi na památku 1937.*“, MUD, inv. č. K 282. Vyfoceno: 16. srpna 2017.

76. Ladislav Šíma, *Gloria in excelsis deo I*, 1934 (?), linoryt, papír, 20 x 26, 5 cm, neznáč., MUD, inv. č. G 644. Vyfoceno: 15. srpna 2017.
77. Václav Špála, *Narodil se Kristus Pán*, 1924, tuš, karton, 25, 8 x 21, 2 cm, znač. vpravo dole (tuší): Š 24, OGL, inv. č. K 828. Foto převzato: www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue&table=9&params=0%7C8%3B1%3B%7C19%3B4%3B%27%25narodil+se+kristus+p%3C%3A1n%25%27%3B0%3B&promus_id_a=135780&connection_field=promus_id_a&offset=0&savedPrevId=&recsId=274&select_checked=0.
78. Ladislav Šíma, *Anděl zkázy*, 1935, linoryt, papír, 25, 2 x 18, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma*, MG, inv. č. C 24013. Foto: MG.
79. Ladislav Šíma, *Pamětní list (Asrael)*, 1935, linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1935*, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 22, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
80. Ladislav Šíma, *Genius hudby*, 1935, linoryt, papír, 25, 2 x 18, 4 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1935*, MG, inv. č. C 24012. Foto: MG.
81. Ladislav Šíma, *Truchlící musa II*, 1935, linoryt, papír, 61 x 39 cm, znač. vlevo dole (perem): Š; vpravo dole (perem): „č.10. Pod dojmem smrti mistra Jos. Suka. *Lad. Šíma 1935: Truchlící Musa. Příteli Karlu Chlupáčovi na památku.*“, MUD, inv. č. G 1055. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
82. Ladislav Šíma, *Pamětní list (Truchlící musa)*, 1935, linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1935*, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 22, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.

83. Ladislav Šíma, *Poutník I*, 1936, dřevoryt (xylografie), papír, 28, 5 x 21 cm, znač. vpravo dole (tužkou): č. 6. *Lad. Šíma 36*, US PNP, inv. č. IG 11943. Vyfoceno: 14. srpna 2017.
84. František Doubrava, *Děti v zimě na vesnici*, 30. léta 20. století (?), linoryt, papír, 13 x 15 cm, neznač., soukromá sbírka. Foto převzato: <http://www.amveda.com/pages/fdg.html>.
85. Ladislav Šíma, *Večer klasické komorní hudby* (obálka programu), 1936, linoryt, papír, 30, 5 x 21, 8 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
86. Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Asrael)*, 1936, linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm, znač. vpravo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
87. Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Truchlící musa)*, 1936, linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
88. Ladislav Šíma, *Památce dr. H. Rindlera I*, 1936, linoryt, papír, 21, 5 x 16, 5 cm, znač. vpravo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
89. Ladislav Šíma, *Pamětní list (Památce dr. H. Rindlera)*, 1937, linoryt, papír, 30, 7 x 22 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 37.*; nad nápisem (graficky): Š; vlevo dole (TUŽKOU): „č.14.“, SOA v Praze – SOKA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 22, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.

90. Ladislav Šíma, *Večer moderních českých autorů* (obálka programu), 1937, linoryt, papír, 30, 5 x 21, 8 cm, znač. vlevo dole (graficky): Š, SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
91. Ladislav Šíma, *Podzim 1938 I*, 1938, linoryt, papír, 23 x 14, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad Šíma 38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š, MUD, inv. č. G 640. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 9.
92. Ladislav Šíma, *Podzim 1938 II*, 1938, linoryt, papír, 25 x 17, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *L. Šíma 38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š, MUD, inv. č. K 283. Lit.: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 9. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
93. Ladislav Šíma, *Podzim I*, 1938, linoryt, papír, 22 x 14, 4–26, 2 x 17, 7 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š, NG, inv. č. R 151529. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 9.
94. Ladislav Šíma, *Podzim II*, 1938, linoryt, papír, 26, 9 x 17, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma38*; dole téměř uprostřed (graficky): Š, NG, inv. č. R 164035. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 9.
95. Ladislav Šíma, *BS, Smetanův večer* (obálka programu), 1939, linoryt, papír, 12, 5 x 7, 3 cm, neznač., SOA v Praze – SOkA Benešov, fond Komorní sdružení Benešov – dokumentace, inv. č. 19, k. 4. Vyfoceno: 26. července 2017.
96. Ladislav Šíma, *Jesličky*, 1940, linoryt, papír, 23 x 19 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1940*; vpravo dole (graficky): *LŠ*, MUD, inv. č. K 284. Foto: MUD.

97. Ladislav Šíma, *Kresba* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1940, litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vpravo dole (perem): *LŠ40*; na rubové straně (graficky): „*LAD. ŠÍMA, 1940: KRESBA*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 104. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
98. Ladislav Šíma, *Blaník* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1942, litografie, papír, 9, 7 x 11, 2 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Blaník, Olej*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 65. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
99. Ladislav Šíma, *Kunvald v Čechách – Kolébka Jednoty bratrské* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1942, barevná litografie, papír, 14, 2 x 11, 8 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*LAD. ŠÍMA: KUNVALD V ČECHÁCH – kolébka Jednoty bratrské*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 63. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
100. Ladislav Šíma, *Stará cihelna* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1943, litografie, papír, 8, 4 x 9, 5 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Stará cihelna. Olej.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 1. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
101. Ladislav Šíma, *Kresba na biblický text I* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1944, litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vpravo dole (graficky): *LŠ44*; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 80. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
102. Ladislav Šíma, *Kresba na biblický text II* (pohlednice Petra Timotea), 1944, litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vpravo dole (graficky): *LŠ44*; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Timoteus Petr Šímovi Ladislavu), přír. č. 20/69, inv. č. 245. Vyfoceno: 25. září 2017.

103. Ladislav Šíma, *Kresba na biblický text III* (pohlednice Petra Timotea), 1944, litografie, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, znač. vpravo dole (graficky): *LŠ44*; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma 1944: Kresba na biblický text.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: přijatá (Timoteus Petr Šímovi Ladislavu), přír. č. 45/69, inv. č. 58. Vyfoceno: 25. září 2017.
104. Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (kniha Jaroslava Šimsy), 1948, tisk, papír, 34 x 21 cm, neznač., VKO.
105. Ladislav Šíma, *Linoryt I* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948, linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Linoryt*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 4. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
106. Ladislav Šíma, *Linoryt II* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948, linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Linoryt*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 87. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
107. Ladislav Šíma, *Linoryt III* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948, linoryt, papír, 9, 7 x 11, 2 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Linoryt*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 0. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
108. Ladislav Šíma, *Vinař I* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948, linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*L. Šíma 1948. Vinař. Původní linoleoryt.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 100. Vyfoceno: 16. srpna 2017.

109. Ladislav Šíma, *Vinař II* (pohlednice Jiřímu Maxovi), 1948, linoryt, papír, 17, 1 x 12, 7 cm, neznač.; na rubové straně (graficky): „*L. Šíma 1948. Vinař. Původní linoleoryt.*“, LA PNP, fond Šíma Ladislav – korespondence vlastní: odeslaná (Šíma Ladislav Maxovi Jiřímu), přír. č. 39/67, inv. č. 103. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
110. Ladislav Šíma, *Pavel u Damašku*, 1949, linoryt, papír, 15, 5 x 11 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *L. Šíma 1949*; na rubové straně (graficky): „*Lad. Šíma: Pavel u Damašku. Pův. linoryt.*“, MUD, inv. č. G 5589. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
111. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Klečící žena – k úmrtí J. Suka)*, 1955, linoryt, papír, 29 x 21, 5 cm, znač. vpravo dole (tužkou): *Lad. Šíma 1955*, MUD, inv. č. G 643. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
112. Ladislav Šíma, *Zamyšlená (na rubu: Stojící akt)*, 1905 (?), olej, lepenka, 97, 5 x 72 cm, neznač., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 56.
113. Václav Špála, *Sedící dívčí akt*, školní práce, 1905, znač. vlevo dole: *V Špála 05*. Foto převzato: Helena Musilová (ed.), *Václav Špála: mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 2005, s. 241.
114. Ladislav Šíma, *Moje první přání*, kolem 1905 (?), olej, plátno, 32, 5 x 29, 5 cm, neznač.; na rubu autorsky: „*moje první přání*“, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 52.
115. Ladislav Šíma, *Ulice*, kolem 1905 (?), olej, lepenka, 88 x 69 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma*, GASK Kutná Hora, inv. č. O 1306. Vyfoceno: 17. srpna 2017.

116. Ladislav Šíma, *Vodopád na potoku*, 1906–1908 (?), olej, lepenka, 69 x 56 cm, neznač., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 54.
117. Ladislav Šíma, *Ze Stromovky*, 1907–1908, olej, plátno, 55 x 48 cm, neznač., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Miroslav Lamač, *Osma a Skupina výtvarných umělců (1907 – 1917)*, Praha 1988, s. 45.
118. Ladislav Šíma, *Mladík v krajině*, 1907–1909, olej, plátno, 44 x 44 cm, neznač., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Miroslav Lamač, *Osma a Skupina výtvarných umělců (1907 – 1917)*, Praha 1988, s. 68.
119. Ladislav Šíma, *Autoportrét*, kolem 1908 (?), olej, plátno, 74 x 98, 5 cm, neznač., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 55.
120. Emil Filla, *Vlastní podobizna*, 1906, olej, plátno, 66, 6 x 50, 2 cm, neznač., MG, inv. č. A 860. Foto. MG.
121. Václav Špála, *Vlastní podobizna s paletou*, 1908, olej, plátno, 83 x 72 cm, neznač., NG, inv. č. O 3482. Foto převzato: Marie Rakušanová (ed.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 2007, s. 238.
122. Ladislav Šíma, *Na Žampachu*, 1908–1909, olej, plátno, 72 x 94, 5 cm, znač. na rubu: *Na Žampachu (u Jílového) 1908 nebo 1909 L. Šíma*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 55.

123. Ladislav Šíma, *Skleníky*, 1908–1909, olej, plátno, 70 x 63 cm, neznač., soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 57.
124. Ladislav Šíma, *V parku*, kolem 1908–1910 (?), olej, plátno, 42 x 49 cm, znač. vpravo dole (barvou): Šíma, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.
125. Ladislav Šíma, *Podvečer na Vysočině*, kolem 1908–1910 (?), olej, plátno, 31, 5 x 38 cm, znač. vlevo dole (barvou): Šíma, OGV, inv. č. O 1205. Foto: OGV.
126. Ladislav Šíma, *Spiritisté*, po 1910 (?), olej, plátno, 84, 3 x 74, 2 cm, neznač., GHMP, inv. č. M–2373. Foto: GHMP.
127. Ladislav Šíma, *Náhrobek*, po 1910 (?), olej, plátno, 92 x 66 cm, neznač., vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 54.
128. Ladislav Šíma, *Symbolistní scéna*, po 1910 (?), olej, plátno, 90 x 101 cm, neznač., vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 54.
129. Ladislav Šíma, *Idyla I*, 1911, olej, plátno, 120 x 109 cm, znač. vpravo dole: Š., vlastnictví neznámé. Foto převzato: *Umělecký měsíčník I*, 1912, č. 4, s. 101.
130. Václav Špála, *Idyla*, 1910. Foto převzato: Helena Musilová (ed.), *Václav Špála: mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 2005, s. 244.
131. Ladislav Šíma, *Rodina I*, 1911, olej, plátno, bez rozměrů, neznač., vlastnictví neznámé. Foto převzato: *Umělecký měsíčník I*, 1912, č. 4, nestr.

132. Ladislav Šíma, *Muž s holí*, 1912, olej, plátno, 100 x 65 cm, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Miroslav Lamač, *Osmá a Skupina výtvarných umělců (1907 – 1917)*, Praha 1988, s. 287.
133. Ladislav Šíma, *Figurální scéna (V nevěstinci)*, 1912–1914, olej, plátno, 95 x 94, 5 cm, neznáč., NG, inv. č. O 10693. Foto převzato: Marie Rakušanová (ed.) – Petr Wittlich – Vojtěch Lahoda – Karel Srp, *!Křičte ústa!: předpoklady expresionismu* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy v Praze 2007, s. 196.
134. Vincenc Beneš, *Idyla*, 1910, olej, plátno, 129 x 150 cm, znač. vzadu: *Vincenc Beneš 10*, Severomoravská galerie výtvarného umění v Ostravě, inv. č. O 569. Foto převzato: Jiří Švestka – Tomáš Vlček (eds.), *Český kubismus 1909 – 1925: malířství/ sochařství/ architektura/ design*, Praha 2006, s. 167.
135. Emil Filla, *Salome I*, 1911, olej, plátno, 137 x 82 cm, znač. vlevo dole: *Emil Filla*, Galerie moderního umění v Hradci Králové, inv. č. O 533. Foto převzato: *Emil Filla (1882 – 1953)* (kat. výst.), Jízdárna Pražského hradu v Praze – Muzeum umění Olomouc 2007 – 2008, s. 27.
136. Edvard Munch, *Nemocné dítě*, 1907, olej, plátno, 118, 7 x 121 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Edv. Munch*; vlevo dole (barvou): *E. Munch*, Tate Modern v Londýně, inv. č. N05035. Foto převzato: <http://www.tate.org.uk/art/artists/edvard-munch-1678>.
137. Ladislav Šíma, *Z Itálie*, 1916, olej, plátno, 67 x 92 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma 16*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 59.

138. Ladislav Šíma, *Z Albánie*, 1916, olej, plátno, 67 x 92 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma 16*, OGL, inv. č. O 481. Foto: OGL. Literatura: Vladimír Ruda – Nad'a Řeháková, *České malířství XX. století ze sbírek Oblastní galerie v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974, s. 76.
139. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Pohled na krajinu)*, 1916–1919 (?), olej, plátno, 77 x 62 cm, neznač., soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové. Foto: Kateřina Žáková.
140. Ladislav Šíma, *Z Černé Hory*, 1918, olej, plátno, 94 x 69 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 18*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.
141. Ladislav Šíma, *Motiv z Černé Hory*, 1918 (?), olej, plátno, 60, 5 x 67, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
142. Ladislav Šíma, *Z Fürstenberské zahrady*, 1919, olej, plátno, 99 x 65 cm, znač. vlevo dole (barvou): *ŠÍMA 19*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 60.
143. Ladislav Šíma, *Daliborka*, 1919, olej, plátno, 68, 5 x 58, 2 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. ŠÍMA 16 19*, GHMP, inv. č. M–2370. Foto: GHMP. Literatura: František Žákavec, *Slovanský program výtvarný, Volné směry XX, 1919–1920*, s. 80.
144. Ladislav Šíma, *Kostel sv. Mikuláše*, 1919, olej, plátno, 63, 4 x 58, 7 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. ŠÍMA 19*, GHMP, inv. č. M–2371. Foto: GHMP.
145. Ladislav Šíma, *Monte Baldo přes Bocca di Navene*, 1919, olej, plátno, 85 x 74 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII–694. Foto: VHÚ.
146. Ladislav Šíma, *Linie mezi Grappou a Assalone*, 1919, olej, plátno, 83 x 74 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII–695. Foto: VHÚ.

147. Ladislav Šíma, *Z Nervesy – Rozbité domy*, 1919, olej, plátno, 115 x 100 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-708. Foto: VHÚ.
148. Ladislav Šíma, *Kostel v San Dona di Piave*, 1919, olej, plátno, 110 x 100, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-721. Foto: VHÚ.
149. Ladislav Šíma, *Vrchol Monte Grappo I*, 1919, olej, plátno, 94 x 69 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-712. Foto: VHÚ.
150. Ladislav Šíma, *Hřbitov legionářů pod Col del Rosso*, 1919, olej, plátno, 66, 5 x 57 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-717. Foto: VHÚ.
151. Ladislav Šíma, *Val Bella*, 1919, olej, plátno, 115 x 109 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-723. Foto: VHÚ.
152. Ladislav Šíma, *Z Brentonica*, 1919, olej, plátno, 84 x 74 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-767. Foto: VHÚ.
153. Oldřich Koníček, *Brentonico, ubikace legionářů*, 1919, olej, plátno, 73 x 83 cm, znač. vlevo dole (barvou): *Old. Koníček 1919*, VHÚ, inv. č. XII-761. Foto převzato: Monika Merdová, *Malíř Oldřich Koníček (1886 – 1932)* (diplomová práce), Katedra dějin umění FF UP, Olomouc 2016, s. 187.
154. Ladislav Šíma, *Cesta do Bocca di Navene*, 1919, olej, plátno, 84 x 74 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-725. Foto: VHÚ. Literatura: Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008, s. 82.
155. Ladislav Šíma, *Cima Tre Pezzi – Úkryt naslouchací stanice*, 1919, olej, plátno, 65 x 54 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-728. Foto: VHÚ.

156. Ladislav Šíma, *Červený kříž pod Val Bello – Obvaziště čs. legií*, 1919, olej, plátno, 92 x 92 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-731. Foto: VHÚ.
157. Ladislav Šíma, *Sasso Sega – Kóta 703*, 1919, olej, plátno, 73 x 83 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-743. Foto: VHÚ.
158. Ladislav Šíma, *Přední stráž na Monte Grapo*, 1919, olej, plátno, 74 x 84 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-744. Foto: VHÚ. Literatura: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 13. — Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště, Volné směry XX, 1919–1920*, s. 177.
159. Ladislav Šíma, *Monte Grappa*, 1919, olej, plátno, 74 x 84 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-747. Foto: VHÚ. Literatura: Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008, s. 49. — Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště, Volné směry XX, 1919–1920*, před s. 175.
160. Ladislav Šíma, *Doss Alto – Kóta 703*, 1919, olej, plátno, 83 x 73 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-764. Foto: VHÚ.
161. Ladislav Šíma, *Gardské jezero od Monte Baldo*, 1919, olej, plátno, 100 x 115, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, VHÚ, inv. č. XII-766. Foto: VHÚ. Literatura: Kolektiv autorů, *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 2008, s. 82.
162. Ladislav Šíma, *Abadia di Nervesa*, 1919, olej, plátno, 115 x 100 cm, neznač., VHÚ, inv. č. XII-800. Foto: VHÚ.
163. Ladislav Šíma, *Boka Kotorská*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznač., vlastnictví neznámé. Foto převzato: František Žákavec, *Slovanský program výtvarný, Volné směry XX, 1919–1920*, s. 79.

164. Ladislav Šíma, *Cesta na Altissimo*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště*, *Volné směry* XX, 1919–1920, s. 176.
165. Ladislav Šíma, *Delta Piave (Československá zákopy)*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště*, *Volné směry* XX, 1919–1920, s. 171.
166. Ladislav Šíma, *Kostel Jana Křtitele v Nervese na Piavě*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště*, *Volné směry* XX, 1919–1920, s. 170.
167. Ladislav Šíma, *Piava u Passarelly*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště*, *Volné směry* XX, 1919–1920, nestr. (před s. 175).
168. Ladislav Šíma, *Vrchol Monte Grappy II*, 1919 (?), olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Otokar Nejedlý, *Malířovy dojmy a příhody z francouzského bojiště*, *Volné směry* XX, 1919–1920, nestr. (před s. 175).
169. Ladislav Šíma, *Zrcadlení*, 1920, olej, plátno, 90, 5 x 100 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.Šíma 20*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 58.
170. Ladislav Šíma, *Žena s andělem*, 20. léta 20. století (?), olej, plátno, 102, 5 x 70, 5 cm, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 58.

171. František Viktor Mokrý, *Matka*, 1922, olej, plátno, reprodukce z časopisu *Život* III, 1923. Foto převzato: Vojtěch Lahoda, *Civilismus, primitivismus a sociální tendence v malířství dvacátých a třicátých let*, in: Kolektiv autorů, *Dějiny českého výtvarného umění 1890/1938* [IV/2], Praha 1998, s. 75.
172. Pravoslav Kotík, *Rodinné ticho*, 1922, olej, plátno, 90 x 116 cm, nezn. NG. Foto převzato: Vojtěch Lahoda, *Civilismus, primitivismus a sociální tendence v malířství dvacátých a třicátých let*, in: Kolektiv autorů, *Dějiny českého výtvarného umění 1890/1938* [IV/2], Praha 1998, s. 81.
173. Svatopluk Máchal, *Doma*, 1925, olej, plátno, 98 x 89 cm, znač. vpravo dole: *Máchal*, VČG, inv. č. O 2034. Foto převzato: Vojtěch Lahoda, *Civilismus, primitivismus a sociální tendence v malířství dvacátých a třicátých let*, in: Kolektiv autorů, *Dějiny českého výtvarného umění 1890/1938* [IV/2], Praha 1998, s. 84.
174. Ladislav Šíma, *Pražské předměstí*, 20. léta 20. století (?), olej, plátno, 61 x 64 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
175. Ladislav Šíma, *Zlaté návrší*, 1924, olej, plátno, 57 x 45, 5 cm, znač. na rubu (s dedikací): „*Vzácné přítelkyni Janě Crhové L. Šíma 1924.*“, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
176. Ladislav Šíma, *Pod kopcem*, 1927, olej, plátno, 44 x 50 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 27*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Platýz v Praze.
177. Ladislav Šíma, *Zřícenina*, 1927, olej, plátno, 50 x 38 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma 27*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Platýz v Praze.
178. Ladislav Šíma, *Plovárna na Vltavě*, 1927, olej, plátno, 90 x 70, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.Šíma 27*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.

179. Ladislav Šíma, *Pohled na město*, 1928, olej, plátno, 90 x 100, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.Šíma 28*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+. Literatura: *Aukce světového a českého výtvarného umění a konvolut děl z pozůstalosti Ladislava Šímy* (kat. aukce), Galerie Pictura v Praze 2013, s. 59.
180. Ladislav Šíma, *Na konopišťském potoce*, 1929, olej, plátno, 101 x 90, 3 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA29*, GHMP, inv. č. M-2372. Foto: GHMP.
181. Antonín Hudeček, *Říčka Bělá na podzim*, po 1927 (?), olej, plátno, 100, 5 x 120 cm, neznač., Galerie Dolní Vítkovice. Foto převzato: https://ostrava.idnes.cz/foto.aspx?r=ostrava-zpravy&c=A120804_083941_ostrava-zpravy_jog&foto=JOG44f532_171721_2001530.jpg.
182. Ladislav Šíma, *Krajina z Benešovska (Pohled na Chvojen)*, 1929, olej, plátno, 64 x 91 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma 29*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
183. Ladislav Šíma, *Pohled na Prachatice*, závěr 20. let 20. století (?), olej, plátno, 80, 5 x 67 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. ŠÍMA*, vlastnictví neznámé. Foto: Art+.
184. Ladislav Šíma, *Kvetoucí alej v Dubici*, kolem 1930, olej, plátno, 34 x 47 cm, znač. vpravo dole (barvou): *Šíma*, GASK Kutná Hora, inv. č. O 497. Vyfoceno: 17. srpna 2017.
185. Ladislav Šíma, *Lesní cesta I*, 1930, olej, plátno, 68 x 55 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma.1930*, VČG, inv. č. O 185. Foto: VČG.
186. Stanislav Lolek, *Vlese*, 1923, olej, plátno, 70 x 55, 5 cm, znač. vpravo dole (barvou): *LOLEK 23*, soukromá sbírka. Foto převzato: <https://www.galerie-narodni.cz/cs/predmet/9752-detail/>.

187. Václav Holub, *Lesní cesta*, 1939, olej, plátno, 74 x 63, 5 cm, znač. vlevo dole (barvou): *V. Holub 39*, OGV, inv. č. O 312. Foto převzato: http://www.citem.cz/promus11/index.php?page=catalogue&table=9&params=0%7C8%3B1%3B%7C19%3B4%3B%27%25lesn%C3%AD+cesta%25%27%3B0%3B&promus_id_a=1446&connection_field=promus_id_a&offset=9&savedPrevId=&recsId=387&select_checked=0.
188. Ladislav Šíma, *Při práci*, 1932, olej, plátno, 68, 5 x 50 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. ŠÍMA 32*, OGL, inv. č. O 480. Foto: OGL. Literatura: Vladimír Ruda – Nad'a Řeháková, *České malířství XX. století ze sbírek Oblastní galerie v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974, s. 77.
189. Ladislav Šíma, *Zátiší s kyticí (cynie)*, 1933, olej, plátno, 88 x 62 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.Šíma33.*, MUD, inv. č. O 56. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
190. Ladislav Šíma, *Portrét ženy*, 1933, olej, plátno, 87, 2 x 76, 3 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA.33.*, GHMP, inv. č. M-2369. Foto: GHMP. Literatura: Marcela Mrázová, *České malířství 1918 – 1945. K 10. výročí založení Galerie hlavního města Prahy* (kat. výst.), Výstavní síň Mánes v Praze 1973, nestr.
191. Ladislav Šíma, *Lesní cesta II*, 1933, olej, plátno, bez rozměrů, znač. vlevo dole (barvou): *L.ŠÍMA.33.*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Jarmil Krecar, *Souborná výstava obrazů Ladislava Šímy a Václava Pavlíka* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1934, s. 6.
192. Ladislav Šíma, *Krajina u Hostišova*, 1934, olej, plátno, 100 x 90 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA.34.*; vzadu na rámu: „*Panu primáři dr. L. Mertlovi ve vděku a oddanosti L.Š.*“; na rámu nálepka: nečitelné datum *Ladislav Šíma Krajina u Hostišova Olej 100 x 90*, soukromá sbírka. Foto: Aukční galerie Obrazy v aukci.

193. Ladislav Šíma, *Jaro v zahradě*, 1934, olej, plátno, bez rozměrů, znač. vlevo dole (barvou): *L.ŠÍMA34*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959, s. 5.
194. Ladislav Šíma, *Pivoňky*, 1939, olej, plátno, 90 x 78, 4 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 39*, GHMP, inv. č. M-2374. Foto: GHMP.
195. Václav Špála, *Kytice pivoňek*, 1938, olej plátno, 147 x 97 cm, znač. vlevo dole (barvou): *V. Špála 38*, soukromá sbírka. Foto převzato: Helena Musilová (ed.), *Václav Špála: mezi avantgardou a živobytím* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 2005, s 194.
196. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Stromy)*, 1939, olej, plátno, 88 x 77 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA.39.*, soukromá sbírka. rodiny Kateřiny Žákové. Foto: Kateřina Žáková.
197. Ladislav Šíma, *Kytice bezu*, 1941, olej, plátno, 67 x 55 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 41*, soukromá sbírka. Foto: Galerie Pictura v Praze.
198. Ladislav Šíma, *Podzim v Konopišti*, 1946, olej, plátno, 66 x 47 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 46*, MUD, inv. č. O 65. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
199. Ladislav Šíma, *Milosrdný Samaritán*, 1947, olej, plátno, 82 x 60 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L. Šíma 47*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Jaromír Pečírka, *Ladislav Šíma* (kat. výst.), Nová síň v Praze 1959, s. 8.
200. Ladislav Šíma, *Zátiší s kyticí*, 1949, olej, plátno, 60 x 40 cm, znač. vlevo dole (barvou): *L. Šíma 49*, MUD, inv. č. O 281. Vyfoceno: 16. srpna 2017.
201. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Zátiší s vázou květin)*, 1955, olej, plátno, 95 x 86 cm, znač. vpravo dole (barvou): *L.Šíma55*, soukromá sbírka rodiny Kateřiny Žákové. Foto: Kateřina Žáková.

202. Ladislav Šíma, *V Jizerských horách*, nedat., olej, plátno, bez rozměrů, znač. vpravo dole (barvou): *L.ŠÍMA*, vlastnictví neznámé. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 7.

203. Ladislav Šíma, *Žena před zrcadlem*, nedat., olej, plátno, bez rozměrů, neznáč., vlastnictví neznámé. Foto převzato: Ema Charvátová, *Ladislav Šíma. Malíř, muzikant, člověk* (kat. výst.), Osvětový dům v Benešově u Prahy 1967, s. 21.

12. Obrazová příloha

1. Rodiče Ladislava Šímy, nedatováno, LA PNP.

2. Ladislav Šíma se synem, nedatováno, LA PNP.

3. Reprodukce fotografie z I. výstavy SVU, leden 1912.

4. Ladislav Šíma a Karel Červenka na Pleši, nedatováno, LA PNP

5. Ladislav Šíma s chotí Boženou, 1936, LA PNP.

6. Profesorský sbor Benešov, nedatováno, LA PNP.

7. Vila na Mydlářce, Benešov, nedatováno, LA PNP.

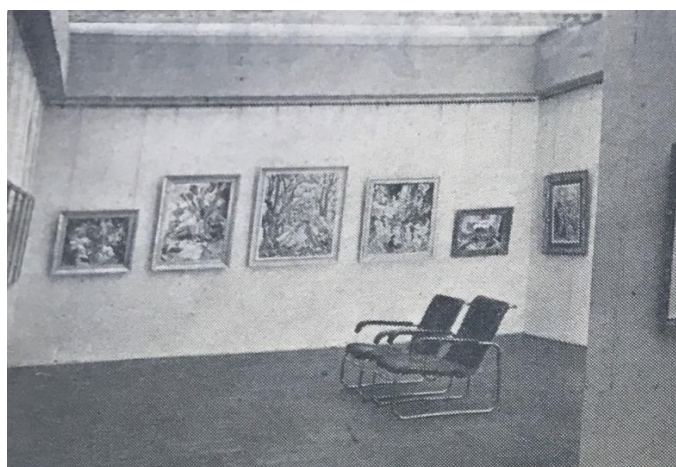

8. Vila Ladislava Šímy, okolo 1937–1945, LA PNP.

9. Ladislav Šíma a Václav Pavlík, výstava v Hradci Králové, 1934, LA PNP.

10. Reprodukce fotografie z výstavy Ladislava Šímy v Praze, 1942.

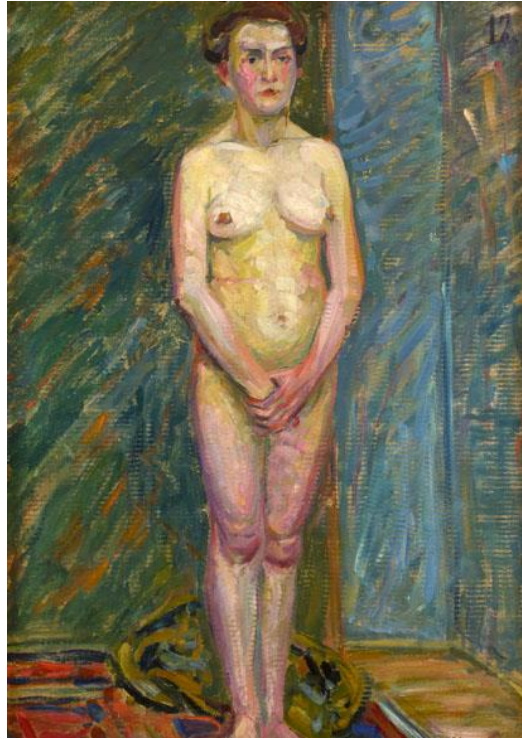
11. Ladislav Šíma a Leontina Mašíňová, nedatováno, LA PNP.

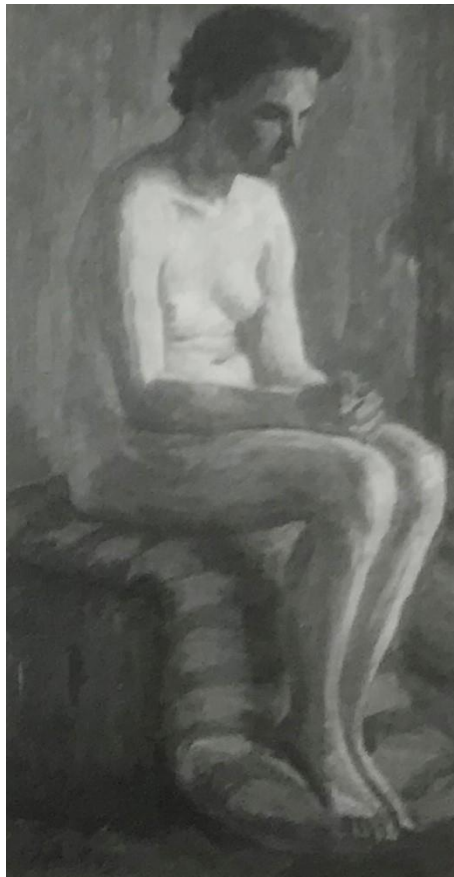
12. Ladislav Šíma, *Promenáda v parku*, 1900–1905 (?), soukromá sbírka.

13. Ladislav Šíma, *Moje první přání*, kolem 1905 (?), soukromá sbírka.

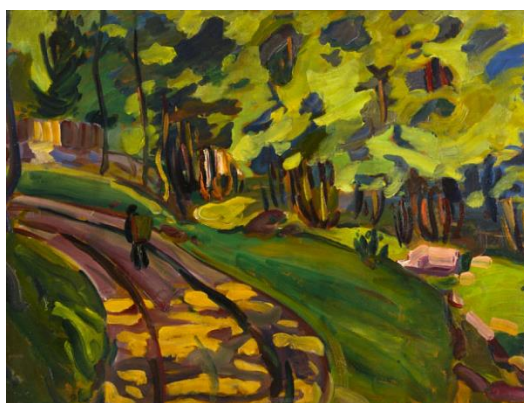
14. Ladislav Šíma, *Stojící akt* (rub obrazu *Zamyšlená*), 1905 (?), soukromá sbírka.

15. Václav Špála, *Sedící dívčí akt*, školní práce, 1905.

16. Ladislav Šíma, *Vodopád na potoku*, 1906–1908 (?), soukromá sbírka.

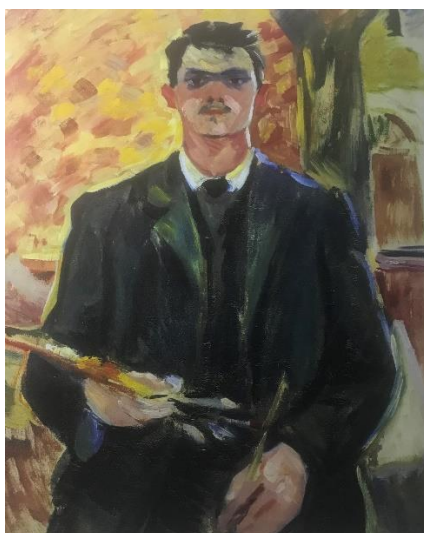
17. Ladislav Šíma, *Na Žampachu*, 1908–1909, soukromá sbírka.

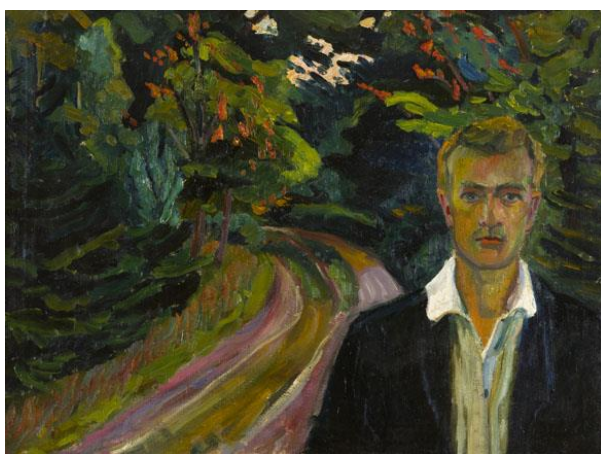
18. Ladislav Šíma, *Skleníky*, 1908–1909, soukromá sbírka.

19. Emil Filla, *Vlastní podobizna*, 1906, MG.

20. Václav Špála, *Vlastní podobizna s paletou*, 1908, NG.

21. Ladislav Šíma, *Autoportrét*, kolem 1908 (?), soukromá sbírka.

22. Ladislav Šíma, *Spiritisté*, po 1910 (?), GHMP.

23. Ladislav Šíma, *Spiritistická seance*, kolem 1910, soukromá sbírka Patrika Šimona.

24. Ladislav Šíma, *Idyla I*, 1911, vlastnictví neznámé.

25. Ladislav Šíma, *Rodina I*, 1911, vlastnictví neznámé.

26. Václav Špála, *Idyla*, 1910.

27. Vincenc Beneš, *Idyla*, 1910, Severomoravská galerie výtvarného umění v Ostravě.

28. Ladislav Šíma, *Figurální scéna (V nevěstinci)*, 1912–1914, NG.

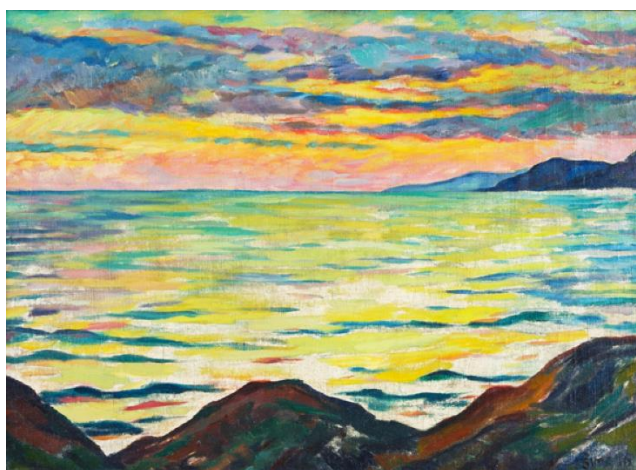
29. Emil Filla, *Salome I*, 1911, Galerie moderního umění v Hradci Králové.

30. Ladislav Šíma, *Muž s holí*, 1912, vlastnictví neznámé.

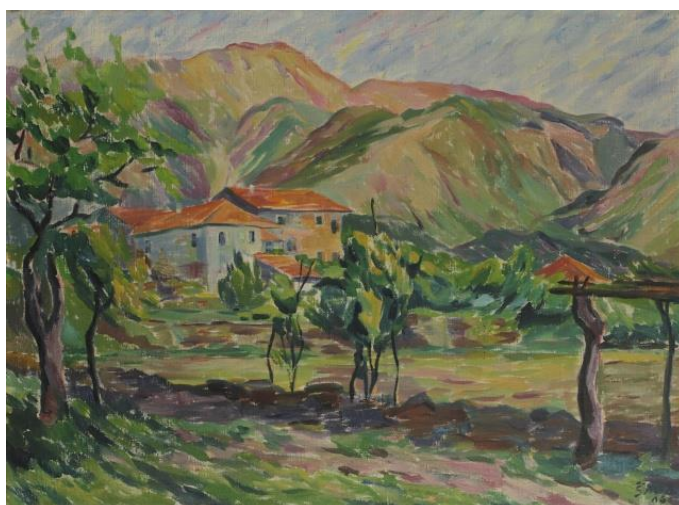

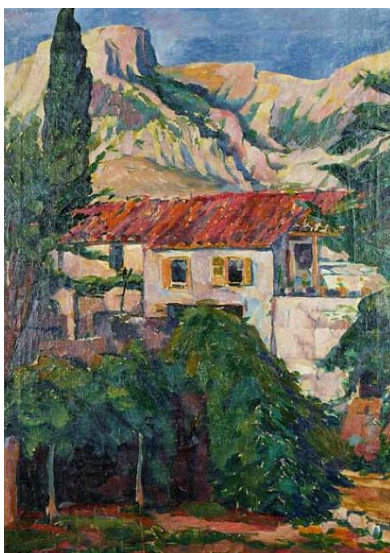
31. Edvard Munch, *Nemocné dítě*, 1907, Tate Modern v Londýně.

32. Ladislav Šíma, *Z Itálie*, 1916, soukromá sbírka.

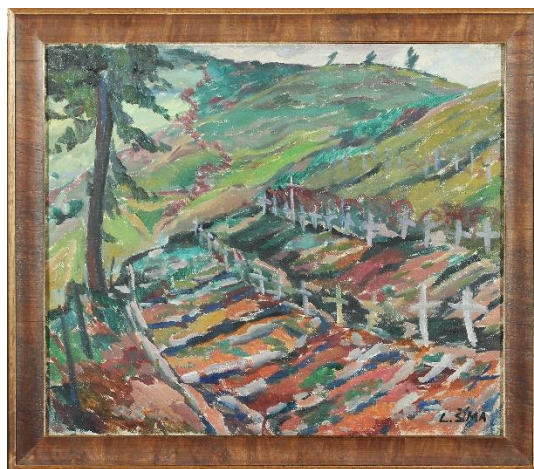
33. Ladislav Šíma, *Z Albánie*, 1916, OGL.

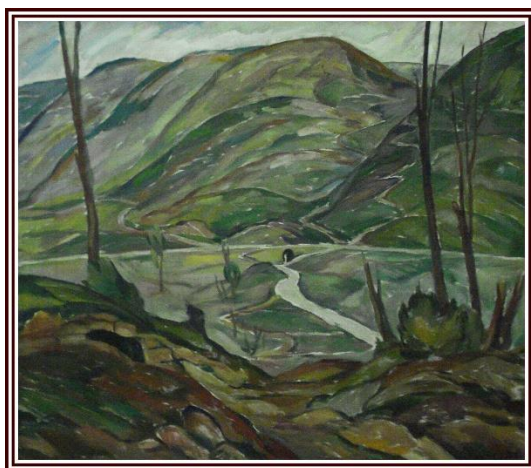
34. Ladislav Šíma, *Z Černé Hory*, 1918, soukromá sbírka.

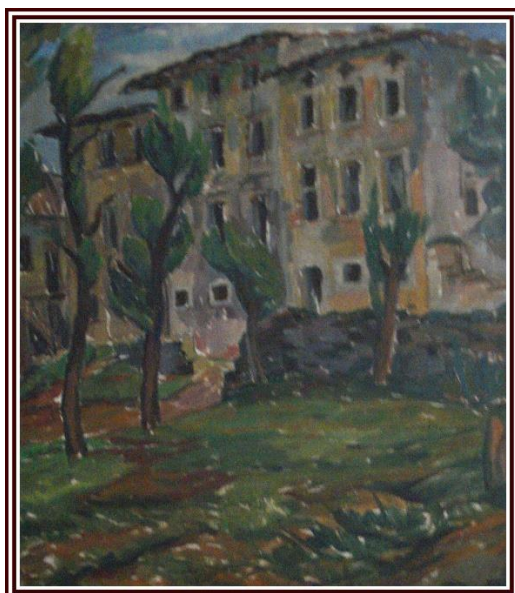
35. Ladislav Šíma, *Gardské jezero od Monte Baldo*, 1919, VHÚ.

36. Ladislav Šíma, *Hřbitov legionářů pod Col del Rosso*, 1919, VHÚ.

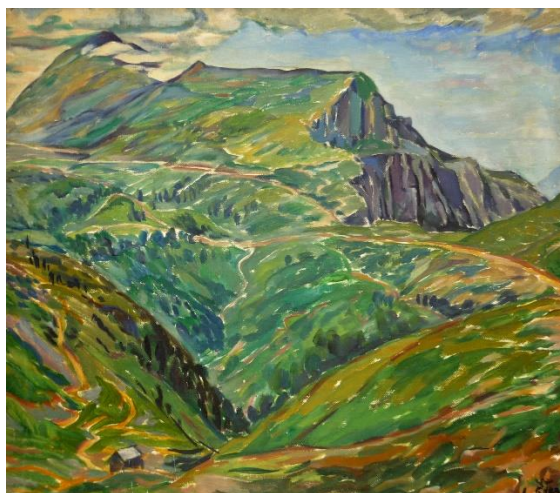
37. Ladislav Šíma, *Val Bella*, 1919, VHÚ.

38. Ladislav Šíma, *Z Brentonica*, 1919, VHÚ.

39. Oldřich Koníček, *Brentonico, ubikace legionářů*, 1919, VHÚ.

40. Ladislav Šíma, *Monte Baldo přes Bocca di Navene*, 1919, VHÚ.

41. Ladislav Šíma, *Z Nervesy – Rozbité domy*, 1919, VHÚ.

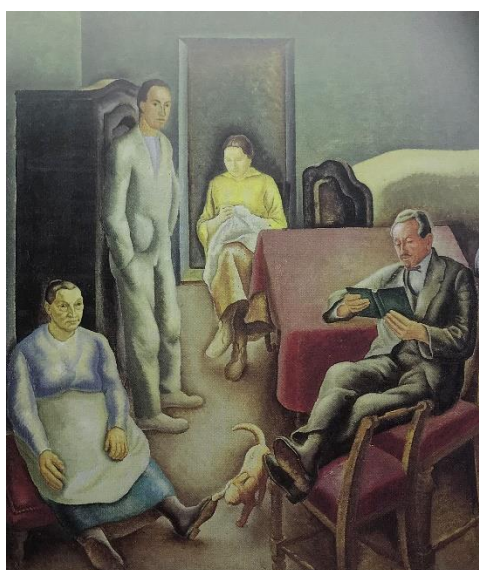
42. Ladislav Šíma, *Kostel v San Dona di Piave*, 1919, VHÚ.

43. F. V. Mokřý, *Matka*, 1922, reprodukce z časopisu *Život III* (1923).

44. Pravoslav Kotík, *Rodinné ticho*, 1922, NG.

45. Svatopluk Máchal, *Doma*, 1925, VČG.

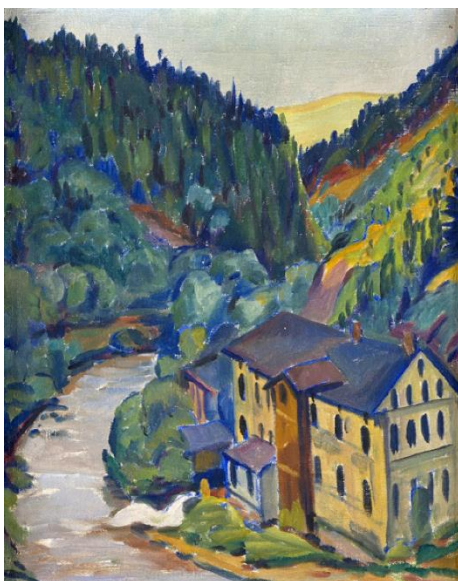
46. Ladislav Šíma, *Idyla II*, 1926 (?), MUD.

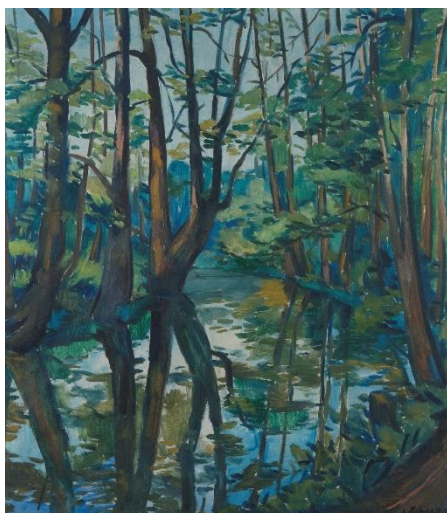
47. Ladislav Šíma, *Bez názvu (Sedící žena)*, 1927 (?), MUD.

48. Ladislav Šíma, *Milenci v krajině – Amor a Psyché*, 1929 (?), NG.

49. Ladislav Šíma, *Zlaté návrší*, 1924, vlastnictví neznámé.

50. Ladislav Šíma, *Na konopištském potoce*, 1929, GHMP.

51. Antonín Hudeček, *Říčka Bělá na podzim*, po 1927 (?), Galerie Dolní Vítkovice.

52. Ladislav Šíma, *Gloria in excelsis deo I*, 1934 (?), MUD.

53. Václav Špála, *Narodil se Kristus Pán*, 1924, OGL.

54. Ladislav Šíma, *Poutník I*, 1936, US PNP.

55. František Doubrava, *Děti v zimě na vesnici*, 30. léta 20. století, soukromá sbírka.

56. Ladislav Šíma, *Večer klasické komorní hudby (obálka programu)*, 1936, SOA v Praze – SOKA Benešov.

57. Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Asrael)*, 1936, SOA v Praze – SOKA Benešov.

58. Ladislav Šíma, *Na zřízení Sukovy pamětní desky (Truchlící musa)*, 1936, SOA v Praze – SOKA Benešov.

59. Ladislav Šíma, *Odpočívající*, 1935, GHMP.

60. Alfréd Justitz, *Akt*, 1921, GHMP.

61. Ladislav Šíma, *Na zahradě*, 1937, GVUO.

62. Ladislav Šíma, *Podzim 1938 II*, 1938, MUD.

63. Ladislav Šíma, *Lesní cesta I*, 1930, VČG.

64. Stanislav Lolek, *V lese*, 1923, soukromá sbírka.

65. Václav Holub, *Lesní cesta*, 1939, OGV.

66. Ladislav Šíma, *Podobizna umělce*, 1939, vlastnictví neznámé.

67. Ladislav Šíma, *Portrét paní B. Š.*, 1939, GHMP.

68. Ladislav Šíma, *Svědění*, 1941, MUD.

69. Ladislav Šíma, *Máky*, 1939, soukromá sbírka Kateřiny Žákové.

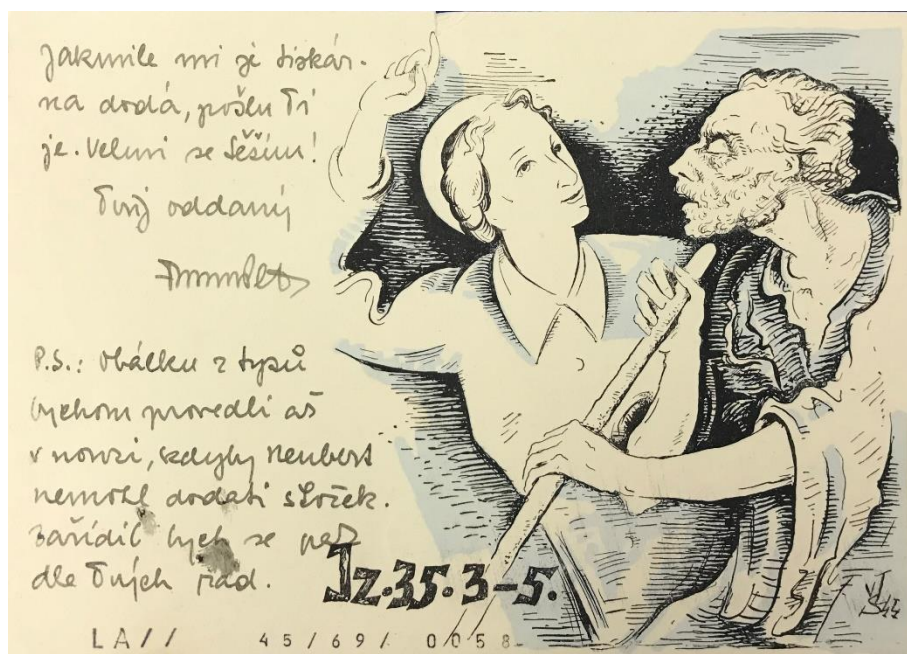
70. Ladislav Šíma, *Pivoňky*, 1939, GHMP.

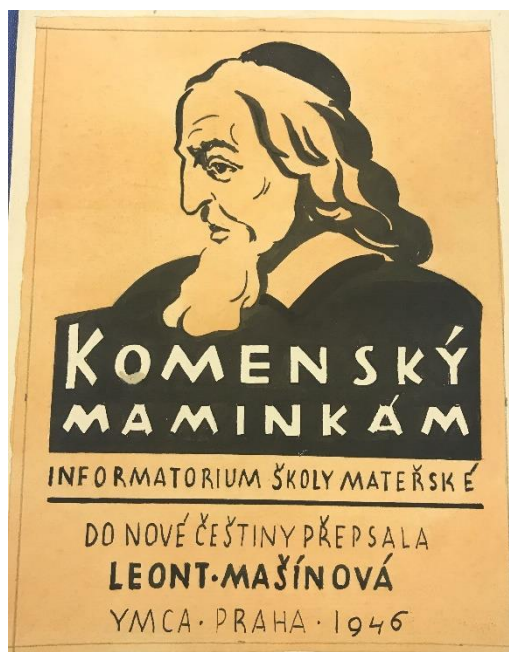
71. Václav Špála, *Kytice pivoňek*, 1938, soukromá sbírka.

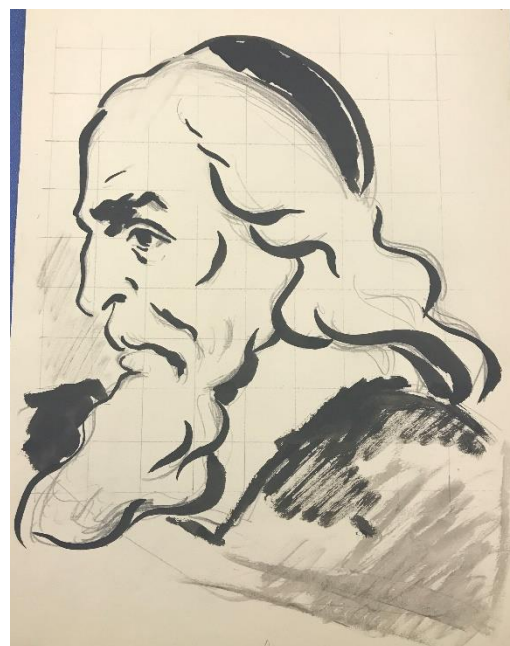
72. Ladislav Šíma, *Jesličky*, 1940, MUD.

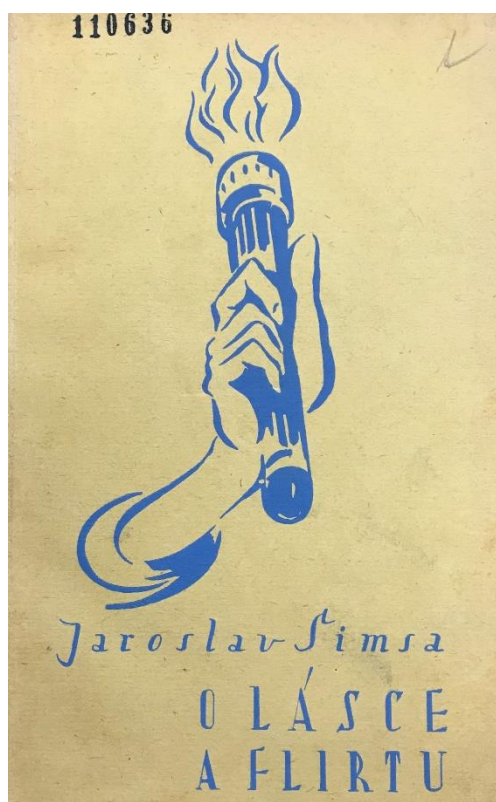
73. Ladislav Šíma, *Kresba na biblický text II*, 1944, LA PNP.

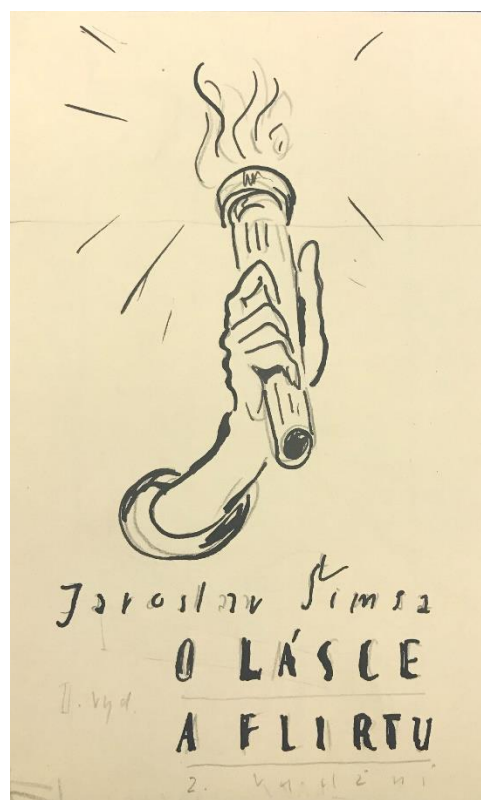
74. Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (návrh knižní obálky), 1946, LA PNP.

75. Ladislav Šíma, *Komenský maminkám* (studie), 1946, LA PNP.

76. Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (kniha Jaroslava Šimsy), 1948, VKO.

77. Ladislav Šíma, *O lásce a flirtu* (návrh knižní obálky), 1948, LA PNP.

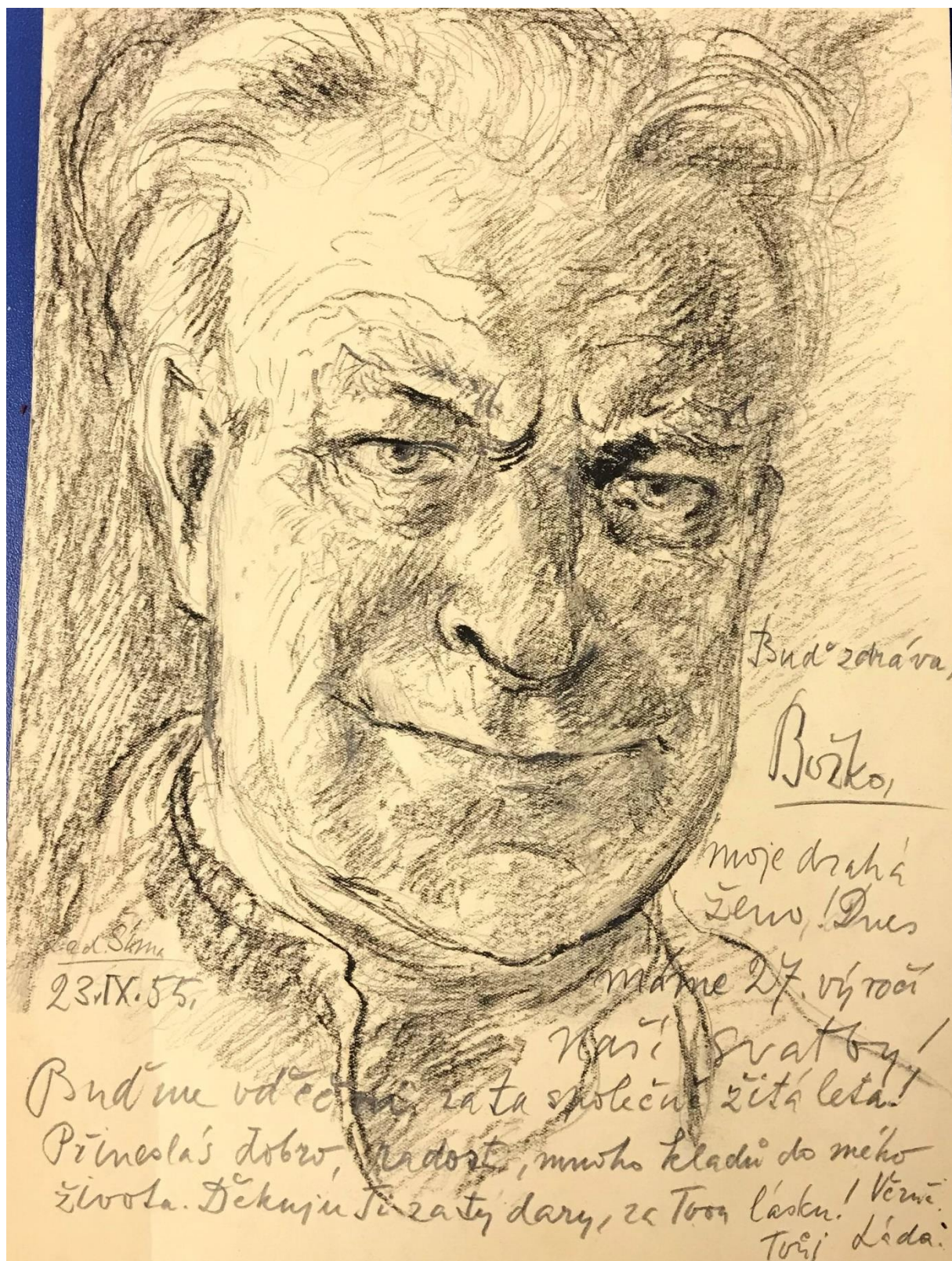

78. Ladislav Šíma, *Odpočívající po práci*, 1948, GHMP.

76. Ladislav Šíma, *Detail kresby pro benešovskou městskou kroniku*, 1950, LA PNP.

77. Ladislav Šíma, Autoportrét (z dopisu Boženě Šimové), 1955, LA PNP.

13. Anotace

Jméno a příjmení:	Bc. Barbora Komárková
Katedra nebo ústav:	Katedra dějin umění
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Alena Kavčáková, Dr.
Rok obhajoby:	2018

Název práce:	Ladislav Šíma (1885–1956)
Název v angličtině:	Ladislav Šíma (1885–1956)
Anotace práce:	Tato diplomová práce předkládá biografii a tvorbu pražského malíře, grafika a pedagoga Ladislava Šímy (1885–1956). První část práce se věnuje autorovu životu, vychází především z dostupné literatury a archiválií. Kapitola o tvorbě pak předkládá stěžejní malířova díla, která za svůj život namaloval, a snaží se je zařadit do kontextu českého i evropského umění. Součástí práce je také soupis Šímových děl pocházejících z předních českých galerií či od soukromých sběratelů.
Klíčová slova:	Ladislav Šíma, malíř, Praha, AVU, SVUM, SVU, italská fronta, pedagog, Benešov, Komorní sdružení Benešov
Anotace v angličtině:	This master diploma thesis presents a biography and a work of a Prague painter, graphic designer and teacher Ladislav Šíma (1885–1956). First part of the thesis deals with author's life it was based on the available literature and archival materials. Chapter on Šíma's works summarizes the most important of his works and tries to classify them in context of Czech and European art. There is also an inventory of Šíma's works from the most significant Czech galleries or from the private collectors.
Klíčová slova v angličtině:	Ladislav Šíma, painter, Prague, AVU, SVUM, SVU, Italian front, teacher, Benešov, Komorní sdružení Benešov
Přílohy vázané v práci:	Obrazová příloha (29 stran), CD s vyobrazeními
Rozsah práce:	179 stran
Jazyk práce:	Čeština